ECHO XXI

Revista
Liceului Tehnologic de Turism Călimănești
Nr. 15 / 2022

LICEUL TEHNOLOGIC DE TURISM CĂLIMĂNEȘTI
Nr. 15/2022

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Coordonatorii revistei:
Director Prof. Negrea Titela Violeta
Prof. Olariu Mariana Mirela
Prof. Ungureanu Silvia Constanța

Membri: Bibliotecar Rogoz Simona
Informatician Șerban Elena

ISSN 2067-9106
BIBLIOTECA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Responsabilitatea privind calitatea și corectitudinea materialelor publicate aparține exclusiv autorilor acestora.

Liceul Tehnologic de Turism Călimănești - școală membră a rețelei Școlilor Asociate pentru UNESCO (ASPnet)

Liceul Tehnologic de Turism Călimănești a dobândit statutul de școală membră a rețelei Școlilor Asociate pentru UNESCO (ASPnet) desemnate în aprilie 2022 conform Ordinului Ministrului Educației numărul 3133/14.02.2022. Calitatea de membru al ASPnet implică un angajament din partea școlii noastre pentru o perioadă de 4 ani.

Lansat în 1953 în ideea diseminării idealurilor UNESCO de pace şi toleranţă, Proiectul Reţelei de Şcoli Asociate (ASP-net), cunoscut ca Şcolile Asociate UNESCO, reprezintă o rețea globală ce cuprinde peste 7900 de instituţii de învăţământ din peste 177 de ţări, *de la instituţii de educaţie preşcolară la licee, unităţi de învăţământ post-liceal şi centre de pregătire a profesorilor*

Liceul nostru a fost acceptat pentru activităţile desfăşurate cu privire la cele patru teme principale de studiu – obiectivele ASPnet și ONU: educație pentru dezvoltare durabilă, pace și drepturile omului, învățământ intercultural.

Cunoscând că domeniile de acțiune tematică ale ASPnet includ prioritățile globale ale UNESCO: cetățenia globală, cultura păcii și non-violenței, dezvoltarea durabilă, învățământ intercultural și de promovare a patrimoniului cultural, ne propunem integrarea acestor priorități în curriculum, sărbătorirea unor zile recunoscute pe plan internațional și participarea la schimburile internaționale. alăturându-ne programelor de educație UNESCO.

Elevii şi profesorii din Şcolile Asociate UNESCO vorbesc despre prestigiul pe care îl conferă apartenenţa la o reţea globală sub egida UNESCO. Se simt ca „o parte a soluţiei şi nu a problemei”.Pentru profesori, este o sursă de motivaţie şi inspiraţie să muncească şi să îşi împărtăşească experienţa în cadrul proiectelor comune cu alţi colegi din toată lumea şi de la toate nivelurile de educaţie. Pentru elevi, oportunitatea de a-şi asuma responsabilităţi şi de a dezvolta diferite aptitudini este o pregătire excelentă pentru maturitate. Şcolile Asociate îşi îmbunătăţesc astfel conţinutul curriculei la nivel şcolar şi dezvoltă metode participative de predare şi învăţare. Asumându-ne misiunea membrilor ASPnet vom promova valorile și principiile Constituției UNESCO!

Director LTT Călimănești
Prof. Negrea Titela-Violeta

Rolul activităţilor extracurriculare

Director LTT Călimănești
Prof. Negrea Titela-Violeta

Problematica educaţiei dobândeşte în societatea contemporană noi conotaţii, mai ales în contextual schimbărilor fără precedent din toate domeniile vieţii sociale.

Atunci când vorbim despre „activităţi extracurriculare” ne referim la un tip de activități, complementare demersului didactic prevăzut de Planurile cadru și Curriculumul național. Aceste activități pot avea caracter științific, artistic, sportiv, vocațional și sunt dedicate unor grupuri de elevi care sunt interesați de acestea. Activitățile extracurriculare se desfășoară în instituțiile de învăţământ sau în afara lor., fiind organizate de școli sau de diverse instituții locale sau județene, organizații, ONG-uri, în colaborare cu instituțiile de învățământ.

Element prioritar în politicile educaţionale, activităţile extracurriculare au un impact pozitiv asupra dezvoltării personalităţii elevului, asupra performanţelor şcolare şi asupra integrării sociale în general. Participarea la activităţi extracurriculare structurate, organizate de şcoli, se asociază cu rezultate pozitive în ceea ce priveşte dezvoltarea adolescenţilor: performanţă şi rezultate şcolare mai bune, coeficienţi de abandon şcolar mai scăzuţi, o stare psihologică mai bună, incluzând un nivel de stimă de sine ridicat. Prin acest tip de activităţi, cadrul didactic are posibilităţi deosebite să-şi cunoască elevii, să le influenţeze dezvoltarea, să realizeze mai uşor şi mai frumos obiectivul principal al şcolii – pregătirea copilului pentru viaţă.

Activităţile extraşcolare se desfăşoară într-un cadru nonformal ce permite elevilor cu dificultăţi de afirmare în mediul şcolar să reducă nivelul anxietăţii şi să-şi maximizeze potenţialul intelectual, valorificând timpul liber al elevilor într-un mod plăcut şi util și transformându-l într-o importantă resursă educaţională.

Modelarea, formarea şi educaţia omului cere timp şi dăruire. Timpul istoric pe care îl trăim cere oameni în a căror formaţie caracterul şi inteligenţa se completează pentru propria evoluţie a individului. Educaţia extracurrriculară (realizată dincolo de procesul de învăţământ) îşi are rolul şi locul bine stabilit în formarea personalităţii copiilor noştri. Scopul activităţilor extraşcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activităţi cât mai variate şi bogate în conţinut, cultivarea interesului pentru activităţi socio-culturale, facilitarea integrării în mediul şcolar, oferirea de suport pentru reuşita şcolară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale şi corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale.

Activităţile extracurriculare vizează de regulă acele activităţi cu rol complementar orelor clasice de predare învăţare, aria lor fiind dificil de delimitat, putând fi excursii şi vizite la muzee, cinematografe, teatre, operă, balet, excursii şi vizite la instituţii publice sau alte obiective de interes comunitar, vizite la alte şcoli, activităţi artistice, de hobby, cluburi tematice şi echipe sportive,

activităţi legate de un ziar sau post de radio al şcolii, activităţi legate de protecţia mediului sau chiar activităţi legate de consilii ale elevilor. Pe parcursul unui an şcolar pot apărea o mulţime de momente prielnice în care să se desfăşoare activităţi extraşcolare, prin care elevii să cunoască viaţa, societatea şi pe ei înşişi.

În contextul actual al învăţământului românesc, activităţile extracurriculare sunt cele care vin să completeze educaţia copiilor și tinerilor noștri, fiind poate cea mai complexă formă de activitate pe care o au dascălii la îndemână spre a-și desăvârși munca. Astfel elevii au nevoie ca, pe lângă variatele cunoștinţe dobândite în diverse domenii de studiu, să se desăvârșească emoţional și comportamental.

Organizarea activităților extracurriculare pornește de la aplicarea unor instrumente care urmăresc identificarea nevoilor elevilor. În funcție de aceste nevoi se aleg apoi activitățile cele mai potrivite, se realizează și în final se analizează beneficiile obținute, etapă foarte importantă, dar de multe ori ignorată de cadrele didactice organizatoare. Analiza beneficiilor oferă posibilitatea stabilirii unor concluzii, identificarea punctelor forte și a problemelor care au fost întâmpinate în realizarea activităților extracurriculare, recomandându-se realizarea acestei etape pentru a asigura o îmbunătățire continuă a activităților extracurriculare.

Deoarece activitățile extracurriculare cuprind activități de tip educativ informal, într-un număr covârșitor, considerăm că o inventariere a caracteristicilor tuturor activităților extracurriculare este aproape imposibil de realizat. Ne vom referi doar la activitățile extracurriculare realizate și desfășurate cu implicația si sub controlul școlii. Astfel, am constatat că activitățile extracurriculare au: - *caracter global* deoarece reunesc activităţile extracurriculare organizate atât în incinta instituţiilor cât și în afara acestora; - *rol complementar* școlii (numit și caracter formativ); această caracteristică s-a născut din nevoia de dezvoltare armonioasă și continuă a elevilor, adică din nevoia școlii de a asigura ”experienţe care să susţină dezvoltarea în ansamblu a elevilor” (Holland; Andre, 1987);- *caracter prospectiv*, ce vizează educarea elevilor în concordanţă cu nevoile sociale, „pentru a face faţă cerinţelor viitorului, pentru a putea înfrunta și răspunde unor situaţii imprevizibile” (Nicola I., 1996, p. 35); - *caracter social* deoarece dezvoltă potenţialul social al tinerilor și se desfășoară de multe ori în colaborare cu instituţiile comunităţii locale; - *caracter dinamic* fiindcă activităţile extracurriculare se modelează în funcţie de dinamica socială care influenţează și forma de implementare a lor; - *caracter facultativ* (opţional) deoarece elevii nu sunt constrânși să participe, implicarea și participarea rămân la libera lor alegere; - *caracter pluri și interdisciplinar* pentru că în realizarea lor nu se urmărește abordarea din perspectiva unei singure discipline; - *caracter holistic* deoarece includ parteneriate școală-familie-comunitate; școală-biserică; - *caracter teleologic* fiindcă vizează permanent atingerea unor finalităţi propuse; - *caracter democratic* având în vedere că sunt organizate pe baza principiilor democraţiei, dar se urmărește și formarea unor comportamente de tip democratic.

Bibliografie:

1.Cernea, Maria, „Contribuţia activităţilor extracurriculare la optimizarea procesului de învăţământ”, în “Învăţământul primar“ nr. 1 / 2000, Ed. Discipol, Bucureşti;
2.Crăciunescu, Nedelea, „Forme de activităţi extracurriculare desfăşurate cu elevii ciclului primar”, în “Învăţământul primar“ nr. 2, 3 / 2000, Ed. Discipol, Bucureşti;

Rolul proiectelor și parteneriatelor educaționale în socializarea și valorizarea elevilor
INVAȚĂ SĂ ALEGI! ALEGE SĂ ÎNVEȚI!

Prof. Olariu Mariana Mirela
Catedra de Limba și literatura română

Școala modernă se bazează pe metodele care diferă mult de cele uzuale bazate pe expunere, memorizare, repetare. Elevii de azi au nevoie de metode care se bazează pe participare interactivă, socială, pe experimentare de situații de observare a realității, dar și pe posibilitatea de a valorifica cele învățate și în viața de zi cu zi. De multe ori, se pune problema cum pot fi motivați elevii, cum să fie puși în situații în care să-și testeze cunoștințele într-un mod cât mai eficient și nu în ultimul rând, cât mai atractiv. Un rol important îl au proiectele educaţionale care vizează întărirea relaţiilor dintre părinţi, elevi, dascăl şi comunitate, creşterea gradului de implicare a tuturor factorilor educaţionali. Activitatea în parteneriat are nenumărate avantaje, deoarece creează relaţii de colaborare, clarifică diverse probleme educative, oferă un nou cadru în dezvoltarea personalităţii elevului. Iniţierea diferitelor proiecte de parteneriat educaţional sunt benefice atât pentru elevi, cât şi pentru toţi factorii implicaţi: şcoală, familie, comunitate. Organizarea unor activităţi extraşcolare prin care elevii să contribuie la creşterea calităţii vieţii în comunitatea în care trăiesc are nenumărate avantaje: împletirea teoriei cu practica, elevii constatând că tot ceea ce învaţă la şcoală poate fi aplicat în cadrul unei acţiuni concrete, activitățile desfășurate în cadrul proiectului dezvoltă la elevi empatia, responsabilitatea faţă de semenii lor, se creează legături la nivelul comunităţii, se stimulează gândirea critică, se educă percepţia multiculturalităţii, se dezvoltă stima de sine şi devotamentul pentru ideile civice.

În cadrul Liceului Tehnologic de Turism din Călimănești se desfășoară astfel de activități care determină creşterea calităţii actului educaţional şi a rezultatelor învăţării, oferă şanse egale de dezvoltare personală elevilor, urmăresc creşterea gradului de socializare și valorizare a elevilor, reducerea procentului fenomenelor antisociale, a abandonului şi absenteismului şcolar, transformarea educaţiei în sursă de dezvoltare comunitară.

Un proiect complex este **INVAȚĂ SĂ ALEGI! ALEGE SĂ ÎNVEȚI!,** realizat în urma semnării Acordului de grant nr. 864/ 13.10.2020/SGL/R III. Prin acesta, liceul își propune creșterea performanței școlare, prin asigurarea unui cadru educațional adecvat și eficient care încurajează și motivează elevii, în vederea dezvoltării personale și profesionale a acestora, măsurată prin creșterea ratei de promovare la examenul de bacalaureat, reducerea absenteismului, reducerea ratei abandonului școlar și a ratei de repetenţie.

Proiectul educațional urmărește: îmbunătățirea serviciilor de orientare și consiliere și a calității actului educațional, creșterea ratei de promovare a examenului de bacalaureat, prin desfășurarea de activități de remediere și extracurriculare, reducerea abandonului școlar, prin activități de informare, motivare și acțiuni job-shadowing, creșterea ratei de absolvire a liceului, reducerea numărului de absențe, optimizarea colaborării dintre școală și familie (susținătorii legali ai elevilor), prin eficientizarea comunicării școală-familie, prin creșterea numărului de părinți participanți la orele de consiliere și prin participarea părinților la activitățile extracurriculare proiectate în formula elev-părinte-profesor, dotarea și modernizarea spațiilor destinate activităților de remediale și a unui spațiu destinat realizării auxiliarelor curriculare, a altor materiale pentru pregătirea remedială, facilitarea tranziţiei de la învăţământul liceal la cel terţiar sau în viaţa activă (piaţa muncii) pentru elevii grupului-ţintă, prin activități de consiliere, de dezvoltare personală și acțiuni extracurriculare, astfel încât rata de absorbţie pe piaţa muncii sau în învăţământul terţiar, la nivelul unității.

Beneficiarii direcți ai proiectului sunt elevii Liceului Tehnologic de Turism din Călimănești: elevi proveniti din familii cu părinți plecați în străinătate, cu venituri mici sau familii monoparentale, elevii din mediul rural, cu risc de abandon școlar care au lacune în pregătire, au multe absențe și sunt predispuși abandonului școlar.

Beneficiarii indirecti sunt părinții copiilor implicați în proiect, comunitatea locală din care aceștia fac parte, elevii unității care nu participă efectiv la activitățile proiectului, dar care beneficiază de rezultatele acestuia prin diseminarea experienței de către cei implicați direct, personalul didactic din unitate, școala ca organizație, agenții economici parteneri, care vor beneficia de personal calificat, pregătit conform cerintelor pieței, din turismul local, regional și național. Elevii implicati în proiect vor fi antrenati în acțiuni de formare a colegilor lor, pentru a-i responsabiliza și a-i face constienți de evoluția lor în urma acestor acțiuni realizate prin proiect. Mizăm pe faptul că, urmand exemplul colegilor lor, elevii vor fi mai motivați

pentru învățătură, vor vedea ce deschidere oferă oportunitățile de formare și de pregătire profesională, ce înseamnă un profesionist în turism și alimentație publică, prin lărgirea orizontului de cunoaștere.

Activitățile de consiliere și orientare școlară și profesională își propun să sprijine elevii din grupul-țintă prin înțelegerea opțiunilor pe care le au după absolvirea liceului, informații legate de piața forței de muncă și oportunitățile oferite de continuarea studiilor.

Se urmărește, de asemenea, activarea interesului față de disciplinele de studiu cu probleme la examenul de bacalaureat (matematică, limba română, geografie), stimularea motivării intrinseci, susținerea elevilor în sarcinile școlare mai dificile prin automotivare și autocunoaștere.

Activitățile remediale și de pregătire suplimentară al căror scop este să identifice nevoile de formare ale elevilor din grupul-țintă la fiecare dintre disciplinele de bacalaureat, să stabilească decalajele dintre elevi și problemele în învățare. Să motiveze elevii față de disciplinele de studiu la examenul de bacalaureat, prin folosirea unor metode moderne, să adapteze învățarea la nivelul elevilor, prin sarcini simple, centrate pe elev. De asemenea, elevii participă la vizite-activități job-shadowing/excursii, activități în strânsă legătură cu celelalte activități, un suport practic al instruirii teoretice, la activități de cunoaștere a mediului universitar care și propun să informeze elevii referitor la posibilitățile pe care le oferă studiile superioare (cariera, pregătire profesională, accesul la domenii pde activitate), să implice elevii în viața universitară, prin întâlniri directe cu profesori, studenți, asistenți, să motiveze elevii pentru a urma o carieră universitară. Activitățile educative extrașcolare de sprijin şi motivare se derulează în parteneriat cu Primaria orașului Calimanesti, Parcul Național Cozia, sunt organizate în aer liber, în spațiul Parcului Național, sub îndrumareacadrelor didactice și a reprezentanților Parcului, domeniului forestier. Elevii sunt implicați în acțiuni de împădurire, marcare trasee turistice, învață regulile de conduită, sunt responsabilizați, prin demonstratii practice.

Noi proiecte Erasmus aprobate la Liceul Tehnologic de Turism Călimăneşti

Prof. Silvia Ungureanu
Coordonator Proiecte Europene

"Scopul educatiei este sa transforme oglinzile in ferestre. (Sydney J. Harris)"

Cu o tradiție lungă si experiență vastă în derularea proiectelor Erasmus (în perioada 2020-2023, Silent Scream si Building a brand called Europe), Liceul Tehnologic de Turism,Călimăneşti a obținut finanțare pentru două noi proiecte:

- **Inclusive and sustainable tourism, gamification in school education -2021-1-FR01-KA220-SCH-000032655**

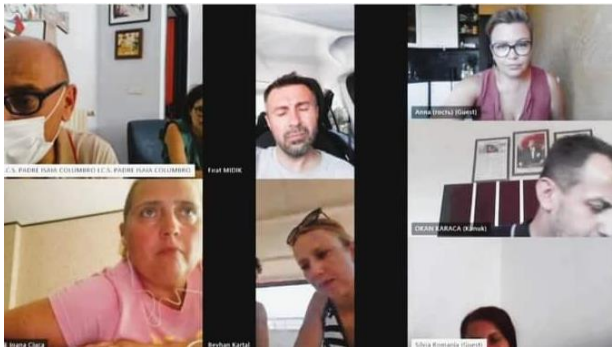
Obiective :

-promovarea unor atitudini si comportamente ecologice si incluzive, prin joc si strategii didactice active ,in randul elevilor de la scolile de turism si hotelarie

-promovarea incluziunii turistilor si angajatilor cu dizabilitati diferite

- adaptarea curriculumul şcolilor de Turism la noile cerințe si tendințe actuale ,orientate spre protecția mediului înconjurător şi ecologie

Produse finite ale proiectului:

-un ghid practic pentru un turism ecologic şi incluziv , adresat profesorilor şi elevilor din liceele de Turism – varianta PDF şi audio

- manuale interactive pentru elevi şi directorii de hotel - jocuri de rol, aplicații digitale soluționarea unor situații concrete , integrarea persoanelor cu dizabilități pe piața de muncă, dar şi ca turişti

Parteneri : Un consorțiu format din şcoli de turism , licee, ONG-uri din : Franța-coordonator , Spania, Italia, România, Bulgaria, Turcia, Cipru

Prima întâlnire de lucru a proiectului a avut loc la Madrid, Spania pentru a dezbate direcțiile de lucru, capitolele manualelor si structura aplicațiilor interactive, liceul nostru fiind reprezentat de unul din membrii echipei de implementare Madrid, Spania- iulie 2022

- **Virtual production factory –Erasmus 210-SCH –parteneri Estonia, Turcia, Romania , Italia (coordonator)**

În cadrul proiectului, obiectivele pe care dorim să le atingem :

- Abilitatea de a utiliza și dezvolta eficient tehnologiile digitale

- Crearea de acțiuni pentru ca aplicațiile digitale să înlocuiască aplicațiile față în față

- Dezvoltarea abilităților de a face comentarii, de a produce soluții sau de a lua decizii cu privire la evenimente pe care nu le-au întâlnit până acum, cu caracter de modelare a tehnologiilor de realitate augmentată-virtuală și de inteligență artificială

- Capacitatea de a schimba tehnologia pentru a produce soluții la propriile probleme

- Capacitatea de a utiliza fără probleme materiale tehnologice educaționale utilizate în prezent în școli

- Dezvoltarea competențelor digitale

- Capacitatea de a produce proiecte originale și modelare 3D atunci când este necesar

- Abilitatea de a face observații active în timpul proceselor de învățare și de a formula ipoteze ca urmare a acestor observații

Aceste obiective se referă la una dintre prioritățile proiectului, "Abordarea transformării digitale prin dezvoltarea de competențe digitale", pregătirii, rezilienței și capacității digitale "

- Dezvoltarea abilităților de comunicare și a competențelor de utilizare a TIC prin crearea unor platforme digitale
- Gândire bazată pe proiecte, creativitate , cu lucru în echipă interdisciplinară (matematică, științe, mediu etc)
- Predarea învățării cu ajutorul tehnologiilor "AR & VR"
- Formarea utilizatorilor și dezvoltatorilor de tehnologii digitale
- Creșterea abilităților de rezolvare a problemelor prin oferirea unei gândiri sistematice
- Sprijinirea dezvoltării limbajului
-Reducerea sau eliminarea prejudecăților (dacă există) față de alte naționalități și culturi

Prima întâlnire s-a desfăşurat online, cu prezența tuturor partenerilor. Următoarea întâlnire va fi în Romania, la liceul nostru, în martie, Virtual Meeting, august 2022

Liceul Tehnologic de Turism Călimănești – Școala Asociată UNESCO

Activitate–semestrul I Ambasadorii Erasmus

Director, Prof. Negrea Violeta
Prof. coordonator Silvia Ungureanu

Axe prioritare – promovarea învățării pe tot parcursul vieții; educația pentru cetățenie democratică, înțelegere internațională, cooperare, pace, înțelegerea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tipul activității: Activități de predare - învățare, schimb de experiențe și bune practici, în cadrul proiectelor internaționale Erasmus, derulate la liceul nostru**: Silent Scream** – antiviolență, bullying (hărțuire) și **Building a brand called Europe** – promovarea activităților de antreprenoriat și formarea competențelor antreprenoriale ale elevilor de liceu.

Locul desfășurării și perioada: Călimănești, 13 -17 septembrie 2021; 2-6 octombrie 2021.
La prima reuniune internațională în cadrul proiectului antibullying și discriminare **Silent Scream**, 30 de participanți din 6 țări – Lituania, Portugalia, Turcia, Grecia, Polonia și România, autorități locale, presa, parteneri economici, părinți, elevi și profesori s-au implicat cu scopul de a găsi o strategie comună de luptă antiviolență și hărțuire, precum și pentru a elabora un ghid de bună practică pentru profesori și părinți.

Obiectivele proiectelor: descoperirea patrimoniului cultural internațional, drepturile și libertățile individuale și cetățenești, educație antidiscriminare și egalitate în drepturi, înțelegerea și combaterea fenomenului de bullying școlar.

Rezultate: Au avut loc seminarii, ateliere de lucru, mesaje antiviolență create de elevi, concursuri, mese rotunde, întâlniri cu consilieri școlari, psihologi și reprezentanți ai Poliției locale. A doua activitate, din cadrul celui de – al doilea proiect internațional Erasmus –**Building a brand called Europe,** a reunit la Călimănești, la Liceul Tehnologic de Turism, reprezentați din patru țări – Estonia, Croația, Italia, România, cu scopul de a dezvolta competențele antreprenoriale ale tinerilor viitori absolvenți de liceu, în spiritul educației pe tot parcursul vieții. Participanții au vizitat antreprenori locali, au prezentat mici afaceri din țara lor, au distribuit chestionare, s-au întâlnit cu reprezentanți ai băncilor locale, pentru a afla cum se pot accesa credite de microfinanțare - Start up nation, ce documente sunt necesare pentru deschiderea unei fime, structura organizațională unei firme, etapele, au comparat sistemele financiare și educaționale din țara lor cu cele ale țărilor partenere.

Impactul activităților organizate: Liceul nostru a devenit pentru două săptămâni „capitala internațională” a schimburilor de experiență, a promovării valorilor la standardelor europene. Elevii noștri au fost ambasadori Erasmus, interesul pentru instituția noastră de învățământ a crescut semnificativ, participanții au înțeles necesitatea schimburilor de experiență și a proiectelor internaționale, implicând parteneri economici, elevi și părinți motivați, generând astfel un învățământ de calitate!

Curiozităţi despre Franţa şi francezi

Prof. Gheorghe Monica
Catedra de Franceză

Ştiaţi că ?

- ✓ Francezilor le place ca turiştii să vorbească limba franceză, chiar dacă nu vorbesc prea bine. Astfel, ei sunt mai cordiali.
- ✓ Țara cu care Franța împarte cea mai mare frontieră terestră (730 km) este Brazilia Departamentul francez d' Outre Mer (de peste mări), numit Guyana Franceză, care face parte din Uniunea Europeană și se situează pe continentul sud-american, constituie o zonă de frontieră cu Brazilia.
- ✓ Cel mai vizitat loc din Franța nu este Turnul Eiffel, nici Catedrala Notre- Dame, ci giganticul parc Disneyland Paris, care primește mai mult de 15 milioane de vizitatori pe an.
- ✓ Turnul Eiffel primeşte în jur de şase milioane de vizitatori pe an
- ✓ Francezii se salută cu o strângere de mână ; însă, dacă relaţiile nu sunt formale, ci bazate pe încredere, bărbaţii şi femeile se sărută pe obraz, în loc de a-şi strânge mâna. Ei se sărută de două, trei sau chiar patru ori, în funcţie de regiune.
- ✓ În numeroase culturi, contactele vizuale sunt foarte personale şi acest lucru poate părea ciudat sau neplăcut. În Franţa însă, contactul vizual este un semn de egalitate şi de politeţe. În timp ce vorbeşti cu cineva, este nepoliticos să nu-l priveşti în ochi.
- ✓ Un alt obicei francez este de a nu se mânca şi a nu se bea între mese, deoarece gustul se deteriorează.
- ✓ La întâlnirile sociale este un lucru obişnuit să se întârzie un sfert de oră. Dacă însă, o familie invită pe cineva la masă, punctualitatea este foarte importantă.
- ✓ Acasă, există obiceiul de a repeta de mai multe ori felul de mâncare care a fost apreciat în mod deosebit.
- ✓ În Franța nu se glumește pe seama baghetelor. În septembrie 2018, confederația națională de brutărie-patiserie franceză și-a exprimat dorința de a vedea bagheta de pâine înscrisă în patrimoniul cultural al UNESCO. Francezii consumă în jur de 30 de milioane de baghete pe zi.
- ✓ Francezul Marie-Antoine Carême (1847-1833), a fost considerat cel mai bun bucătar al tuturor timpurilor, fiind bucătarul atât al lui Napoleon Bonaparte, cât și al lui Alexandru I al Rusiei. Se spune că el nu dorea să aibă un salariu, ci pretindea o plată anuală care consta într-un diamant albastru de 24 de karate.
- ✓ În Franța se produc cel puțin1200 de sortimente de brânză.
- ✓ Executată la Paris, Statuia colosală a Libertății a fost oferită de Franța pentru Centenarul Independenței Statelor Unite. Ea a fost inaugurată la New-York în 1886 și măsoară 93 de metri până la torță.
- ✓ Statuia Libertății din Paris are fața întoarsă spre Statele Unite și măsoară 11,50 metri. Pe această statuie, o inscripție gravată stabilește o relație între Războiul de Independență American și Revoluția Franceză din 1789.

Chimia și arta-albastrul de Voroneț

Prof. Cheran Mirela
Catedra de Chimie

Sigur ați auzit despre albastrul de Voroneț, impresionant prin culoare dar și prin rezistența sa de-a lungul timpului, în condiţii climatice foarte aspre, fapt ce se datorează originalităţii tehnicii de lucru aplicate de către pictorii moldoveni. Calitatea materialelor folosite, tehnica de lucru adecvată, ingeniozitatea şi

talentul echipei de pictori, au condus la realizarea acestor picturi remarcabile. *Pigmentului negru s-a obţinut din cărbune de lemn, iar toţi ceilalţi pigmenţi folosiţi în pictură (interioară şi exterioară) sunt substanţe minerale, naturale sau de sinteză:* argile colorate cu oxid de fier hidratat (ocru), sau oxid de fier anhidru (ocru roşu), hidrosilicat de Fe, Al, Mg şi K (verde de pământ), oxid roşu de plumb (miniu), minerale de cupru (azurit şi malachit), sulfură de mercur (roşu cinabru), silicaţi (albastru smalţ), carbonat de calciu (alb de var). În ceea ce priveşte culoarea albastră (renumitul albastru de la Voroneţ), a fost realizată cu pigmentul *azurit* (carbonat bazic de cupru) aplicat pe un fond negru, alcătuit din cărbune de lemn, atât din motive optice (se produce o intensificare a culorii albastre), cât şi pentru izolarea azuritului de alcalinitatea excesivă a varului. În unele probe prelevate se observă însă pe lângă albastrul azurit şi urme de albastru smalţ, păstrat în proporţii diferite în funcţie de condiţiile de conservare. Dintre proteinele utilizate ca liant, caseina este cea care împreună cu varul formează o combinaţie mult mai rezistentă, denumită caseinat de calciu. Aceasta a fost preparată din var şi brânză proaspătă de vaci. Prezenţa unui liant organic în stratul de culoare este demonstrată şi de culoarea neagră, intensă, lucioasă şi rezistentă la intemperii, care se remarcă pe acoperământul de cap al mitropolitului Grigore Roşca, pictat pe faţada de sud (la vest de uşa de intrare). Această culoare nu se poate obţine în acelaşi mod în frescă. În urma analizei stării de conservare a straturilor de culoare s-a observat că, atât la Voroneţ cât şi la celelalte biserici cu pictură exterioară, pigmenţii pe bază de cupru – albastru azurit şi verdele malachit - sunt ultimii pigmenţi ce dispar pe zonele mai expuse intemperiilor.

Există iată o legătură puternică între chimie și artă, prin pigmenții folosiți încă din antichitate în pictură. O parte dintre acești pigmenți, azi se obțin artificial datorită cunoștințelor avansate din chimie, iar pentru alții obținerea lor este un mister și astăzi.

Bibliografie:

Istudor I., Balş I. Contribuţii la cunoaşterea materialelor folosite în pictura murală exterioară a bisericilor de secolul al XVI-lea din Bucovina şi la unele probleme de tehnică, *Revista Muzeelor (1968), 5, (6), 491-497*

Istudor I., Un fenomen de alterare a culorilor în pictura murală de la Voroneţ, *Revista Muzeelor (1965), 2 (1) 63-65**;***

*lucas-impex.blogspot.com/.../**pigment**-ultramarin-pur-si-sintetic.html*

Prevenirea bullyingului – metode de combatere

Prof. Barbu Daniela
Catedra de Matematică

Bullying-ul este un comportament agresiv, manifestat cu intenţie, ce implică o disproporție de forțe. Acest dezechilibru poate porni de la diferenţe în ceea ce priveşte forţa fizică între copii, sau, de cele mai multe ori, de la diferenţele în ceea ce priveşte statusul social la nivelul grupului (fie că e câştigat prin forţele proprii, fie că e provenit de la părinţi). Şi tocmai pentru că există această inegalitate de forţe, victimei îi este extrem de dificil să se apere. Agresiunea în aceste situații se caracterizează prin repetiţie. Din păcate, de cele mai multe ori, situaţiile de bullying sunt dificil de observat din afară. Ca şi în alte cazuri de violenţă, care implică dezechilibru de forţe (violul, violenţa domestică), victima ascunde agresiunea de teamă sau de ruşine. Cei agresaţi sau cei care sunt martorii unei agresiuni evită să vorbească despre asta. Fenomenul de bullying este prezent la toate

categoriile de vârstă şi în aproape toate mediile sociale, dar se manifestă în special în rândul copiilor. Bullyingul poate schimba şi influenţa definitiv dezvoltarea psihologică şi emoţională a copilului.

Ce facem când identificăm un caz de bullyng?

Cadrul didactic/profesorul consilier şcolar din unitatea de învăţământ care a identificat situaţia de bullying asupra unui elev are responsabilitatea de a iniţia intervenţia în reabilitarea victimei. În raport cu fiecare situaţie de violenţă asupra preşcolarului/elevului, se va semnala, la direcţia generală de asistenţă socială şi protecţia copilului de la nivel judeţean, iar pentru sprijin imediat, la serviciul public de asistenţă socială de la nivelul comunităţii; continuarea verificărilor, confirmarea cazului şi implementarea obiectivelor planului de reabilitare vor fi realizate ulterior.

La nivelul fiecărei unităţi de învăţământ trebuie să existe un *grup de iniţiativă* , coordonat de către directorul unităţii sau de personal specializat, precum: cadrul didactic, profesorul consilier şcolar, alţi specialişti din unitatea de învăţământ care iniţiază şi derulează programe de prevenire a bullyingului, împreună cu parteneri de la nivelul comunităţii, ONG-uri, poliţia, autorităţi locale.

Pentru a preveni fenomenul bullyng în şcoală trebuie să avem în vedere:

- identificarea timpurie a elevilor vulnerabili la acţiuni de tip bullying;
- identificarea timpurie a elevilor cu risc de dezvoltare a comportamentelor agresive, a elevilor cu potenţial violent şi a cauzelor care pot determina manifestări de tip bullying;
- valorificarea intereselor, aptitudinilor şi a capacităţii elevilor, prin diferite activităţi şcolare şi extraşcolare, pentru a preveni manifestări problematice de tip bullying;
- implicarea consiliului şcolar al elevilor în proiectarea şi derularea de activităţi de prevenire şi reducere a manifestărilor de tip bullying;
- colaborarea cu părinţii şi, după caz, cu asociaţia părinţilor din unitatea de învăţământ şi informarea părinţilor cu privire la serviciile pe care le poate oferi şcoala în scopul prevenirii acţiunilor de tip bullying şi ameliorării relaţiilor părinţi-copii şi copii-copii, prin consiliere psihologică, psihoterapie, mediere, cu implicarea în astfel de activităţi a personalului specializat, din şcoală sau de colaboratori psihologi;
- colaborarea unităţii de învăţământ cu părinţii elevilor cu potenţial comportament agresiv, implicaţi în acţiuni de tip bullying, pentru a găsi şi aplica soluţii pentru prevenirea bullyingului;
- identificarea unor părinţi-resursă care să se implice în activităţile de prevenire;
- iniţierea unor programe destinate părinţilor, centrate pe conştientizarea, informarea şi formarea cu privire la dificultăţile de adaptare a copiilor la mediul şcolar şi la diferite aspecte ale acţiunilor de tip bullying, forme, cauze, modalităţi de prevenire, parteneri;
- semnalarea către autorităţile competente a cazurilor de familii cu un comportament abuziv;
- colaborarea unităţilor de învăţământ cu autorităţi şi instituţii cu responsabilităţi în prevenirea şi combaterea violenţei asupra copilului, inclusiv a violenţei psihologice – bullying;
- includerea, pe agenda întâlnirilor organizate la nivelul unităţilor de învăţământ, în cadrul consiliului de administraţie, consiliului profesoral, consiliului şcolar al elevilor, comitetului de părinţi sau asociaţiilor de părinţi, a unor teme legate de acţiunile de tip bullying şi cyberbullying, care să aibă ca scop conştientizarea dimensiunii fenomenului şi analiza formelor, a actorilor şi a cauzelor situaţiilor de la nivelul instituţiei respective;
- iniţierea de programe care să răspundă unor situaţii specifice unităţii de învăţământ respective, identificarea riscurilor, în contextul concret al şcolii, care pot genera situaţii de violenţă psihologică – bullying, cu implicarea activă a elevilor ca actori şi ca parteneri-cheie;

- constituirea, la nivelul unităţii de învăţământ, a unor structuri cu rol de mediere, care să contribuie la identificarea surselor de conflict. Aceste structuri/grupuri de iniţiativă ar trebui să fie formate dintr-un nucleu de elevi, cadre didactice şi părinţi;
- dezbaterea, în timpul orelor de consiliere şi dirigenţie, a situaţiilor de tip bullying şi cyberbullying petrecute în şcoală şi încurajarea exprimării opiniei elevilor privind aceste situaţii şi posibile căi de soluţionare, precum şi încurajarea elevilor de a participa activ la toate deciziile care îi privesc;
- valorificarea temelor relevante pentru problematica bullyingului şi a cyberbullyingului, care se regăsesc în curriculumul diferitelor discipline şcolare, cuprinzând drepturile şi îndatoririle individului, libertate şi normă/regulă de comportament, empatia, decizia şi consecinţele deciziei, abilităţile sociale, fără a se limita la acestea, prin utilizarea unor strategii activ-participative, studiu de caz, joc de rol, analiză critică a mesajelor audiovizuale de tip bullying şi cyberbullying, problematizare şi altele, care să conducă la conştientizarea şi dezvoltarea unei atitudini critice a elevilor faţă de problematica bullyingului;
- derularea unor programe şi activităţi extraşcolare pe tema combaterii bullyingului: jocuri, concursuri, expoziţii tematice, întâlniri cu specialişti care să prezinte în mod interactiv teme legate de bullying şi cyberbullying, la care să participe elevi, cadre didactice şi părinţi;
- iniţierea unor programe de sensibilizare a comunităţii privind fenomenul de bullying şcolar, cu aportul tuturor actorilor sociali;
- implicarea cadrelor didactice în campanii şi programe în domeniu, aflate în derulare la nivel naţional.

Este foarte important ca în fiecare unitate să se organizeze și desfășoare programe de informare a elevilor şi a cadrelor didactice, prin seminarii, conferinţe, sesiuni de formare, online şi offline, privind modalităţile adecvate de gestionare a unor situaţii concrete de bullying, centrate pe dezvoltarea abilităţilor de inteligenţă emoţională: încrederea în sine, controlul emoţiilor, comunicarea pozitivă, principii de relaţionare cu cei din jur, aplanarea conflictelor, empatia, luarea de poziţie, încurajarea şi protejarea victimei, descurajarea agresorului.

Bibliografie:

1. Iulia Dumitru, *Prevenirea bullyingului si a cyberbullyingului in unitatile de invatamant preuniversitar*
2. https://www.salvaticopiii.ro

Familia – biserica de acasă

Prof. Albinaru Corina
Catedra de Religie

Prin Biserică înţelegem „comuniunea şi comunitatea oamenilor cu Dumnezeu prin Hristos în Duhul Sfânt în care aceştia, prin credinţa în Hristos care are la bază Revelaţia dumnezeiască cuprinsă în Sfânta Scriptură şi Sfânta Tradiţie şi lucrarea Duhului Sfânt în Sfintele Taine şi ierurgii şi în celelalte slujbe ale ei, îşi dobândeşte mântuirea”.1

Bărbatul şi femeia care constituie familia creştină sunt unul pentru celălalt o treaptă de creştere spirituală, de deschidere spre Dumnezeu, un model spiritual pentru copiii ce vor apare în

[1] Pr. Prof. D. Radu, *Îndrumări misionare*, apud Pr. Assist. Mircea Stoleru, *Familia creştină în mediul urban –Probleme şi perspective*, în revista Familia creştină azi, IV, nr. 5-7, Mai-Iul, Iaşi – 1994, pag. 141

familie, pentru familiile celelalte. Familia se transformă în factor al misiunii creştine. Copilul mic vede în mamă şi tată, în grija părintească, în iubirea faţă de el, o imagine dincolo de lume şi de la încrederea în părinte, el ajunge la acceptarea lui Dumnezeu.

Tăria credinţei este condiţie fundamentală pentru întemeierea şi trăinicia căsniciei, căci numai acolo unde este credinţă, este şi binecuvântarea lui Dumnezeu şi unde este Dumnezeu, nimic nu lipseşte.2

Rolul familiei creştine în educaţia creştină, în conştientizarea calităţii de fiu al lui Dumnezeu este o realitatea biblică, de istorie bisericească.3

Familia creştină primară este conform Noului Testament şi una a misiunii creştine, fiecare casă care acceptă Botezul, întotalitatea ei devine Biserică: Îmbrăţişaţi şi Biserica din casa lor (Romani 16, 5).4

Familiile creştine erau locul de adunare a creştinilor, spaţiul liturgic unde se oficia şi Euharistia.

Familia este o instituţie organizată perfect, ca o oaste, în frunte cu soţ şi soţie, care au griji şi datorii permanente faţă de copii, rude, slujitori, asemenea unor buni comandanţi, care poartă grijă de cei daţi lor spre conducere.5

Istoria creştină ne oferă numeroase exemple de mame care au avut un rol important în formarea unor personalităţi ale vieţii bisericeşti (Antuza - mama Sfântului Ioan Gură de Aur, Monica – mama fericitului Augustin, Nona – mama Sfântului Grigorie de Nazianz).

În Biserica Ortodoxă în care Tradiţia şi tradiţiile deţin un rol important în educaţie, familia este mediul de transmitere a credinţei prin viu grai. Părinţii sunt cei care introduc pe copii în universul religios, pentru că ei sunt cei care le vorbesc despre Iisus Hristos, despre Maica Sa, despre îngeri şi sfinţi.

Familia este locul educaţiei religioase prin cuvântul Sfintei Scripturi, prin rugăciune, dar şi prin prezenţa icoanelor. Educaţia şi instrucţia creştină încadrul familiei sunt cruciale pentru copii şi tineri. Îndrumarea duhovnicească şi exemplul direct al părinţilor sunt de o importanţă crucială.

Fără familii creştine, Biserica n-ar putea să continue fizic în timp. Păstrarea şi continuitatea credinţei ortodoxe depind în mod exclusiv de famiile creştine. Biserica se extinde în timp şi spaţiu prin familia creştină.

Familia este esenţială pentru creşterea Bisericii în lume, pentru răspândirea credinţei în lume, în spaţiu, dar şi în durata temporală prin transmiterea din generaţie în generaţie a credinţei creştine.

Familia creştină adevarată are la bază dragostea jertfelnică şi frica de Dumnezeu. Supunţi-vă unul altuia întru frica lui Hristos şi aşa să-şi iubească barbatul femeia sa ca pe sine însuşi, iar femeia să-l respecte pe barbat ne îndeamnă Sfântul Apostol Pavel (Efeseni 5, 21 şi 23). Adevărata familie creştină este aceea în care soţii se iubesc cu adevarat, îşi îndeplinesc îndatoririle faţă de societate, prin muncă şi comportare exemplară, se preocupă de naşterea, creşterea şi educarea copiilor, iar aceştia, la rândul lor, sunt supuşi şi ascultători de părinţi.

Familia contribuie la creşterea spirituală şi morală a lumii, la buna ei funcţionare socială şi economică, la echilibrul atât de necesar în contemporaneitate, ce solicită la maxim efort şi creativitate umană.

Căsătoria, defintă în diferite feluri: taină, sacrament, contract, vocaţie, comuniune, instituţie, îşi păstrează o identitate proprie căreia Biserica îi oferă aureola de sfinţenie, de perspectivă hristologică şi eclesială în ciuda momentelor istorice diferite şi a contextelor culturale diverse.6

---

[2] Pr. Asit. Ioan Cristinel Teşu, *Sensul familiei, în concepţia Sfântului Ioan Gură de Aur*, în revista Familia creştină azi, IV, nr. 5-7, Mai-Iul, Iaşi – 1994, pag. 48.
[3] Op. cit., pag. 83.
[4] Ibidem.
[5] Pr. Asit. Ioan Cristinel Teşu, *Sensul familiei, în concepţia Sfântului Ioan Gură de Aur*, în revista Familia creştină azi, IV, nr. 5-7, Mai-Iul, Iaşi – 1994, pag. 49.
[6] Op. cit., pag. 88.

În sânul familiei se nasc un ansamblu de relaţii interpersonale raport între soţi, paternitate – maternitate, filiaţie, fraternitate – prin care fiecare persoană este introdusă în "familia umană" şi în "familia lui Dumnezeu" care este Biserica. Căsătoria şi familia creştină zidesc Biserica. În familie, persoana umana nu este numai născută şi introdusă progresiv, prin educaţie în comunitatea umana, ci datorită renaşterii prin Botez la viaţa în Hristos şi educării în credinţă, ea este introdusă în acelaşi timp în familia lui Dumnezeu care este Biserica.

De aceea, familia creştină are misiunea, în primul rând, de a deveni ceea ce este, adică o comunitate profundă de viaţă şi iubire într-o tensiune care-şi va gasi împlinire definitivă, ca întreaga realitate creată şi mântuită, în Împaratia lui Dumnezeu. Familia creştină a primit misiunea de a păstra, de a revela şi de a comunica credinţa sa şi iubirea ca reflectare vie şi participare reală la iubirea lui Dumnezeu pentru omenire şi la iubirea lui Hristos Domnul pentru Biserica Sa. Toate îndatoririle familiei creştine şi membrilor acesteia sunt o realizare concretă şi în detaliu a acestei misiuni fundamentale.

Viaţa de familie trebuie să fie o şcoală a deprinderii virtuţilor, o viaţă de post, milostenie, rugăciune, arătând, însă, că "n-avem nici un folos nici de postim, nici de ne rugăm, nici de facem milostenie, nici de săvârşim vreo faptă bună, dacă nu o facem numai pentru Acela Care ştie şi cele tainice şi cele ce se află în adâncul cugetului nostru".7

Familia întrând în Biserică, fiecare membru al ei devine "fiu" al Bisericii şi această relaţie de filiaţie are ca urmare împărtăşirea "fiilor" de toate darurile oferite de Biserică, pentru care ei nu vor trebui să facă alt effort, decât să dea "voinţă" – Mântuitorul spune cine vrea să-mi urmeze Mie…, deci omul trebuie să vrea.8

Stima de sine și orientarea în carieră la adolescenți
Lucrarea pentru obținerea gradului didactic I

Consilier școlar Ioana Ciucă

Proiectarea carierei ar trebui să fie tratată cu mare seriozitate pentru ca tânăra generaţie să aibă informaţiile legate de potenţialul personal şi de piaţa muncii. Unul dintre obiectivele orientării şcolare şi profesionale este cunoaşterea de sine. O componentă importantă, care ar trebui nu doar identificată, dar şi dezvoltată, este stima de sine, deoarece este direct legată de reuşitele noastre.

In capitolul 1 am prezentat specificul activității de orientare a carierei. Scopul orientării şcolare şi profesionale este informarea cu privire la cerințele pieței muncii, ce vizează cunoaşterea unor informaţii corecte şi suficiente despre profesie şi domenii profesionale, cunoaşterea realităţilor economice şi sociale, precum şi a riscurilor şi avantajelor profesionale; informarea părinţilor cu privire la posibilităţile de formare ale elevilor, precum şi cu dinamica obiectivă a rutelor şcolare şi profesionale.

Alegerea profesiei este o decizie care merită toată atenţia. Cercetarile în domeniul de specialitate au arătat că nivelul deciziei (indeciziei) pentru alegerea carierei dorite se asociază cu o serie de caracteristici individuale, ca: nivelul de aptitudini, încrederea în forţ ele proprii, trăsături de personalitate, aspiraţii şi expectanţe, interese pentru anumite domenii profesionale, stilul de gândire privind controlul evenimentelor, stima de sine şi unele caracteristici ale reţelei de suport social.

Consilierea carierei este o necesitate pentru liceeni, pentru informarea lor corectă privind semnificaţia şi importanţa carierei în viaţa fiecărui individ şi nu numai. Consilierea este importantă în cadrul liceului din mai multe aspecte, nu neapărat legate de carieră.

Activităţile şi programele concrete, dezvoltate prin consilierea şcolară au rolul de a-i ajuta pe elevi să înveţe să gândească la ei înşişi, la mediul în care trăiesc şi la problemele important de alegere în viaţă. Ca

[7] Pr. Asit. Ioan Cristinel Teşu, *Sensul familiei, în concepţia Sfântului Ioan Gură de Aur*, în revista Familia creştină azi, IV, nr. 5-7, Mai-Iul, Iaşi – 1994, pag. 54.
[8] Pr. Asit. Mircea Stoleru, *Familia creştină în mediul urban – probleme şi perspective*-, în revista Familia creştină azi, IV, nr. 5-7, Mai-Iul, Iaşi – 1994, pag. 141.

urmare consilierea şcolară ne apare ca o activitate de prevenire a situaţiilor de criză din viaţa viitorului adult şi nu de reacţie la acestea.

3. Proiecte educaţionale

In capitolul 2 am descris particularitățile dezvoltării personalității adolescenților.

Adolescenţii au nevoie de ghidarea și ajutorul adulţilor pentru a depăşi această perioadă de mari confuzii şi transformări. Deşi drumul spre devenirea lor ca adulţi este deja la început, majoritatea transformărilor fizice desfăşurându-se în pubertate, adolescenţa este perioada reorganizării imaginii de sine şi a rolului social. La această vârstă tinerii capătă un statut nou care include responsabilităţi pe măsură.

Adolescenţii doresc să-şi câştige autonomia şi să-şi dovedească forţele, ceea ce îi determină, de multe ori, să întreprindă activităţi riscante. Această vârstă este momentul în care se reorganizează imaginea şi stima de sine şi drept urmare poate aduce nenumărate temeri pentru cei implicaţi. Relaţia cu cei din jur este afectată de toate aceste schimbări şi uneori duce la conflicte aprinse cu părinţii, profesorii şi alţi adulţi cu care adolescentul intră în contact. nților, punând accentul pe importanța stimei de sine în proiectarea carierei. Adolescenții au nevoie de îndrumare și consiliere în probleme multiple.

Unii pot avea informaţii despre ocupaţia pe care ar dori să o practice, dar nici nu au pregătirea cerută, nici nu ştiu unde şi cum o pot dobândi. Alţii sunt îngroziţi de încercările grele ce le stau în faţă şi ajung în cele mai rele forme de muncă, tocmai pentru că nu sunt conştienţi de opţiunile lor. De aceea, mulţi dintre aceştia nu sunt pregătiţi cum trebuie pentru a intra direct pe piaţa muncii.

Un pas important pentru managementul carierei este cunoaşterea de sine. Aspectele care prezintă o relevanţă mai mare pentru deciziile de carieră sunt: interesele elevului, valorile personale, aptitudinile şi personalitatea ca element integrator. a. Interesele reprezintă preferinţele cristalizate ale unei persoane pentru anumite domenii de cunoştinţe sau de activitate.

Acestea reprezintă factori motivaţionali importanți în alegerea carierei, de aceea este foarte importantă investigarea lor în trasarea planului individual de carieră al elevului. Cea mai simplă modalitate de a grupa şi identifica tipurile de interese este modelul hexagonal propus de Holland. Acesta cuprinde următoarele tipuri de interese: realiste, investigative, artistice, sociale, antreprenoriale, convenţionale.

Pentru investigarea acestor tipuri de interese se utilizează Inventarul de Interese Profesionale Holland. Acesta are la bază teoria conform căreia trebuie să existe o congruenţă între interesele proprii şi cerinţele unei ocupaţii pentru ca persoana să fie mulţumită şi motivată în activitatea pe care o desfăşoară.

La vârsta adolescenței imaginea de sine manifestă doua forme de expresie: cunoașterea de sine și definirea propriei identități. Cautarea unui ideal de viata, alegerea unei profesii, trăirea primei iubiri, sunt principalele provocări, si inca o data, imaginea de sine și modul în care adolescentul este susținut de parinți – colegi- profesori – comunitate sunt alte cărămizi ale construcției „stima de sine”.

Imaginea de sine, rezultând în stima de sine și în încrederea în sine este susținută sau sabotată de factori externi.

Imaginea de sine contribuie la evaluarea realității. Persoanele care au o imagine de sine bună afirmă: "pot să fac acest lucru sau macar pot încerca".

Atunci când există o percepție realista de sine (îți știi calitățile, dar accepți că ai și defecte), realitatea exterioară îți confirmă sau infirmă ceea ce deja știi despre tine și te ajută să îmbunătățești ceea ce ai, acolo unde este cazul.

Stima de sine este experimentarea sentimentului de valoare personală, care se construiește sănătos doar pe baza încrederii în sine. În caz contrar, persoana, mai ales adolescentul, va căuta cu orice preț să aibă valoare, fără însă a avea și capacitatea de a alege ceva valoros pentru sine cu respectarea propriei persoane, a celorlalți și a mediului în care trăiește. Cu alte cuvinte, crește riscul să aleagă o meserie nepotrivită doar pentru că este percepută ca oferind valoare personală și în acest mod va fi și el sau ea important(ă).

Capitolul 3 reprezintă partea de cercetare, unde am vrut să scot în evidență legătura dintre nivelul stimei de sine și interesele profesionale, performanțele școlare și efectele pozitive ale încrederii în sine.

Cercetarea s-a desfașurat în cadrul Liceului Tehnologic de Turism Călimănești, având ca subiecți elevii claselor a X-a și a XI-a. Aceasta a constat în administarea a două chestionare – *Chestionarul de stima*

de sine Rosenberg și Chestionarul pentru identificarea intereselor profesionale Holland – precum și în aplicarea fișei de lucru *Stima de sine*.

Cercetarea a incercat să evidenţieze, îndeosebi, relaţia dintre interesele profesionale şi stima de sine la adolescenţi. Acumularile de cunoştinte, informaţii, experienţe duc la dezvoltarea structurilor cognitive, la structurarea strategiilor rezolutive, raţionamentelor şi algoritmilor de lucru.

Pasul următor a fost reprezentat de analiza și interpretarea rezultatelor obținute, precum și de prezentarea legăturii dintre nivelul stimei de sine și interesele profesionale ale adolescenților.

La chestionarul pentru determinarea nivelului stimei de sine, majoritatea elevilor a obținut scoruri medii și înalte, fapt relevat și din analiza fișelor de lucru aplicate.

Apoi corelând aceste rezultate cu tipurile dominante de personalitate, așa cum au reieșit din analiza chestionarelor de interese aplicate, s-a putut evidenția legatura dintre stima de sine înalta si tipurile Social, Întreprizător și Investigativ.

De asemenea, din compararea nivelului stimei de sine cu rezultatele scolare obținute de elevii cu o stimă de sine pozitivă, s-a putut observa faptul că acestea tind să se influențeze reciproc.

Astfel, elevii cu un nivel înalt al stimei de sine sunt deschiși, au gândirea critică dezvoltată, își asumă riscuri și sunt capabili să-și ia propriile decizii în cunoștință de cauză.

Consilierea și orientarea școlară și profesională este esențială atât din punctul de vedere al autocunoașterii și dezvoltării personale, cât și prin oferirea unor informații reale, concrete, legate de dinamica pieței muncii. Scopul acesteia în școală este conturarea unui profil al elevului care presupune potrivirea calităților, abilităților, aptitudinilor personale cu profesiile vizate de tineri.

În general, printre primii factori menţionaţi chiar la începutul programelor referitoare la procesul de proiectare a carierei este stima de sine. Apoi se identifică ceilalţi factori şi se iniţiază primii paşi în planificarea carierei. Deci, stima de sine este un factor important în procesul orientării profesionale a adolescenţilor.

Stima de sine este un fenomen măsurabil ce explică simţul realizărilor personale, al respectului de sine şi cât de bine se autoevaluează o persoană. Aceasta duce la un sentiment al propriei valori şi la automotivare.

Adolescentul devine creator de valori, are frământări, ipoteze, dar şi încearcă să găsească singur soluţii, răspunsuri. Insă, poate că cele mai mari transformări se produc în sfera personalităţii. Adolescenţii işi dezvoltă şi îşi diversifică aptitudinile, pe baza înclinaţiilor şi intereselor proprii, îşi stabilizează trăsăturile caracteriale, se manifestă inteligent şi creativ.

Bibliografie:

1. Adams, R.G., Bezonsky, D.M. (2009). *Psihologia adolescenţei. Manualul Blackwell*, Iaşi, Ed. Polirom

2. Anitei, M., Chraif, M., Burtaverde, V., Mihaila, T. (2016). *Tratat de psihologia personalităţii*, Bucureşti, Ed. Trei

3. André, Cristophe, Lelord, Francois (1999). *Cum să te iubeşti pe tine pentru a te înţelege mai bine cu ceilalţi*, Bucureşti, Editura Trei

4. Baban, A, (coord.) (2011). *Consiliere educaţionala. Ghid pentru orele de dirigenţie şi consiliere*, Cluj-Napoca, S.C. Psinet SRL

5. Bogorin, Veronica, Tudose, Ruxandra (2007). *Jocul de-a viaţa: exerciţii pentru orele de dirigenţie*, Cluj-Napoca, Editura Eikon

6. Cosmovici, A. (coord.), Iacob, L. (coord.) (2005). *Psihologie şcolară,* Iaşi, Ed. Polirom coord. E. Cocoroadă, Marcela R. Luca, Aurel I. Clinciu, Mariela Pavalache-Ilie, Daciana Lupu, Laura E. Fărcaş (2004). *Consilierea în şcoală, o abordare psihopedagogică*, Sibiu, Editura Psihomedia,

7. Goleman, Daniel (2001). *Inteligenţa emoţională*, Bucureşti, Curtea Veche Publishing

8. Hedges, Patricia (2006). *Personalitate şi temperament. Ghidul tipurilor psihologice*, Bucureşti, Ed. Humanitas

9. Iacob, Luminița, Boncu, Ștefan, Sălăvăstru, Dorina, Lungu, Ovidiu (2000). *Psihologie, manual pentru clasa a X-a,* Bucureşti, Editura Polirom
10. Jigau, M. (coord.) (2007). *Consilierea carierei. Compendiu de metode si tehnici*, Bucuresti, Ed. Sigma
11. Lemeni, G., Miclea, M. (2004). *Consiliere si orientare. Ghid de educatie pentru cariera,* Cluj-Napoca, Ed. ASCR
12. Negovan, V. (2010). *Psihologia carierei,* Bucuresti, Ed. Universitara
13. Pânișoară, I.O. (2008). *Comunicarea eficientă,* Bucureşti, Editura Polirom
14. Ras, Patrice (2015). *Stima de sine*, Bucuresti, Ed. Niculescu
15. Şchiopu, U., Verza, E. (1997), *Psihologia vârstelor. Ciclurile vieţii*, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică
16. Tomsa, Gheorghe (2006). *Consilierea si orientarea in scoala*, Universitatea din Bucuresti, Ed. Credis
17. Dr. Schiraldi, R. Glenn (2017). *Manualul stimei de sine*, Bucuresti, Ed. Curtea Veche

1. www.scribd.com
2. www.ultraviolet.ro/carieră
3. www.consiliere-în-doi.blogspot.ro
4. www.edu.ro
5. www.1educat.ro
6. www.munca.ro/articole
7. www.consiliere.info.ro
8. www.consiliereîncarieră.wordpress.com
9. www.psihologie.socială.uv.ro/psihoconsiliere.php

Saschiz – cetatea țărănească și biserica fortificată

Prof. Mihăilă Elena
Prof. Cuprian Maria-Cristina
Catedra de Tehnologii

În **județul Mureș**, la doar 20 km de Sighișoara, se află satul **Saschiz**. Localitatea așezată pe Valea Scroafei, la poalele unor dealuri pline de verdeață, este un colț de rai pentru turiștii români și străini. Pe lângă o frumoasă biserică fortificată inclusă în patrimoniul mondial UNESCO, în Saschiz se află un turn cu ceas asemănător celui din Sighișoara și o cetate medievală țărănească din secolul al XIV-lea. Vizitatorii pot de asemenea să se bucure de liniștea tipic ardelenească și să descopere obiceiurile și meșteșugurile locale. La promovarea micii așezări au contribuit și vizitele tot mai dese ale prințului Charles.

Localitatea **Saschiz** a fost menționată documentar pentru prima dată în jurul anilor 1300. A fost inițial populată de secui, dar ulterior locul a fost revendicat de sași. La un moment dat chiar a rivalizat cu Sighișoara prin frumusețe și importanță. În secolul al XV-lea avea deja mai multe bresle vestite, școli, un spital, o judecătorie și o baie comunală. Astăzi este o localitate din care o bună parte din locuitori au plecat. Dintre cei aproximativ 2000 de locuitori, doar 70 mai sunt sași. Poți ajunge cu mașina pe E60, cu autobuzul din Brașov, Sighișoara sau Târgu Mureș sau cu trenul din Sighișoara. Pe plan local, găsești cazare la pensiuni.

Obiective și atracții turistice din Saschiz

1.Biserica evanghelică fortificată

Biserica fortificată săsească de la Saschiz este cea mai accesibilă dintre toate cele înscrise în Patrimoniul Mondial UNESCO, fiind situată chiar pe marginea DN13, la 20 de kilometri de Sighișoara, spre Brașov. Biserica luterană fortificată Sfântul Ștefan din Saschiz impresionează prin frumusețe.

Monumentul înscris în patrimoniul mondial UNESCO în anul 1999 se găsește chiar la drumul național. Ridicarea bisericii a început la sfârșitul secolului al XV-lea de către coloniștii sași. A fost închinată regelui Ștefan al Ungariei, al cărui nume îl poartă. În această biserică s-a ținut o sesiune a Dietei Transilvaniei. Pe dinafară edificiul arată ca un bastion de dimensiuni deloc modeste, cu arcuri masiveconstruite deasupra unor uriași contraforți din piatră și cărămidă. Printre frumoasele elemente arhitecturale gotice se zăresc însă fantele găurilor de aruncare, amintind de destinația defensivă a construcției. Din cauza distanței considerabile de la vatra satului la cetatea de pe colină, biserica a devenit principalul loc de adăpost pentru săteni în caz de atac.

În interior biserica este destul de simplă, picturile fiind acoperite în timpul reformei calvine. Orga a fost adusă din Brașov în 1788 și este în topul celor mai mari 10 orgi din Transilvania. Altarul baroc a fost adus de la Viena în 1735. Biserica este încă funcțională și duminica enoriașii se adună aici la slujbă. Pentru a vizita biserica trebuie să suni la numărul de pe poartă. Se poate urca la orgă și în turnul fortificat, dar nu și în turn, care este prea șubred.

2.Turnul cu ceas din Saschiz

Doua sute de ani mai târziu, bisericii i s-a adăugat turnul cu ceas, după modelul celui din Sighișoara, oraș cu care rivaliza. Pentru construirea lui s-a folosit piatră și cărămidă, iar acoperișul a fost îmbrăcat cu țiglă smălțuită divers colorată. **Turnul cu ceas din Saschiz** este considerat unul dintre cele mai frumoase din Transilvania. Ca și biserica alăturată, a avut un rol de apărare, lucru demonstrat de ferestrele de mici dimensiuni și gurile de apărare. La una dintre ferestrele turnului se află o mică statuie din lemn ce anunța pe vremuri sferturile de oră. Din păcate, turnul nu a fost restaurat și riscă să pice la orice cutremur mai serios.

Masivul turn-clopotniță de lângă biserică – o clonă a Turnului cu Ceas din Sighișoara – este una dintre construcțiile reper de pe segmentul de drum dintre cele două orașe. Poate la fel de pregnant mai marca împrejurimile șoselei doar turnul bisericii din Rodbav, dar acela s-a prăbușit în februarie 2016, stârnind un scandal național. Turnul din Saschiz, masiv și pătrățos, încă stă în picioare, dar o crăpătură groasă îl spintecă chiar prin miez. Un pericol de prăbușire nu este iminent, dată fiind soliditatea construcției, spun specialiștii. Totuși, turnul nu este vizitabil, din motive de siguranță.

3.Cetatea medievală țărănească Saschiz

Cetatea țărănească din Saschiz a fost construită, conform unei inscripții, în 1347 pentru a proteja locuitorii din Saschiz și din alte șase sate care au ajutat la construirea ei. O parte din zidurile de apărare și

cele 6 turnuri încă mai pot fi văzute. Spre deosebire de alte cetăți, ridicate în jurul bisericilor din așezare, aceasta se află la aproximativ 2 km de vatra satului. În interiorul cetății se afla o capelă, două helești cu pești și o fântână de 65m adâncime despre care se spune că făcea legătura cu satul, printr-un tunel subteran. A trecut mult timp de la vremurile sale de glorie. Cetatea Saschiz a fost însă foarte bine conservată până în anul 1945. Regimul comunist nu a fost interesat de ea și a lăsat-o în paragină.

Prin urmare, astăzi doar rămășițele ei mai veghează de pe vârful dealului. Oferă însă celor care se încumetă să înfrunte drumul până la ea, nu tocmai prietenos, o panoramă superbă asupra zonei și a semeței biserici din centrul satului. Recent au început lucrările de renovare și se pare că cetatea va fi salvată și, mai ales, promovată Traseul către cetatea începe chiar din fața bisericii, din parcare, unde vei vedea prima săgeată.

4.Ceramică albastră de Saschiz

Până în secolul al XVIII-lea, comuna Saschiz a fost un centru de renume pentru articolele din ceramică albastră. În prezent centrul a fost închis, dar tradiția se păstrează într-un mic atelier.

5. Gemuri și dulcețuri

Dacă ai ajuns în Saschiz, nu uita să degusti și câteva dulcețuri făcute de gospodinele din sat. Una dintre specialitățile zonei este dulceața de rubarbă cu lapte. Dar și dulcețurile de nuci verzi, cătină sau fructe de pădure sunt delicioase. Ele au fost degustate și promovate inclusiv de patru experți culinari italieni în cadrul Târgului Internaţional de Gastronomie „Terra Madre” din Torino. Mierea de albine, în special cea de brad sau de mentă, este un alt produs tradițional foarte apreciat.

Saschiz uimește prin autenticitatea oferită de case, monumentele medievale și îndeletnicirile localnicilor Aici timpul pare că a stat în loc. O plimbare pe ulițele satului și pe dealurile din jur te va purta înapoi în timpurile medievale. Peisajul oferit de Saschiz este desprins parcă din povesti. În plus, periodic se țin evenimente dedicate culturii săsești din Transilvania și promovării zonei, cum ar fi baluri tradiționale săsești, expoziții de fotografie, ateliere de olărit, proiecții de film, târguri cu produse tradiționale sau concerte în Biserica Evanghelică.

Ştii să-ţi gestionezi timpul şi banii?

Prof. Purcărea Crina Maria
Catedra de Tehnologii

Având în vedere că ne petrecem fiecare zi într-un liceu cu profil economic, vreau să descoperi prin acest test cât de bine te cunoşti şi dacă ştii să-ţi împarţi riguros timpul şi banii.

Ai nevoie de o foaie şi un pix şi trebuie să scrii simbolul răspunsului care crezi că şi se potriveşte. Start!

1. Peste două săptămani ai de predat un proiect important la şcoală. Ce vei face?
   - Mai ai destul timp la dispoziţie.
   - Te apuci imediat de el.
   - Începi de îndată, dar îl finalizezi doar în ultima clipă.

2. Trebuie să faci temele până la ora 5, ca după aceea să mergi cu prietenii tăi la film.
   - Faci o parte din teme, ieşi cu prietenii şi o finalizezi la noapte sau a doua zi.
   - Te mobilizezi, iţi gestionezi timpul, astfel încât reuşeşti să termini tot ce ai avut de făcut.
   - Consideri că e mai important să te pregăteşti să mergi cu prietenii, astfel nu mai ai timp de teme.
3. Reuşeşti să faci in fiecare zi tot ce ţi-ai propus?
   - Parţial, restul amâni.

- Da şi eşti foarte mândru/ă de tine.
- ➢ Nu, de aceea nici nu-ţi mai faci planuri.

4. Ţi se întâmplă să nu-ţi dai seama pur şi simplu pe ce ţi se duc banii?
   - ▪ Întotdeauna, dar nu te poţi abţine.
   - Nu, deoarece ţii evidenţa într-un carneţel de cheltuieli.
   - ➢ S-a întâmplat, dar ţi-ai dat seama până la urmă.

5. Ţi s-a întâmplat să fii plecat(ă) într-o excursie şi să te trezeşti fără bani?
   - ▪ Întotdeauna.
   - Nu, deoarece îţi pui bani de rezervă.
   - ➢ O singură dată, dar aşa înveţi din propriile greşeli.

Acum să vedem rezultatele!

- ▪ Jumătăţi de măsură - Majoritatea

Te deprimi când pierzi vremea sau nu eşti atent/ă cu cheltuielile, dar adevărul este că nu te străduieşti prea tare să faci vreun efort să mai echilibrezi lucrurile. Ajungi să te amăgeşti, în loc să afli unde ai greşit şi ce e de făcut în privinţa asta.

- Timpul, cel mai bun prieten – Majoritatea

Te enervează la culme faptul că-i auzi pe cei din jur spunând întruna „N-am timp!“; crezi că e timp pentru toate dacă ştii să-ţi gestionezi eficient timpul. De aceea tu te pricepi să nu iroseşti nicio resursă, energie, timp sau bani, şi eşti un exemplu pentru ceilalţi.

- ➢ Imposibil - Majoritatea

Nici tu nu ştii cum o faci, dar niciodată nu ai timp şi nici cu banii nu te descurci prea bine, ceea ce ţi se pare un adevărat mister. De fapt, problema majoră eşti tu, astfel nu mai e nevoie să dai vina pe nimeni. Încearcă să te schimbi, părinţii te pot ajuta să te descurci mai bine cu banii şi restul problemelor pe care le ai, doar cere-le ajutorul.

Bibliografie:

1. Radu Zgârcea – Cum sa-ți gestionezi banii, LearnToBecomeRich, 2018.

Secrete din bucătărie

Institutor Lupu Grațiela Alexandra
Catedra de Tehnologii

Știți care este cea mai simplă modalitate de a desface un borcan "încăpățânat"? Sau ce trebuie să faceți pentru ca untul să devină moale fără să așteptați prea mult timp? Aceste mici secrete pentru gătit sunt foarte utile în a economisi timp și vă vor ajuta la prepararea celor mai delicioase bucate, făcându-vă să vă întrebați: "Oare eu de ce nu m-am gândit la asta înainte?".

Vă dezvălui cu drag câteva din secretele bucătăriei.

1. Pentru ca untul să se înmoaie mai repede, trebuie să îl dați prin răzătoare. Mai mult, untul răzuit se va încorpora mult mai repede și mai bine în aluat, făcându-l perfect pentru prepararea biscuiților sau fursecurilor.

2. Dacă scăpați din greșeală și puțină coajă în bolul în care ați spart un ou, umeziți-vă mâna și veți reuși să o scoateți cu ușurință.

3. Nimănui nu îi place să iroseasca alimentele din bucătărie, însă, de multe ori, se întâmplă acest lucru fără să vrem. Iată o modalitate simplă de a stopa irosirea bulionului sau pastei de tomate: congelarea. Puteți pune bulionul într-un recipient pentru făcut cuburi de gheață și îl puteți folosi oricând aveți nevoie, fără a-vă fie teamă că se va strica.

4. Pentru a curăța usturoiul rapid, nu trebuie decât să separați căței de usturoi și să îi puneți într-un recipient ce se poate închide (un borcan sau o caserola). Agitați-l energic de sus în jos pentru câteva momente și veți scăpa de majoritatea cojilor ce trebuie curățate.

5. Pastele se reîncalzesc mult mai repede dacă lăsați spațiul din mijlocul lor gol. În acest fel, căldura va ajunge mult mai repede și mai uniform la paste.

6. Un mic secret pentru a păstra înghețata moale este să o puneți în congelator într-o pungă închisă ermetic. Punga ermetică va împiedica întărirea înghețatei. Cu cât veți scoate mai mult aer din pungă, cu atât înghețata va fi mai moale.

7. Pentru a evita alunecarea tocătorului în momentul în care tăiați anumite alimente, puneți tocătorul deasupra unui prosop de hârtie umed sau a unui prosop umed. În acest fel, va rămâne fixat de masă.

8. Puneți un șervețel de hârtie deasupra bolului de salată verde și apoi acoperiți bolul cu o folie de plastic pentru a păstra salata proaspătă și verde pentru mai mult timp.

9. Cea mai bună metodă pentru a răci vinul sunt boabele de struguri înghețate.

10. Pentru a evita ca mâncarea sa dea în foc, puneți o lingură de lemn deasupra oalei.

11. Verdețurile congelate în ulei de măsline se vor păstra mult mai bine. Acestea pot fi congelate în tăvițele de făcut cuburi de gheață. În plus, le puteți folosi oricând aveți nevoie.

12. Folosiți o mănușă de plastic atunci când întâmpinați dificultăți în a desface borcanele. Plasticul vă va asigura o aderență mai bună.

13. Dacă puneți apă fiartă și răcită în tăvițele pentru făcut cuburi de gheață, cuburile vor fi complet transparente. Puteți adăuga și niște bucăți mici de fructe în fiecare cubuleț, pentru un aspect original.

14. Fructele zemoase trebuie lăsate 2 ore în zahăr pentru a se elimina sucul în exces înainte de a fi folosite la prăjituri.

15. Pentru a obține mai mult suc de la o lămâie, trebuie să o rostogoliți câteva momente pe masă apăsând ușor cu degetele pe coaja sa.

16. Cine a zis că neapărat aveți nevoie de cuțit pentru a curăța ghimbirul? La fel de bine vă puteți descurca folosind o lingură de bucătărie, care curăță mai bine ca orice cuțit.

17. Ca tortul să rămână moale și delicios pentru mai mult timp, fixați o felie de pâine cu ajutorul câtorva scobitori, acolo unde este tăiat.

18. O piuneză obișnuită poate facilita curățarea unui ou fiert. E suficient să faci o gaură mică în coaja oului înainte de a-l pune să fiarbă.

19. Pentru ca bananele să se înnegrească mai greu și să te bucure cu prospețimea lor pentru mai mult timp, înfășoară coada acestora cu folie alimentară.

20. Pentru a prelungi durata de viață a cepei și a usturoiului, păstrați aceste legume în pungi de hârtie găurite. Ele își vor păstra proprietățile mai mult timp și nu vor fi afectate de mucegai cel puțin câteva luni.

Ținând cont de aceste mici secrete, dar și de multe alte trucuri, vă puteți ușura munca în bucătărie. Așadar, spor la „bucătăreală”!

Idei creative de catering pentru diverse ocazii

Institutor Haralambie Marinela
Catedra de Tehnologii

Mâncarea are potențialul de a fi vedeta oricărei petreceri. Oamenii socializează, se bucură de ea și o folosesc pentru a se energiza pentru ringul de dans. Pentru orice eveniment mare, vei avea nevoie de multă mâncare, iar fără ajutorul unui serviciu de catering, acest proces poate fi anevoios și dificil. Acesta este motivul pentru care serviciile de catering sunt atât de importante pentru astfel de ocazii.

O mare parte din planificarea unui eveniment se învârte în jurul mâncării pe care o vei servi invitatilor. Procesul de a afla pentru câte persoane trebuie pregatita mancarea și de a decide ce alimente servesti este suficient de dificil, mai ales atunci cand trebuie sa pregatesti si sa servesti mancarea pentru un număr mai mare de oaspeți. Așadar, cateringul este, în primul rând, o soluție care îți salvează timp prețios, fiind foarte la îndemână atunci când dorești să te bucuri pe deplin de evenimentul tău, fără a avea aceste griji.

Potrivit definiției, cateringul este mâncare pregătită de profesioniști, cu scopul de a fi servită unui grup de persoane, într-un loc desemnat și contra unei remunerații.

Furnizarea de alimente pentru un eveniment este la fel de esențială precum evenimentul în sine. Cu o mare varietate de opțiuni alimentare, poate fi dificil să alegi eficient tipul de catering de care ai nevoie. Informarea despre fiecare serviciu în parte va facilita selectarea opțiunilor de care vei avea nevoie pentru petrecerea ta.

Self catering înseamnă flexibilitatea de a găti într-o bucătărie profesionistă preparatele de care ai nevoie pentru evenimentul tău. Este popular la petrecerile mai restrânse și printre persoanele care doresc mai multă flexibilitate.

Orice serviciu în sistem self-catering va avea o bucătărie, cu toate instrumentele necesare, astfel încât să poți găti rețetele proprii. Opțiunile variază de la chicinete de studio, până la bucătării complete pentru grupuri mari - totul depinde de locul în care alegi să îți organizezi întrunirea. Mai mult, opțiunea de self-catering este adesea mai puțin costisitoare decât cele all inclusive.

Deși varianta all-inclusive este alegerea majorității, cea de self-catering devine din ce în ce mai populară, datorită avantajelor pe care le oferă - este mai ieftin, poate fi distractiv și o experiență foarte plăcută, mai ales când este vorba despre un party cu bucătărie deschisă, la care pot participa și oaspeții care sunt pasionați de gătit.

Serviciul de catering este o opțiune foarte populară, fiind folosit, în principiu, pentru a reduce munca depusă în organizarea unui eveniment mare. Însă cateringul joacă un rol major în recepțiile de nuntă si petreceri și din alte motive - aspectul plăcut, experiența gustului, dar și creativitatea culinară.

Atunci când alegi să colaborezi cu o companie de catering pentru nunta ta, este important să înțelegi ce implică acest parteneriat. Dacă ai ideile tale proprii, nu ezita să le comunici. O firmă serioasă și cu experiență va știi cum să se adapteze la cerințele clientului.

Dacă nu știi încă ce să alegi în materie de preparate, iată mai jos câteva idei pentru inspirație:

În stilul brunch. Perfect pentru o nuntă organizată în timpul zilei, un meniu clasic de brunch va fi cu siguranță apreciat de invitații tăi. Simplu de organizat, un brunch poate fi foarte elegant, mai ales dacă preparatele vor fi servite printre decoruri de nuntă. Pe lângă mâncarea specifică și cocktailurile mimosa, poți aduce și mai mult stil prin oferirea de șampanie, fructe proaspete și platouri cu brânzeturi.

Cocktail party. Dacă dorești ceva diferit, un cocktail party poate fi o alegere foarte bună, mai ales dacă vrei ca nunta să fie mai mult o oportunitate de socializare și conectare cu familia și cei apropiați. Preparatele specifice unei astfel de tematici sunt aperitivele în stilul hors d'oeuvre, care vor oferi ocazia oaspeților de a degusta din mai multe preparate. De obicei, stațiile de degustat sunt amplasate în mai multe spații accesibile sau servite de către staff-ul firmei de catering.

Food van. Probabil că un camion cu mâncare nu este tocmai ceva comun, însă trendul a devenit din ce în ce mai popular în ultimii ani. Partea bună este că poate fi încadrat în bugetul mirilor și personalizat după tema nunții. De asemenea, un food van va adăuga o notă distractivă și ludică unui eveniment, de altfel formal, fiind și un început de conversație, încurajând oaspeții să interacționeze în moduri noi și să se bucure de preparate delicioase.

Coffee party. Dacă ai parte de o întrunire cu prietenii pe zi, pentru a sărbători o ocazie specială, atunci alege o firmă de catering care să ofere produse precum croissante și alte produse de patiserie, sandvișuri și diverse sortimente de cafea și lapte.

Candy bar. Nu există persoană care să nu aibă un desert favorit, așa că o stație de degustat veselă, cu prăjituri, bomboane și ciocolată, este secretul unei petreceri dulci și pline de culoare. Oaspeții vor fi cu siguranță încântați de varietatea de dulciuri, precum și de aspectul lor, demn de pozat și postat pe rețelele de socializare. Perfect pentru orice ocazie, un candy bar livrat de o firmă de catering cu experiență în produse de cofetărie va fi cu siguranță atracția serii.

Alimentația sănătoasă

Profesor Matei Mihaela
Catedra de Tehnologii

Tânărul, prin practicile sale de sănătate, prin atitudinile şi opiniile sale va putea influenţa sănătatea comunităţii şi totodată, indirect, va putea să acţioneze asupra părinţilor săi, pentru ca şi aceştia să înţeleagă problemele de sănătate. Educaţia pentru sănătate are ca scop formarea culturii pentru sănătate, dezvoltarea unei conduite optime de aparare şi dezvoltare a sănătăţii proprii subiecţilor educaţionali şi a celor apropiaţi lor. Educaţia pentru sănătate reprezintă la nivel macro – social un criteriu de evaluare a civilizaţiei respective. 75% dintre bolile de astăzi sunt consecinţa alimentaţiei nesănătoase şi a stilului de viaţă dezordonat. Modul in care te hrăneşti, originea produselor, obiceiurile alimentare în general au o importanţă majoră în echilibrul organismului.

1.Mâncărurile bazate pe amidon

Mâncărurile cu amidon ca pâinea, cereale, orez, paste şi cartofi sunt o componentă importantă a unei mese sănătoase şi ar trebui să reprezinte o treime din mâncarea consumată. Sunt o sursă de energie şi sursa

principală de nutrienţi în dieta noastră. Pe lângă amidon aceste mâncăruri mai conţin şi fibre, calciu, fier şi vitamina B.

Aţi putea să începeţi ziua cu un mic dejun cu cereale integrale, un sandwich pentru prânz şi cartofi, paste sau orez pentru masa de seară. Unii oameni cred că mâncărurile care conţin amidon îngraşă, dar gram cu gram ele conţin mai puţin de jumătate de calorie. Tot ce trebuie să faci este să ai grijă la ce mai adaugi când găteşti aceste mâncăruri, deoarece aceste adăugiri ajută la creşterea caloriilor.

2.De ce să alegi mâncare integrală?

Mâncarea integrală conţine mai mulţi nutrienţi decât mâncărurile cu amidon, de asemenea digestia mâncării integrale se face mai încet şi asta ajută să te simţi plină mai mult timp.

Mâncărurile integrale se compun din:

- făină integrală, pâine integrală.
- paste integrale şi orez brun, cereale integrale.

3.Mâncaţi multe fructe şi legume

Mulţi oameni ştiu că ar trebui să mănânce multe fructe şi legume, dar majoritatea ignoră acest lucru. Încercaţi să mâncaţi măcar 5 feluri de fructe şi legume în fiecare zi.

Puteţi dacă vreţi, să măriţi numărul de fructe şi legume zilnice. E mai uşor decât credeţi.

De exemplu, poţi consuma:

-un pahar de suc şi bucăţi de banană cu cereale integrale

-o salată la prânz

-o pară ca o gustare de pranz, o porţie de mazăre sau alte legume cu mâncarea de seară.

4.Mâncaţi peşte

Mulţi dintre noi ar trebui să mănânce peşte, incluzând o porţie de "peşte uleios" pe săptămână. Este o excelentă sursă de proteine şi conţine multe minerale şi vitamine. Consumaţi cel puţin două porţii de peşte pe zi şi nu uitaţi să includeţi o porţie de "peşte uleios". Puteţi să alegeţi ori proaspăt, ori îngheţat.

5.Reduceţi din grăsimile saturate şi zahăr

Pentru a te menţine sănătos avem nevoie şi de grăsimi în dieta noastră. Ceea ce este important e genul de grăsimi pe care le mâncăm. Sunt două tipuri de grăsimi:

- grăsimi saturate - dacă mănânci prea multe grăsimi saturate rişti să creşti colesterolul din sânge, care sporeşte şansa de avea o boală de inimă.
- grăsimi nesaturate- dacă mănânci grăsimi nesaturate în loc de grăsimi saturate poţi să scazi colesterolul din sânge. Încercaţi să reduceţi mâncărurile bogate în grăsimi saturate şi să le înlocuiţi cu mâncăruri cu grăsimi nesaturate, de exemplu uleiuri vegetale (ulei de floarea soarelui, ulei de măsline, ulei de rapiţă).

<u>Reduceţi zahărul</u>

Cum ştii dacă un aliment este bogat în zahăr?

Poţi începe prin a te uita pe etichetă. Lista de pe etichetă începe cu cel mai mare ingredient. Dar aveţi grijă pentru celalalte cuvinte care descriu surplusul de zahăr cum ar fi zaharoza, glucoza, maltoza, fructoza, siropul de porumb şi miere. Cu cât aceste cuvinte sunt în fruntea listei de ingrediente de pe etichetă cu atât mai mare este gramajul adăugat. O altă modalitate prin care poţi să-ţi dai seama care este cantitatea de zahăr din produs este verificarea carbohidraţilor de pe etichetă. Partea rea este că nu poţi vedea zahărul adăugat. Nivelul mare de zahăr este 15 grame pentru 100 de grame şi nivelul mic este 5 grame pentru 100 de grame.

6.Incercaţi să folosiţi mai puţină sare - nu mai mult de 6 grame

Multă lume crede că nu consumă prea multă sare, în special dacă nu o adaugă în mâncare. Nu fiţi chiar aşa de siguri!

În fiecare zi 85% bărbaţi şi 69% femei consumă sare multă. Adulţii şi copiii peste 11 ani nu ar trebui să consume mai mult de 6 grame pe zi. 75 % din sarea care o consumăm este deja în mâncarea pe care o cumpărăm, de exemplu: cereale, supă, carne preparată şi sosuri. În concluzie, tu mănânci deja mai multă sare decât trebuie.

7.Beţi multă apă

Ar trebui să bem 1,2 litri de apă sau alte lichide în fiecare zi, pentru a nu ne deshidrata.Când vremea este caldă sau când suntem activi, corpul are nevoie de mai multă apă, dar evitati să consumaţi băuturi cu un conţinut mare de zahăr.

8.Nu săriţi peste micul dejun

Micul dejun ne poate ajuta să căpătăm energia suficientă pentru a face faţa zilei care urmează, de asemenea poate fi un surplus de vitamine şi minerale. Cercetatorii au descoperit că micul dejun poate ajuta la diete. Dacă sărim peste micul dejun, probabil o să ni se facă foame înainte de prânz şi luăm o mică gustare. Gustarea aceasta fiind o gogoaşă, produse de patiserie sau biscuiţi, lucruri pline de zahăr şi grăsimi.

Atunci de ce nu alegem un bol plin de cereale integrale, cu bucăţi de banane şi un pahar de suc de portocale pentru un mic dejun sănătos?

BIBLIOGRAFIA:

- www.aditivialimentari.ro
- www.alimentatierationala.r

Crearea și principiile de funcționare a laboratoarelor virtuale la chimie

Laborant Rogoz Eugenia

Avantajele principale în utilizarea laboratoarelor virtuale sunt următoarele:

Pregătirea persoanelor instruite către realizarea experimentului în condiţii reale şi anume:

- crearea unor abilităţi de utilizare a ustensilelor şi utilajelor;
- dezvoltarea spiritului de observaţie, stabilirea scopului, planificarea experimentului, de a propune concluzii;
- dezvoltarea abilităţilor de a transpune o problemă reală în condiţii model şi invers, selectareaunor căi optime de realizare a experimentului;

  dezvoltarea abilităţilor de prezentare grafică a lucrării.

Lucrările practice şi de laborator virtuale permit realizarea activităţilor în cazul învăţământului la distanţă (online). Transformarea conținutului educațional într-o formă electronică îl face disponibil oricui, oriunde și oricând și nu impune constrângeri de timp, spațiu și ritm de studiu și creează oportunități de formare profesională pe parcursul întregii vieți [1,2, 3].

- Realizarea experimentelor imposibile de realizat (din anumite motive) în laboratoarele chimice.
- Viteza decurgerii experimentului, economisirea reagenţilor.
- Intensificarea interesului către cunoaştere. S-a stabilit, că modelele computerizate ale laboratoarelor chimice stimulează persoanele instruite către experimentare.

Totodată, este necesar de menţionat, că proiectarea şi realizarea unui mediu informaţional - educativ

orientat spre o instruire activă nu poate completamente înlocui experimentul chimic real şi, plus la aceasta, necesită un consum enorm financiar şi de timp. Utilizarea tehnologiilor digitale în procesul de instruire permit profesorului mai profund să-şi realizeze obiectivele în domeniul instruirii.

În procesul creării laboratoarelor virtuale pot fi utilizate diferite abordări. Laboratoarele virtuale pot fi clasificate în funcţie de modul livrării contentului educaţional. Produsul poate fi livrat persoanelor interesate pe CD-discuri sau plasate pe diferite site-uri educaţionale în Internet, ceea ce impune asupra produsului digital un şir de restricţii. Evident, pentru livrarea şi prezentarea produsului prin Internet prin canalele lui informaţionale limitate este mai convenabilă grafica bidimensională. Livrarea produsului pe CD-discuri nu necesită economisirea traficului şi resurselor, din care cauză poate fi folosită grafica tridimensională şi animaţia [4]. Menţionam, că prezentarea produsului în format tridimensional (animaţia, video) permite de a obţine o calitate şi grad de realism mult mai înalt a procesului de vizualizare a informaţiei. După modul de vizualizare deosebim laboratoare chimice virtuale bidimensionale, tridimensionale şi animaţie. În afară de aceasta, laboratoarele virtuale se împart în două categorii în funcţie de modul de prezentare a cunoştinţelor [5, 6].

Majoritatea laboratoarelor virtuale se bazează pe prezentarea informaţiei sub formă de experimente programate din timp şi nu permit persoanei instruite de a „*derapa*” de la scenariul preconizat.

O altă abordare constă în posibilitatea persoanelor instruite de a realiza orice experimente, nu doar cele preconizate de scenariu. Aceasta se realizează prin utilizarea modelelor matematice, ce permit de a prevedea rezultatul oricărui experiment şi corespunzător de a prezenta vizualizarea acestora. La momentul actual astfel de modele sunt posibile doar pentru un număr limitat de experienţe.

Utilizarea laboratoarelor virtuale la chimie permite profesorului de a simplifica vizualizarea materialului studiat, în special la explicarea noţiunilor fundamentale în chimie (atom, moleculă, legătura chimică, electronegativitatea, etc.), prezentarea decurgerii reacţiilor chimice cu participarea compuşilor toxici (halogenii, hidrogenul sulfurat), experienţelor chimice ce decurg o perioadă mare de timp (hidroliza celulozei), etc. Toate cele menţionate duc la sporirea interesului elevilor şi studenţilor şi ca urmare, la îmbunătăţirea calităţii cunoştinţelor şi abilităţilor scontate.

Schimbarea distanței focale a bibliotecii școlare, pentru a veni în apropierea elevului

Bibliotecar Rogoz Simona

În urma analizelor făcute am ajuns la concluzia că este indispensabilă o schimbare. Trăim într-o epocă în care suntem asediați de audiovizual, în care indivizii, mai ales tinerii își găsesc cu dificultate reperele, epoca în care autonomia în gândire și simțul cristic sunt aproape inexistente la tânăra generație, ușor de manipulat. De-a lungul timpului, societateaa realizat că poate mai față solicitărilor vieții dacă este bine pregătită, mai bine educată. În pregătirea copiilor, tinerilor, a oamenilor în general, pe lângă problema muncii, trebuie luate în considerare și relațiile interumane ce se stabilesc în existența cotidiană.

Oricine va trebui să recunoască utilitatea unei noi abordări, care include un nou fel de a învăța, de a se juca, de a asimila pentru a fi eficient, pentru a fi competitiv. Schimbările privind reforma în învățământul românesc lansează tuturor provocări în conceperea unor conținuturi, strategii de perfecționare, în acord cu orizontul de așteptare al societății contemporane. Perfecționarea profesională a cadrelor didactice are un profund caracter umanitar, deoarece asigură o îmbinare reală a intereselor personale cu cele colective. S-a demonstrat că acțiunea educativă nu va fi eficace, justă și umană decât cu prețul unor transformări radicale care să influențeze: substanța actului educativ, spațiul educativ, timpul educației, pe scurt acceptând conceptul de educație permanentă.

Pedagogii, alături de părinți și toți cei implicați în procesul de învățământ consideră că una dintre misiunile bibliotecii este cultivarea gustului pentru lectură. De aceea, bibliotecile trebuie reamenajate și

dotate, iar bibliotecarul să fie astfel pregătit încât prin activitățile pe care le desfășoară în parteneriat cu alți profesori sau colaboratori să răspundă acestui deziderat cultural. Așadar biblioteca trebuie să se transforme astfel încât să permită abordări diverse ale lecturii prin pluralitatea instrumentelor de lucru utilizate, prin varietatea resrselor și posibilităților de animație pe care le oferă, facilitând accesul la cultură și civilizație.

Bibliotecile regândite trebuie să ofere elevilor, mai ales celor care sunt în dificultate, structuri și resurse documentare și umane care contribuie la o mai bună „inserție școlară" prin realizarea următoarelor obiective:

- Favorizarea, dezvoltarea gustului pentru lectură;
- Dobandirea de cunoștințe și deprinderi transferabile, precum și a unor metode de lucru diversificare;
- Inițierea elevilor în domeniul utilizării calculatoarelor și a băncilor de date;
- Realizarea unei deschideri a școlii către mediul înconjurător.

În funcție de nevoile fiecărui elev, aceștia vor frecventa diferit fostele biblioteci, nu numai pentru efectuarea lecturii obligatorii.

Procesul educativ este un act de socializare, de culturalizare, de formare și dezvoltare a personalității, dus la îndeplinire de echipa didactică. Așadar de la lectura dirijată, la lectura de plăcere. Bilanțul lecturii poate fi realizat prin diferite metode: masă rotundă, rezumat, analiza critică, analiza comparativă, campanie promoțională de incitare a colegilor la lectură.

Un alt scop prioritar este de a micșora distanța dintre cultura elevilor și ce a adulților, de a crea o infrastructură culturală care să favorizeze acttiunile educative, în final promovând și imaginea unității școlare.

Bibliografie:

1. Orga, Valentin, Introducere în biblioteconomie, curs, Cluj-Napoca, Editura Argonaut, 2004
2. Stoica, Ioan, Criza în structurile infodocumentare. Sensuri și semnificații contemporane, Ed. Ponto, Constanța, 2001.

Cyberbullying - hărțuire pe internet

Informatician Șerban Elena

Cyberbullyingul implică utilizarea mediilor electronice (Internet, telefoane inteligente, email-uri, Facebook și rețele sociale, programe de mesaje text/chat, ex. WhatsApp, platforme foto și video și pagini de internet) pentru a răni o altă persoană.

Acestea pot include mesaje de intimidare, insulte, hărțuire sexuală sau ridiculizare și ocară. În contrast cu bullying-ul tradițional, o trăsătură comună a acestora este anonimatul frecvent al agresorilor cibernetici.

Cyber grooming este un alt fenomen al erei digitale cu o întindere și consecințe îngrijorătoare - folosirea Internetului pentru inițerea de contacte (virtuale), hărțuire sexuală și posibil abuzul sexual al copiilor și al tinerilor.

Câteva alte fenomene cum ar fi **sexismul cibernetic, misoginismul cibernetic și mesajele erotice (sexting).**

Cyberbullyingul și formele sale

- trimite mesaje răutăcioase și/sau amenințătoare unei alte persoane, folosindu-se de dispozitive mobile sau internet;
- răspândește în mediul virtual zvonuri, mesaje de discreditare sau dezvăluie secrete neplăcute despre o altă persoană, afectându-i în mod negativ reputația;
- trimite mesaje negative pe telefonul altei persoane, atât SMS-uri, cât și mesaje trimise prin intermediul unor aplicații online, de cele mai multe ori sub identitate falsă sau ascunsă;

- creează spații virtuale (website, blog, cont de Facebook) cu conținuturi în care altcineva este ridiculizat (filme, desene, fotografii, texte etc.);
- sparge contul de e-mail al altei persoane și se folosește de identitatea acesteia pentru a trimite mesaje sau materiale de amenințare menite să producă suferință;
- inițiază discuții în care anumite persoane sunt invitate sau păcălite să dezvăluie informații personale, care sunt ulterior trimise altora;
- trimite altora fotografii compromițătoare ale unei persoane, fără a avea consimțământul acesteia;
- folosește parola altei persoane pentru a-i modifica profilul pe rețele de socializare sau a posta în numele acesteia conținuturi și mesaje jignitoare la adresa altora;
- exclude deliberat alte persoane din liste de mailing sau grupuri de comunicare online;
- postează mesaje false, jignitoare sau menite să producă suferință, în diverse spații virtual.

Gândește-te de două ori înainte de a posta sau distribui ceva online- acea postare rămâne online și poate fi folosită de cineva mai târziu pentru a-ți face rău. Nu divulga detaliile personale precum adresa ta, numărul tău de telefon sau numele școlii tale.

Află mai multe despre setările de confidențialitate ale aplicației tale preferate de socializare. Iată o serie de acțiuni disponibile pe majoritatea rețelelor:

- Poți alege cine îți poate vizualiza profilul, cine îți poate trimite mesaje directe sau cine îți poate lăsa un comentariu prin configurarea setărilor de confidențialitate ale contului tău.
- Poți raporta comentarii, mesaje și fotografii supărătoare și poți cere să fie șterse.
- În afară de ștergerea din lista de prieteni, poți bloca în totalitate pe cineva și nu vor mai putea nici să îți vizualizeze profilul și nici să te contacteze.
- De asemenea, poți alege ca anumite persoane să îți lase comentarii care să fie vizibile doar pentru ele, fără a le bloca în totalitate.
- Poți șterge postări de pe profilul tău sau le poți ascunde pentru a nu mai putea fi vizualizate de anumite persoane.

Pe majoritatea rețelelor tale preferate de socializare, utilizatorii nu primesc notificare când îi blochezi, restricționezi sau raportezi.

Rețelele de socializare pun, de asemenea, la dispoziție instrumente educaționale și de orientare pentru copii, părinți și profesori care le permit să afle mai multe despre riscurile și metodele de a naviga în mediul online în siguranță.

În plus, prima linie de apărare împotriva cyberbullying-ului poți fi tu. Gândește-te unde este prezent cyberbullyingul în comunitatea ta și la metode prin care poți ajuta - exprimă-te cu fermitate, demască agresorii online și vorbește cu adulții în care ai încredere sau informează-i pe cei din jur cu privire la acest aspect. Chiar și un simplu gest de bunăvoință poate contribui în mod semnificativ.

Dacă te temi pentru siguranța ta sau pentru ceva ce ți s-a întâmplat în mediul online, vorbește imediat cu un adult în care ai încredere. Multe țări au o linie de ajutor dedicată unde poți suna gratuit și poți vorbi cu un specialist păstrându-ți anonimitatea.

Surse de informare

www.stopbullying.gov
www.medlineplus.gov
www.mayoclinic.org
www.unicef.org
https://oradenet.salvaticopiii.ro/block-agresivitatii

Bucătăria moleculară

Prof. Dincă Liliana-Carmen
Catedra de Tehnologii

Bucătăria moleculară înseamnă știință și creativitate. Folosind metode care transformă bucătăria într-un laborator, chefii creează opere de artă miniaturale, mici sculpturi delicate și surprinzătoare la gust. Textura ingredientelor nu va mai fi cea clasică, pentru că bucătarii mizează pe factorul surpriză. Vom recunoaște desigur, aromele clasice, însă acestea se rafinează prin tehnicile speciale folosite în bucătăria moleculară.

Pionierii bucătăriei moleculare sunt Nicholas Kurti, fizician la Oxford și specialistul francez în chimie și fizică Hervé This. Aceștia au folosit pentru prima dată termenul de bucătărie moleculară în 1992, la „International Workshop on Molecular and Physical Gastronomy" din Sicilia. Nicholas Kurti și Hervé This au creat adevărate dezbateri cu chefii despre stiinta alimentelor si aplicatiile ei in gastronomie. Rezultatul a fost o bucătărie de avangardă, care folosește metode de gătit spectaculoase. Una dintre acestea este gătirea alimentelor la **Sous-Vide**, la temperatură joasă, în aparate specializate.

Reinterpretare a texturilor și formelor ingredientelor, bucătăria moleculară apropie gastronomia de arta desăvârșită.

Cu ajutorul unor tehnici specifice, chefii se joacă cu ingredientele și le transformă în preparate gourmet, surprinzătoare nu doar prin gust, ci și estetic.

Bucătăria moleculară folosește ingrediente și tehnici noi pentru a obține preparate cu forme inedite și combinații originale de arome. **Deshidratoarele** de alimente, **sifoanele** care transformă produsele în spumă și evaporatoarele rotative sau centrifuge sunt doar câteva dintre aparatele speciale folosite în bucătăria moleculară.

Ingrediente folosite în bucătăria molecular

In bucătăria moleculară, știința și arta se împletesc în mod armonios pentru a da naștere unor preparate cu gust intens și formă originală. Orice preparat clasic poate fi reinterpretat în bucătăria moleculară într-un mod surprinzător în ce privește textura și forma.

Castraveții, roșiile, supa de vită, spaghetele, ouăle, caviarul etc, dar și aditivi, emulsificatori sau indulcitori ca agar-agar, lecitina din soia, carraghénanes, guar, tara, caruba, guma xanthane sau xylitol, lactatul de calciu sau alginatul de sodiu pot fi folosiți în bucătăria moleculară.

Spuma moleculară este unul dintre preparatele clasice ale bucătăriei moleculare. Aceasta poate fi obținută din aprope orice ingredient de bază, la care se adaugă un agent de gelificare. Acest compus este introdus apoi într-un sifon și folosit pentru ornarea mâncărurilor. Astfel, înghețata poate să fie prezentată sub formă de pudră fierbinte, iar cartofii, sub formă de spumă. Nu trebuie să ne mire nici dacă vom găsi în farfurie carne sub formă de jeleu sau deserturile în stare efervescentă.

Metode pe care le folosesc patiserii în bucătăria moleculară

Schimbarea texturii lichidelor cu agenți de îngroșare care acționează la rece

În bucătăria moleculară există noi modalități de îngroșare a sosurilor și de a schimba textura lichidelor. Unii dintre acești agenți de îngroșare acționează fără să fie nevoie de încălzire. Pur și simplu sunt mixați la blender cu lichid rece în care se adaugă amidon modificat sau gumă xanthan. Acest mod de a găti schimbă aroma preparatului și permite crearea unor sosuri cu un gust proaspăt.

Metode de preparare a spumei

Spuma se prepară prin introducerea aerului într-o substanță solidă sau lichidă. Deși spumele culinare sunt recent asociate cu bucătăria moleculară, ele sunt parte a multor preparate culinare și sunt prezente în gastronomie de mulți ani.

Spuma de lapte de la capuccino, mousse-urile, frișca sau sufleurile conțin, sub diferite forme, spumă. Aceasta poate fi preparată cu ajutorul unor agenți activi, de îngroșare sau gelifiere. Prepararea de spumă culinară începe prin mixarea ingredientelor până devin de consistența unui piure. Sunt introduși apoi agenții activi, iar compoziția este mixată pentru a se introduce aer în ea.

Folosirea agenților de gelifiere

Să transformi un lichid precum sucul de legume sau piureul de zmeură într-un preparat solid înseamnă nu doar o modificare a texturii, ci, în același timp și o modificare estetică, pentru că sunt posibile diferite prezentări vizuale. Poate fi folosită gelatina obișnuită, dar și alți agenți gelifianți precum agar agar, un derivat de alge roșii.

Unele jeleuri sunt obținute prin diluarea agenților gelifianți într-o substanță lichidă ca apa, laptele sau supa. Acestea sunt lăsate apoi să se întărească și să ajungă la consistența gelatinei. Trebuie reținut că textura acesteia este influențată de concentrația agenților folosiți, precum și de cantitatea de apă.

Metoda sferificării

Sferificarea este o metodă prin care se pot realizare sfere semisolide pline cu lichid, cu un înveliș gelifiat. Această tehnică revoluționară produce o explozie de arome în gură, percepute rând pe rând. Sferificarea este unul dintre cele mai spectaculoase procedee folosite în bucătăria moleculară. Cu ajutorul ei, cheful transformă lichidele în mici sfere acoperite de o substanţă gelatinoasă. Clorura de calciu şi substanţa numită alginat, dizolvată în apă sunt componentele de bază ale metodei stratificării. Clorura de calciu este un tip de sare folosit la fabricarea brânzei, iar alginatul provine din algele marine. Atunci când clorura de calciu atinge alginatul, o reacţie chimică formează o peliculă care acoperă lichidul, transformându-l într-o sferă. Chiar şi după dezgheţare, pelicula va ţine lichidul în interior. Pot fi realizate astfel mici sfere din Cointreaux, din fructe, din miere, care pot fi servite cu brânzeturi fine sau chiar ravioli cu mazăre.

BIBLIOGRAFIE

https://www.hendi.ro › Blog › Articol blog
https://www.ft-shop.ro

Povestea micului românesc: cum a ajuns o greşeală culinară dezbatere europeană
Unde se găsesc cei mai buni mici din ţară

Maistru instructor Alexe Maria
Catedra de Tehnologii

Povestea micului românesc a început în urmă cu peste 100 de ani, iar de-a lungul timpului preparatul autohton şi-a câştigat popularitatea pe grătarul tuturor românilor. Legenda spune că primul mic a fost mâncat în Centrul Vechi al Capitalei, fiind inventat dintr-o întâmplare.

Premierul României a reuşit recent să amâne interzicerea micului de către Comisia Europeană. Producerea tradiţionalului mic ar fi trebuit să devină ilegală de la 1 iunie din cauza unor ingrediente considerate nesănătoase de autorităţile europene. În timp ce asociaţiile din domeniu sunt determinate să

găsească o reţetă tradiţională românească care să fie patentată la nivel european, mititeii rămân în continuare un fel de mâncare pe cât de popular, pe atât de necunoscut. Adevarul.ro vă dezvăluie reţetele şi legendele din spatele mititeilor, oraş cu oraş. Povestea micului a început în Bucureşti, în urmă cu mai bine de un secol, atunci când un bucătar iscusit din Capitală, Iordache Ionescu, le pregătea clienţilor săi mai multe preparate la grătar. Cârciumarul Ionescu, aşa cum era cunoscut printre clienţii localului, avea o reţetă excepţională de cârnaţi, renumită în tot oraşul, care a stat la baza micului din zilele noastre, explică istoricul Dan Falcan.

Într-o zi, cârciumarul muncea de zor la cârnaţii pregătiţi la grătar, dar maţele în care învelea carnea tocată s-au terminat. Văzând că cererile la cârnaţi sunt din ce în ce mai multe, Iordache Ionescu a luat o bucată din „aluatul cârnatului“ şi a pus-o pe grătar fără niciun fel de maţ. Primul care a gustat invenţia cârciumarului a rămas impresionat de gustul „mititelui“, iar noul produs s-a transformat în vedeta localului din centrul oraşului. Încet-încet, pe majoritatea grătarelor din cârciumile şi localurile bucureştene se aflau mititei, iar oamenii păreau fascinaţi de gustul noului produs. „Înainte de al Doilea Război Mondial, la aproape orice colţ de stradă există o bodegă în care se serveau mici“ , povesteşte Dan Falcan. Micul vine din Turcia de acum câteva sute de ani Moghazehi Mehrzad, unul dintre pasionaţii artei culinare, are o altă părere despre originea micului şi spune că ştie legenda lui Iordache, dar crede că micul nu este un produs tradiţional românesc, ci vine din Turcia de acum 300, 400 de ani. Bărbatul spune că potrivit legendei lui Iordache, micii ar avea o istorie prea scurtă. Moghazehi povesteşte că micul este de fapt un kebap, preparat cu ajutorul a numeroase condimente şi ierburi aromate. „Din reţeta originală de mici fac parte chimenul şi ienibaharul, condimente folosite foarte des de turci, fiind adaptată de fiecare zonă după gusturile şi obiceiurile culinare“ , precizează acesta.

În ceea ce priveşte un top al micăriilor din Capitală, Moghazehi Mehrzad spune că din punctul său de vedere cei mai buni mici sunt cei de La Cocoşatu. Bărbatul recunoaşte că a încercat să afle reţeta lor, dar fără succes. Caru' cu bere este un alt restaurant la care spune că se găsesc mici foarte buni, pentru că bucătarii de acolo respectă o reţetă proprie. „Din câte ştiu cei de acolo au o reţetă veche de 100 de ani“ , precizează Moghazehi. Vânzările de mici din România ajung la suma de 50 de milioane de euro în fiecare an, în 2012 fiind comercializate aproximativ 22.000 de tone de mici. Aşa se face că, în momentul în care cei trei aditivi din majoritatea reţetelor folosite de producători au fost scoase din legalitate în noua lege europeană, subiectul a devenit controversă naţională. Autorităţile româneşti asigură însă că tradiţionalul mic nu va dispărea, ci, mai mult, se va transforma în produs tradiţional românesc, odată ce se va stabili reţeta. Reţeta micului însă este pe atât de diferită, pe cât este de contestată că ar fi românească. Unii specialişti culinari susţin că a fi un produs provenit dintr-o eroare gastronomică atunci când un bucătar din Bucureşti a rămas fără maţe pentru cârnaţi şi a pus carnea direct pe grătar. Alţii spun că tradiţionalul mic ţine mai mult de obiceiurile culinare ale turcilor şi că a rămas moştenire de sute de ani.

Bicarbonatul – folosit cu grijă Specialiştii în domeniul siguranţei alimentare spun că atât de controversatul bicarbonat folosit în pasta de mici este bun, atâta timp cât este folosit doar pentru a face micii mai pufoşi. „Autoritaţile de la Bruxelles au adoptat o listă cu aditivi alimentari permişi a fi utilizaţi în U.E începând cu 1 iunie 2013. Printre aceştia se numără şi bicarbonatul de sodiu (E 500), fapt ce confirmă că statul român va primi derogarea cerută, iar asta înseamnă că producătorii de mici vor putea pune bicarbonat de sodiu în carnea tocată, pregătită pentru procesarea acestui sortiment. Există însă nişte condiţii. În primul rând, trebuie să avem grijă să folosim bicarbonatul de sodiu doar ca să facem micii mai pufoşi şi nu pentru a masca mirosul de carne stricată. Pe de altă parte, derogarea, pe care urmează să o obţinem, obligă autorităţiile române să continue demersurilor pentru a obţine din partea U. E. recunoaşterea micilor ca reţetă tradiţională românească, demers ce trebuie finalizat până în toamnă”, explică medicul Ioan Penţea, purtător de cuvânt al Direcţiei Sanitar Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor Sibiu.

Celebrii mici de la Deduleşti În mod amuzant, unii bucătari din ţară se laudă cu mărimea mititeilor. Un popas la Deduleşti este obligatoriu pentru toţi cei care circulă pe DN 7, pe ruta Piteşti - Râmnicu Vâlcea. Acesta este locul unde se găsesc cei mai mari mici din România, iar grătarele sfârâie necontenit, zi şi noapte. Zona este cea mai prosperă, din punct de vedere economic, din comuna argeşeană Morăreşti. În

ultimii 20 de ani, comercianţii au făcut bani frumoşi din vânzarea mititeilor. Zilnic, pe un grătar se perpelesc aproximativ 2.000 de mici, asta în condiţiile în care un agent economic deţine cel puţin două grătare. Familia Androne este cea care a pus prima un grătar la Deduleşti, în urmă cu aproape 20 de ani. Vasile şi Elisabeta Androne s-au gândit să le ofere ceva de mâncare călătorilor obosiţi. În doar câţiva ani, afacerea a înflorit. Cei care au mâncat o dată mici la ei au revenit şi a doua oară. Iniţial, afacerea cu mititei a funcţionat într-o baracă, în parcarea de la Deduleşti. Cu banii câştigaţi din vânzarea mititeilor, familia şi-a construit în doar câţiva ani un restaurant. În parcarea de la Deduleşti au „răsărit" ulterior alte zece puncte de comercializare a micilor. De asemenea, în zonă au apărut şi tarabe unde se vând fructe.

Probleme distractive

Prof. Rugu Andreea Nicoleta
Catedra de Matematică

- ***Opt găini ouătoare***

Un gospodar avea opt găini. O parte din ele se ouau zilnic, o parte - o zi da și una nu, iar cele din a treia categorie - făceau câte un ou după un interval de două zile. Numărul celor mai puțini "productive" era de trei ori mai mic decât totalul găinilor din celelalte două categorii.

Într-o zi (era luni), gospodarul a găsit în cuibar 8 ouă, iar până sâmbătă (adică în decurs de șase zile) a adunat 31 de ouă. Câte găini se ouau zilnic, câte o zi da si una nu, si câte după două zile? Si încă ceva: când a mai găsit din nou gospodarul 8 ouă în cuibar?

Facem un tabel unde rezervăm câte un rând pentru fiecare zi a săptămânii (inclusiv duminica) și câte o coloană numerotată de la 1 la 8, pentru găini.

	1	2	3	4	5	6	7	8
L	X	X	X	X	X	X	X	X
M	X	X					X	
M	X	X	X	X			X	X
J	X	X			X	X	X	
V	X	X	X	X			X	X
S	X	X					X	
D	0	0	0	0	0	0	0	0

Acum vom pune câte un semn (X) la fiecare găină care a ouat. Luni, e clar, toate au făcut câte un ou. Deci avem 8 ouă. Să presupunem că prima găină este din categoria cea mai productivă. Punem câte un semn în dreptul ei în toate zilele (nu si duminică - despre această categorie vom discuta ulterior). La cele 8 ouă s-au mai adăugat 5, deci, în total, 13. Să considerăm că si a doua găină făcea zilnic câte un ou. Vom avea acum încă 5, deci 18 ouă. Să zicem că găinile de la numerele 3 si 4 se ouau o zi da si una nu. S-au mai adăugat 2+2= 4 ouă si cu celelalte s-au adunat 22. Pe găinile de la numerele 5 și 6 le considerăm cele mai putin productive, deci ele au mai dat încă două ouă (în total), ceea ce, adunate cu celelalte, fac 24. Până la 31 ne mai lipsesc 7 ouă. Dacă zicem că găina nr. 7 făcea zilnic câte un ou, iar cea cu nr. 8 - o zi da, una nu, obținem exact cele 7 ouă lipsă. Ce s-a întâmplat duminică? Desigur, găinile cu numerele 1, 2, si 7, au ouat (punem în dreptul lor, la D, un alt semn, un 0); celor de la numerele 3, 4 si 8 le-a venit și lor rândul în această zi; la fel și "leneșelor" de la numerele 5 si 6.

Răspunsul este, deci, următorul: trei găini ouau zilnic, trei ouau o zi da și una nu, iar două găini făceau ouă după un interval de două zile. Situația de luni, când gospodarul a găsit 8 ouă în cuibar s-a repetat duminica, adică în a șaptea zi de la primul caz.

Paza bună...

- ***Operație simplă***

Se știe că adunarea și scăderea sunt cele mai simple operații ale aritmeticii. Și totuși. Dacă vreți să vă amuzati puțin - nu însă fără oarecare bătaie de cap – încercați să efectuați următoarea scădere: dintr-un număr care are suma cifrelor sale 45, scădeti un alt număr, compus din aceleași cifre, care, la rândul său, are suma cifrelor tot 45, astfel încât restul să aibă (ați ghicit probabil!) suma cifrelor tot 45! Cu acest prilej veți observa și o "coincidență".

Cele două numere cu care se efectuează operația sunt 987654321 și 123456789. Restul este 864197532. "Coincidența" constă în aceea că fiecare din cele trei numere este alcătuit din cifrele de la 1 la 9, luate o singură dată.

Bibliografie:

1. Dan Lazarescu - Paleoaritmetica și alte probleme de logică, Ed. Albatros, 1981.
2. https:/quizizz.com/

ACTIVITĂȚI ȘCOLARE ȘI EXTRAȘCOLARE
AN SCOLAR 2021-2022

ROSE/AG 864/RIII/SGL
Din activitățile proiectului
ÎNVAȚĂ SĂ ALEGI! ALEGE SĂ ÎNVEȚI!

Prof. Olariu Mariana Mirela

....la prezentarea ofertei universitare. De data aceasta, Universitatea Lucian Blaga din Sibiu! Mă documentez și aleg în funcție de ceea ce îmi doresc...Succesul profesional înseamnă informare!

Frumusețe, culoare, prietenie, tinerețe...la Cluj.

Proiectul privind Învățământul Secundar (ROSE) Liceul Tehnologic de Turism Călimănești INVAȚĂ SĂ ALEGI! ALEGE SĂ ÎNVEȚI! AG 864/R III

Sub îndrumarea cadrelor didactice, realizează proiecte.

Pentru buna desfășurarea a activităților remediale, elevii primesc laptopuri, utilizează noile tehnologii.

Elevii sunt informați în legătură cu posibilitățile pe care le oferă studiile superioare (carieră, pregătire, domenii profesionale).

Azi învățăm cum se pregătește o sală pentru evenimente.

...cu pietenii la drum. Ne bucurăm de vremea frumoasă și de peisajele din Ardeal!

Organizarea și desfășurarea unui program de pregătire remedială...

Insistăm! Bacalaureatul trebuie trecut...

Cultivăm o atitudine pozitivă față de mediu...

Activități defășurate în parteneriat cu Primaria orașului Călimănești, Parcul Național Cozia

Invață să alegi! Vreau să ajung student!

Parteneriat cu Universitatea Constantin Brancoveanu din Pitești

Obiectivele, așteptările, activitățile sunt corelate cu domeniul specializarii lor de pregătire

Activitățile de sprijin și de motivare le oferă elevilor șansa să aplice cunoștințele teoretice dobândite în școală.

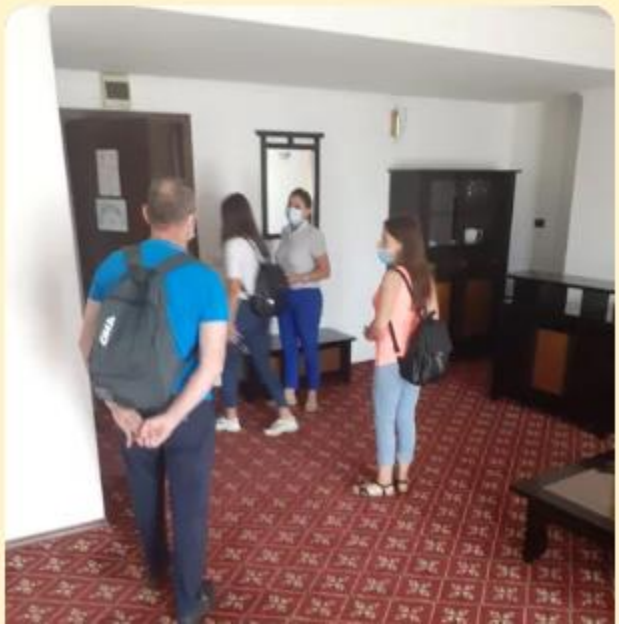
La agenții economici din București, Grand Hotel Phoenicia

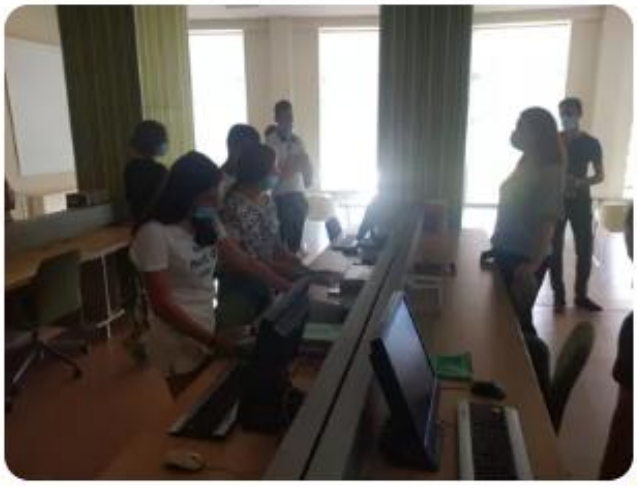
AG 864_La Therme, București

Aflăm despre ofertele profesionale și dificultățile întâmpinate la angajare

Ateliere de formare/informare

Activități de cunoaștere a mediului universitar

...elevii se implică în viața universitară

Activități extracurriculare, la Hotel Hilton, Sibiu

...și iar bacalaureatul!

La Cluj-Napoca, alături de angajații unității de primire, chiar înainte de eveniment... Avem multe de învățat, dar avem și modele de urmat!

Activități remediale. Să mai încercăm la matematică...

Împreună ne pregătim pentru bacalaureat...

....vizităm Clujul împreună cu prietenii din proiectul *Învață să alegi! Alege să înveți*!

AG 864_Activități educative extrașcolare de sprijin și de motivare

DOCX

Activități extracurriculare_vizite la agenții economici din București și din Sibiu

Vizitele la agenți economici sunt în strânsă legatură cu celelalte activități, un suport practic al instruirii teoretice.

Acțiuni de împădurire, trasee turistice, reguli de conduită, responsabilizare, prin demonstrații practice...

...Dacă vrem să respirăm, trebuie să și plantăm...

...de la agenții economici pe care îi vizităm învățăm ce înseamnă exigența...

...la drum cu partenerii noștri...

...alături de angajații Therme București...

FESTIVITATEA DE PREMIERE SI ACORDARE A CERTIFICATELOR...

După o săptămână dificilă, răsplata. Certificat internațional de participare la stagiu.

Liceul de Turism Călimănești a fost astăzi gazda primei mobilități a proiectului internațional ”Building a Brand called Europe”, cu licee partenere din Estonia, Croația, Italia.

¬ Coordonator : prof. Silvia Ungureanu

¬ Proiectul Erasmus + KA2-2020-1-IT02-KA229-079179_3- “Building a Brand Called Europe”- este un proiect cu finanțare europeană, fonduri pentru educație, formare și parteneriate externe școlare nerambursabile, în valoare totală de 28.000 euro (pentru Liceul Tehnologic de Turism Călimănești).

¬ Beneficiarii direcți ai proiectului sunt 24 elevi (vârsta 17-18 ani) și 6 profesori însoțitori din fiecare școală parteneră.

¬ Următoarele mobilități vor fi în Estonia, Italia, Cro

Ziua Internațională pentru Eliminarea Discriminării Rasiale (International Day for the Elimination of Racial Discrimination) este marcată, anual, pe 21 martie, proclamată fiind prin Rezoluția Adunării Generale a ONU 2142/1966.

Journée internationale de la Francophonie

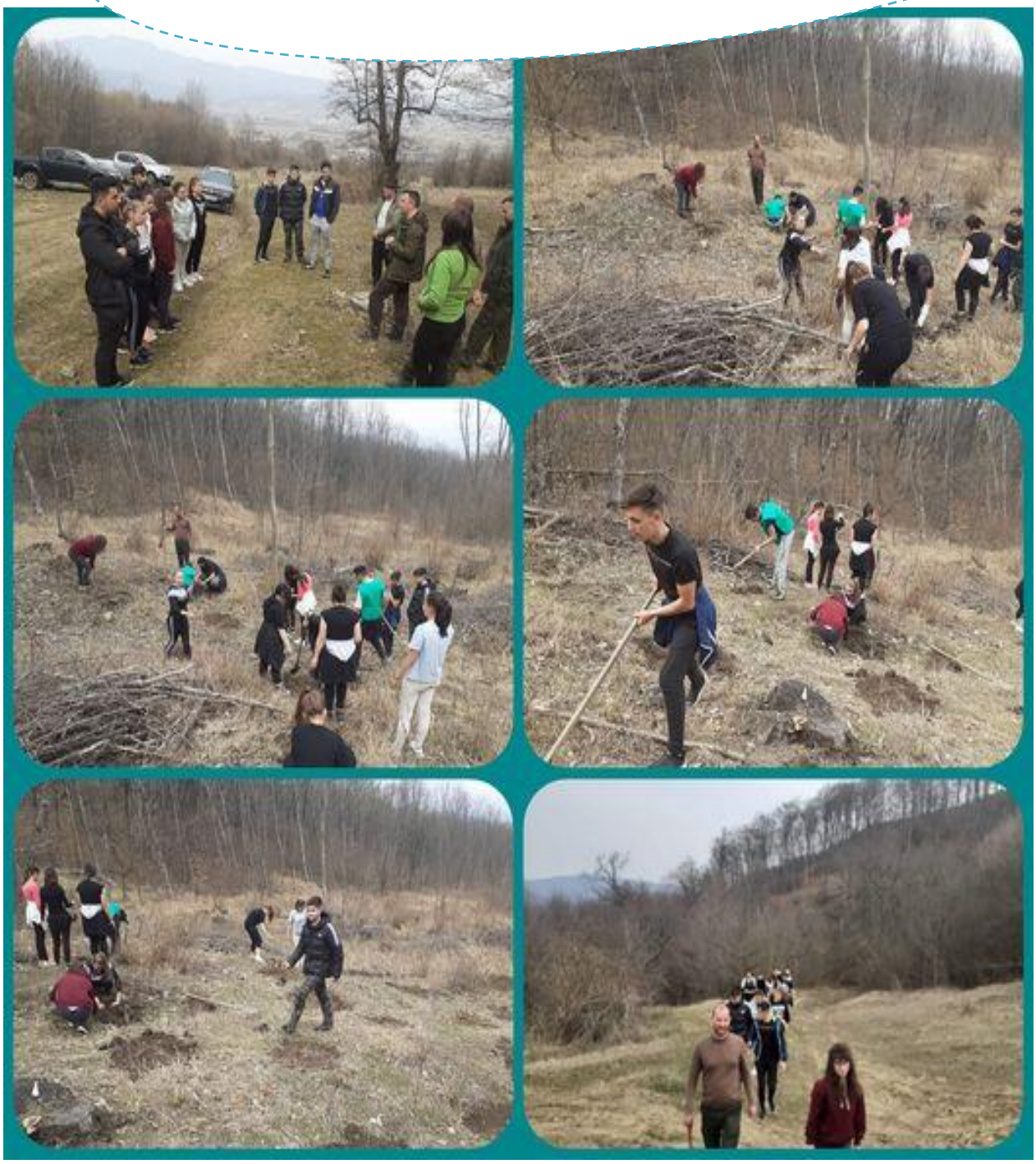

La mode à la française

Invățarea prin proiecte
Paris
LA FRANCOPHONIE

Gabi
Casiana
Inviter/ refuser/ accepter
joc de rol

Desfășurarea campaniei de împădurire pe anul 2022-Seaca.
Parteneriat educațional L.T.T Călimănești - Ocolul Silvic Călimănești.

PROMOȚIA 2022

Promoția 1992

Omagiu adus poetului nepereche, Mihai Eminescu, la împlinirea a 133 de ani de la trecerea sa în veșnicie

MINISTERUL EDUCAȚIEI

CĂLIMĂNEȘTI
18-22 aprilie 2022

PRIMĂRIA ORAȘULUI CĂLIMĂNEȘTI

CONCURSUL NAȚIONAL PE MESERII

Etapa Națională

Domeniul Turism și alimentație

Ospătar (chelner), vânzător în unități de alimentație și Bucătar

9 MAI - ZIUA EUROPEI
ELEVII ROMÂNI ȘI UCRAINENI SĂRBĂTORESC PACEA ȘI UNITATEA ÎN EUROPA.

OFERTA ȘCOLARĂ

2022/2023

"PRIMĂVARA ÎN SUFLETUL COPIILOR" PROIECT ORGANIZAT

DE

PRIMĂRIA ORAȘULUI CĂLIMĂNEȘTI ÎN PARTENERIAT CU

L.T.T CĂLIMĂNEȘTI

20 MAI 2022
LICEUL TEHNOLOGIC DE TURISM CĂLIMĂNEȘTI
LA A 49-A ANIVERSARE DE PROFIL

Eveniment educațional pentru promovarea învățământului profesional și tehnic

CUPRINS:

1. **Prof. Negrea Titela Violeta,** Liceul Tehnologic de Turism Călimănești - școală membră a rețelei Școlilor Asociate pentru UNESCO (ASPnet).....1
2. **Prof. Negrea Titela Violeta** , Rolul activităților extracurriculare.....2
3. **Prof. Olariu Mariana Mirela,** Rolul proiectelor și parteneriatelor educaționale în valorizarea și responsabilizarea elevilor.....4
4. **Prof. Ungureanu Silvia Constanța,** Noi proiecte Erasmus aprobate la Liceul Tehnologic de Turism 6
5. **Prof. Ungureanu Silvia Constanța, Prof. Negrea Titela Violeta,** Liceul Tehnologic de Turism Călimănești – Școala Asociată UNESCO.....8
6. **Prof. Gheorghe Monica,** Curiozități despre Franța și francezi.....9
7. **Prof. Cheran Mirela,** Chimia și arta-albastrul de Voroneț.....9
8. **Prof. Barbu Daniela,** Prevenirea bullyingului – metode de combatere.....10
9. **Prof. Albinaru Corina,** Familia-biserica de acasă.....12
10. **Consilier școlar Ciucă Ioana,** Stima de sine și orientarea în carieră la adolescenți.....14
11. **Prof. Mihăilă Elena,** Saschiz-cetatea țărănească și biserica fortificată.....17
12. **Prof. Cuprian Maria Cristina,** Saschiz-cetatea țărănească și biserica fortificată.....17
13. **Prof. Purcărea Crina,** Știi să-ți gestionezi timpul și banii?.....19
14. **Inst. Lupu Grațiela,** Secrete din bucătărie.....20
15. **Inst. Haralambie Marinela,** Idei creative de catering pentru diverse ocazii.....22
16. **Prof. Matei Mihaela,** Alimentația sănătoasă.....23
17. **Laborant Rogoz Eugenia,** Crearea și principiile de funcționare a laboratoarelor virtuale.....25
18. **Bibl. Rogoz Simona,** Schimbarea distanței focale a bibliotecii școlare, pentru a veni în apropierea elevului.....26
19. **Inf. Șerban Elena,** Cyberbullying-hărțuire pe internet.....27
20. **Prof. Dincă Liliana,** Bucătăria moleculară.....29
21. **Maistru Instr. Alexe Maria,** Povestea micului românesc: cum a ajuns o greşeală culinară dezbatere europeană.....30
22. **Prof. Rugu Andreea Nicoleta,** Probleme distractive.....32
23. **Activități școlare și extrașcolare desfășurate în cadrul Liceului Tehnologic de Turism Călimănești** ...34

Cariera ta începe aici!
Te așteptăm în școala noastră!

O comunitate de învățare prietenoasă, dinamică și creativă, capabilă să ofere soluții multiple, eficiente și stimulative provocărilor complexe ale societății informaționale în domeniul educației.

Viziunea școlii noastre

Calificarea profesională la standarde europene a tinerilor care optează pentru o carieră în domeniile economic și servicii în turism și alimentație, ca parte integrantă a unui proces educațional de calitate, ce vizează toate laturile dezvoltării personale a elevilor, pregătindu-i pentru integrarea socială ca indivizi împliniți și cetățeni activi și responsabili.

Strada Pieței, Nr. 4
Oraș Călimănești
Jud. Vâlcea

0250 750182

liceulcalimanesti@yahoo.com

Oferta școlară - anul școlar 2022 - 2023

CLASA a IX-a – ÎNVĂȚĂMÂNT LICEAL ZI:
FILIERA TEHNOLOGICĂ - PROFIL: SERVICII
Domeniul de pregătire: ECONOMIC / TURISM ȘI ALIMENTAȚIE
Tehnician în activități economice - 12 locuri
Tehnician în turism - 12 locuri

FILIERA TEORETICĂ - PROFIL: REAL
Științe ale naturii - 26 locuri

CLASA a IX-a – ÎNVĂȚĂMÂNT PROFESIONAL
Domeniul de pregătire: TURISM ȘI ALIMENTAȚIE
CALIFICAREA:
Ospătar (chelner) vânzător în unități de alimentație - 24 locuri
Bucătar - 12 locuri
Cofetar-patiser - 12 locuri

ÎNVĂȚĂMÂNT LICEAL SERAL CU FRECVENȚĂ (clasa a XI-a) :
Domeniul de pregătire: Turism și alimentație
Specializarea: Organizator banqueting - 28 locuri

ÎNVĂȚĂMÂNT POSTLICEAL :
Domeniul de pregătire: Agricultură
Specializarea: Tehnician activități de agroturism montan - 28 locuri

DE CE SĂ ALEGEȚI L.T.T. CĂLIMĂNEȘTI?

Liceul nostru vă oferă o varietate de profesii căutate pe piața muncii pe plan local, național și internațional. El este situat într-o renumită stațiune balneoclimaterică, aflată în plină dezvoltare social – economică și turistică.
Specializarea tehnician în activități economice vă pregătește pentru o carieră în domenii cum sunt: finanțe, contabilitate, management, marketing. Perspective profesionale – prin completarea studiilor și vechime: contabil șef, șef birou, șef serviciu, șef departament, economist; director unitate economică, manager.
Specializarea tehnician în turism vă oferă posibiltatea de a deveni: recepționer, agent de turism, organizator de evenimente, administrator de pensiune, hotel, restaurant și alte structuri de primire.

IQAR XXI

Revista
Liceului Tehnologic de Turism Călimănești
Nr. 14/ 2020

COLECTIVUL REDACȚIONAL:

Coordonatori:
Director prof. Negrea Titela-Violeta
Prof. Ungureanu Silvia

Membri:
Bibliotecar Rogoz Simona
Informatician Șerban Elena

ISSN 2067-9106
BIBLIOTECA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Responsabilitatea privind calitatea și corectitudinea materialelor publicate aparține exclusiv autorilor acestora.

Liceul Tehnologic de Turism Călimănești

- 59 de ani în domeniul educației -

Într-o lume a noului şi a schimbărilor, şcoala trebuie să promoveze cercetarea ştiinţifică, valorile şi practicile societăţii democratice, având misiunea să orienteze tânăra generaţie spre împlinirea în viaţa privată şi publică.

În prezent, suntem martorii unei interacţiuni crescânde economice şi sociale, politice şi culturale între naţiuni şi popoare, care nu ţine seama de hotarele geografice. Impactul mondializării asupra educaţiei şi formării profesionale se manifestă în primul rând prin extinderea educaţiei transnaţionale, prin schimbarea relaţiilor elev-profesor, prin necesitatea cunoaşterii mai profunde a cel puţin două limbi străine de circulaţie internaţională, prin plasarea accentului în educaţie pe multiculturalism, prin răspândirea învăţământului deschis şi la distanţă şi a învăţământului pe tot parcursul vieţii, prin necesitatea revizuirii curriculei, în vederea internaţionalizării conţinuturilor şi proceselor academice.

Bazele învăţământului liceal la Călimăneşti au fost puse în anul 1961 prin înfiinţarea Liceului Teoretic „Mircea cel Bătrân", care a funcţionat, în primii ani, în localul Şcolii Generale. În anul 1967 a fost inaugurată noua clădire a liceului, cuprinzând 8 săli de clasă şi 2 laboratoare. Începând cu anul şcolar 1972- 1973, liceul a căpătat profil de turism şi alimentaţie publică, numindu-se Liceul Economic şi de Drept Administrativ. Patronat de Ministerul Turismului, liceul a funcţionat în perioada 1972 – 1989 ca *unic furnizor naţional* de formare profesională pentru domeniul menţionat, şcolarizând elevi din întreaga ţară, în funcţie de nevoile de forţă de muncă ale Oficiilor Judeţene de Turism.

După anul 1989, liceul s-a înscris pe noile coordonate ale reformei învăţământului profesional şi tehnic din ţara noastră. Începând cu anul şcolar 1990 – 1991, a funcţionat ca Grup Şcolar Economic, Administrativ şi de Servicii, cu învăţământ liceal (filiera teoretică şi tehnologică), profesional, de ucenici şi postliceal. Cadrele didactice şi elevii liceului au acumulat, în perioada următoare, o bogată experienţă în derularea unor proiecte naţionale şi internaţionale, parteneriate şcolare şi programe educative, numărul acestora ridicându-se până în prezent la 12, parteneri fiind instituţii de prestigiu din ţară, dar şi din alte state: Irlanda, Italia, Danemarca, Spania, Germania, Grecia, Anglia, Cehia, Austria. Implementarea cu succes a acestora a dus la obţinerea din partea ministerului de resort a statutului de ŞCOALĂ PILOT (1996 – 1997) şi CENTRU DE RESURSE (2000 – 2001) pentru domeniul de pregătire „Turism şi alimentaţie publică", precum şi de CENTRU DE PERFECŢIONARE a maiştrilor - instructori din unităţile de învăţământ cu profilul: „Alimentaţie publică", „Industrie hotelieră" şi „Turism"; Programul Phare -TVET 0108.01 - Coeziune economică şi socială.

În cadrul unui parteneriat cu Universitatea din Bucureşti, începând cu anul şcolar 2005-2006, s-a înfiinţat Filiala Călimăneşti din cadrul Facultăţii de Geografie a Turismului, instituţie de învăţământ superior care-şi desfăşoară activitatea în cadrul liceului.

Denumirea actuală a liceului, Liceul Tehnologic de Turism, a fost acordată începând cu anul 2013.

Campusul şcolar preuniversitar, dat în folosinţă începând cu anul şcolar 2016-2017, dispune de dotările materiale necesare desfăşurării unui proces instructiv – educativ la standarde europene şi poate furniza servicii educaţionale de calitate unui număr sporit de elevi faţă de anii şcolari precedenţi, acestea fiind cele două obiective principale care au stat la baza eligibilităţii şi finanţării proiectului. Menţionăm că din valoarea totală a proiectului (11 265 901, 13 lei) ponderea cea mai mare, 38,8%, a fost asigurată din bugetul local, în timp ce, contribuţia bugetului de stat a fost de 37,7% , fondurile europene reprezentând 23,5%.

Integrarea socio-profesională a elevilor/ absolvenţilor liceului este facilitată de creşterea cererii pe piaţa forţei de muncă pentru calificările profesionale şcolarizate în cadrul liceului, ca urmare a dezvoltării în ultimii ani a sectorului terţiar, îndeosebi a domeniului „Turism şi alimentaţie publică", atât pe plan naţional, cât şi local.

Pregătirea de specialitate dobândită de către elevi în cadrul complexului de instruire practică este completată şi finalizată prin parteneriatele şcolii cu agenţi economici cu obiect de activitate în domeniul turismului şi alimentaţiei publice, cu autorităţi locale, ONG-uri, asociaţii profesionale şi cu instituţii implicate în domeniul educaţiei. În perioada vacanţei de vară, unităţile de turism şi alimentaţie publică partenere de pe raza localităţii noastre asigură angajarea cu statut de lucrători salariaţi sezonieri a tuturor elevilor care se remarcă prin nivelul competenţelor profesionale dezvoltate în cadrul practicii de specialitate.

Răspunzând cu succes provocărilor determinate de tranziţia societăţii româneşti la economia de piaţă, implicându-se activ, ca exemplu de bună practică în promovarea reformei învăţământului profesional şi tehnic, este ferm angajat pe coordonatele unui învăţământ modern, la nivelul standardelor europene.

Calificarea profesională la standarde europene a tinerilor care optează pentru o *carieră în domeniile economic şi servicii în turism şi alimentaţie*, ca parte integrantă a unui *proces educaţional de calitate,* vizează toate laturile dezvoltării personale a elevilor, pregătindu-i pentru *integrarea socială* ca indivizi împliniţi şi cetăţeni activi şi responsabili.

La L.T.T. CĂLIMĂNEŞTI misiunea este cunoscută şi asumată de toţi beneficiarii educaţiei, primari, secundari şi terţiari: profesori, elevi, părinţi, autoritatea locală, agenţi economici, ONG-uri. Misiunea noastră este furnizarea de servicii de educaţie la standarde maximale şi generarea sustenabilă a unei resurse umane cu o infrastructură mentală pliată pe noile realităţi, adaptivă, posesoare a unor capacităţi şi competenţe în domeniul economic şi competitivă pe piaţa forţei de muncă europene.

Şcoala noastră are porţile deschise pentru toţi cei care au nevoie de educaţie, indiferent de etnie, religie sau tip de minoritate socială. Printr-o ofertă curriculară diversă şi atractivă, printr-un învăţământ centrat pe competenţele cerute de specificul societăţii de azi şi prin pasiunea cadrelor didactice de o înaltă ţinută profesională şi morală, dorim să formăm personalităţi umane complexe.

VIZIUNEA ŞCOLII

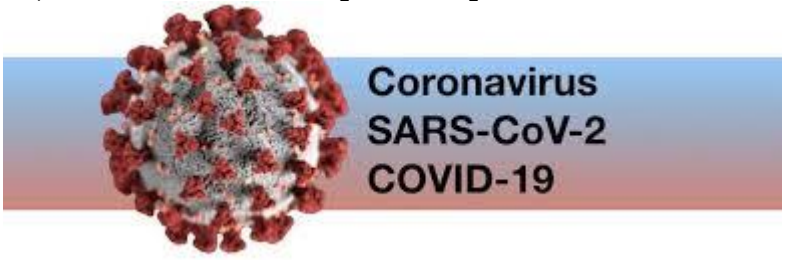
O comunitate de învăţare prietenoasă, dinamică şi creativă, capabilă să ofere soluţii multiple, eficiente şi stimulative provocărilor complexe ale societăţii informaţionale în domeniul educaţiei.

MISIUNEA ŞCOLII

Calificarea profesională la standarde europene a tinerilor care optează pentru o *carieră în domeniile economic şi servicii în turism şi alimentaţie*, ca parte integrantă a unui *proces educaţional de calitate,* ce vizează toate laturile dezvoltării personale a elevilor, pregătindu-i pentru *integrarea socială* ca indivizi împliniţi şi cetăţeni activi şi responsabili.

Învățământul românesc în perioada pandemiei SARS–Cov –2

Director,
Prof. Negrea Titela-Violeta

Decizia autorităților din România de a închide grădinițele, școlile și liceele din toată țara în perioada 11-22 martie 2020 s-a constituit ca o măsură preventivă, menită să limiteze răspândirea noului coronavirus (SARS-CoV2), având în vedere explozia de noi cazuri confirmate în întreaga lume, în special în Italia – țara din care s-au întors mii de români în ultima perioadă.

Efectele problemelor din societate se regăsesc în sistemul educațional, școala reușind într-o mică măsură să atenueze dezavantajele socio-familiale ale elevilor. În contextul întreruperii activităților uzuale, generate de pandemia cu SARS – C**o**V - 2, una dintre provocările fundamentale ale sistemului de învățământ românesc este inegalitatea de șanse la educație. Elevii dezavantajați socio-economic au o probabilitate mai mare să se deconecteze de școală, ceea ce poate genera abandonul școlar și rezultate școlare slabe, dificultăți asociate cu trecerea la învățământul desfășurat exclusiv în mediul online.

Participarea elevilor la activitățile educaționale online depinde de accesul acestora la infrastructura casnică și dotarea gospodăriilor cu conexiune la internet, cu laptop / computer personal / imprimantă (sau telefon mobil/tabletă). Sprijinul pe care părinții l-au putut oferi propriilor copii în accesarea lecțiilor și a resurselor de învățare online oferite de cadrele didactice este o altă condiție necesară. Studiile estimează însă și faptul că există o nevoie de dezvoltare a competențelor digitale și utilizare a noilor tehnologii în rândul cadrelor didactice, în special pentru adaptarea conținuturilor și activităților didactice la cerințele instrumentelor online.

Supraaaglomerarea unităților școlare reprezintă o altă provocare majoră pentru implementarea unor măsuri care să prevină răspândirea SARS – CoV – 2. În România 10% dintre unitățile școlare sunt supraaglomerate, numărul locurilor disponibile fiind insuficient prin raportare la populația teoretică de vârstă școlară. Școlile din mediul urban sunt mai afectate de această provocare, Municipiul București reprezentând zona cea mai afectată de supraaglomerarea unităților școlare.

Coronavirus ne –a oferit oportunitatea educației on-line, cu toate că furnizorii de educație au avut dificultăți cu digitalizarea în ultimii ani. Centrele de învățare trebuie să acționeze rapid, într-o perioadă scurtă de timp, o modalitate pentru ca profesorii să lucreze pe sarcini cu elevii, fără a fi nevoiți să fie prezenți fizic în școală și, în cea mai mare parte, fără niciun software de învățare sau sisteme de management al învățării, să nu mai vorbim de experiența în utilizarea acestora. Furnizorii de sisteme de management de învățare din industria e-learning-ului au reamintit despre ei prin intermediul unui mail, cu o scuză prietenoasă despre „a ajuta în perioadele dificile”, oferind soluții plătite fără a percepe taxe, care pot fi expresia solidarității sau o formă prea transparentă de achiziție a clienților.

Reluarea sau încheierea anului școlar la nivel european este un subiect important în această perioadă, majoritatea statelor europene luând decizii care au presupus încheierea sau suspendarea pe o perioada nedefinită a cursurilor în incinta școlilor. Propunerile de politici publice ce trebuie formulate constituie un punct de pornire destinat actorilor organizaționali

implicați în formularea unei Strategii care să asigure reluarea funcționării sistemului educațional. Pe de o parte s-a impus un cadru de politici educaționale și practici care să asigure prevenirea răspândirii SARS - CoV - 2 în parametrii actuali pentru a nu pune în pericol sănătatea elevilor, a familiilor acestora, a cadrelor didactice și a personalului tehnic, auxiliar al școlilor. Pe de altă parte a fost necesar un cadru de politici educaționale și practici care să nu adâncească și mai mult inegalitățile existente în cadrul sistemului educațional.
Indiferent de aceste aspecte secundare, este important să reținem că această criză provocată de Corona a făcut prezentă o alternativă aparentă- trebuie să folosim instrumente digitale pentru procesele educaționale ca o condiție necesară pentru învățarea organizată în stare de urgență. Poate că, peste câțiva ani, criza din 2020 va fi identificată drept catalizatorul central al digitalizării în educație!

Perioada de pregătire 2-12 iunie 2020, ora de Geografie, prof.Georginel Sandu

Interdisciplinaritate și Transdisciplinaritate în predare

Prof. Negrea Titela-Violeta
Catedra de limba și literatura română

Tendinţele de dezvoltare socio-economică, atât în România cât şi în Europa şi în lume, cer ca absolvenţii învăţământului tehnic să dobândească acele competenţe care să le permită să se integreze funcţional într-o economie bazată pe cunoaştere.

De-a lungul timpului, în educaţie s-au conturat două paradigme contrastante: clasică şi contemporană. Paradigma clasică este centrată mai mult pe profesor, pune accent pe actul de predare, pe impunerea cunoştinţelor şi pe autoritatea profesorală. Elevilor le este rezervat un rol pasiv, acela de a asculta, de a fi cuminţi, de a înregistra şi reproduce discursul magistral. Paradigma contemporană este centrată pe elev, pe grupul de elevi şi pe experienţele de învăţare elaborate de profesori potrivit ofertei încorporată în curriculum.

De la pedagogia tradiţională, care promova modelul educaţional al transmiterii-ascultării- asimilării- restituirii, s-a trecut la o pedagogie care îl face pe elev mult mai responsabil în procesul propriei instruiri şi formări. Vorbind despre o pedagogie interactivă, valorizăm activitatea cognitivă şi practică a elevilor, interacţiunile şi confruntările de idei ce se dezvoltă în procesul învăţării.

Interdisciplinaritatea este o modalitate de a rezolva problemele şi de a răspunde la întrebări care nu pot fi satisfăcător rezolvate prin metode sau abordări unice, este o componentă a procesului de instruire prin care se asigură aspectul activ şi formativ de dirijare efectivă a învăţării.

Conceptul de interdisciplinaritate a câştigat tot mai mult teren în modul de abordare a lecţiei moderne, s-a constituit ca o modalitate de organizare a conţinuturilor învăţării cu implicaţii asupra întregii strategii de proiectare a curriculumului, care oferă o imagine unitară asupra fenomenelor şi proceselor studiate în cadrul diferitelor discipline de învăţământ şi care permite contextualizarea şi aplicarea cunoştinţelor dobândite. Pentru ca elevii să poată realiza abordări interdisciplinare este necesară selecţia modalităţilor de lucru care conduce la exersarea principalelor procese de gândire, a capacităţilor operatorii ale gândirii, fără de care nu este posibilă înţelegerea multiplelor şi variatelor interdependenţe dintre fenomenele lumii reale.

Activităţile cu caracter interdisciplinar au pronunţate valenţe formative favorizând cultivarea aptitudinilor creative. Educatorul (actorul), dând dovadă de măiestrie şi pricepere asigură integrarea la nivel interdisciplinar, prin găsirea conţinuturilor comune diferitelor obiectivelor învăţării. Promovarea interdisciplinarităţii în activitatea didactică valorifică informaţiile dobândite de elevi şi prin alte surse informaţionale, asigurând înţelegerea, selectarea şi prelucrarea acestora în vederea integrării lor în structuri cognitive şi achiziţionarea noilor capacităţi. Mijloacele extraşcolare (excursia, internetul, alte activităţi) lărgesc orizontul de cunoaştere al elevilor, iar cunoştinţele astfel acumulate pot constitui suporturi temeinice pentru însuşirea unor elemente de conţinut.

Interdisciplinaritatea pune accentul pe deprinderi, competenţe, iar pentru formarea acestor competenţe se face apel la diverse contexte de învăţare unde sunt implicate eforturi de cercetare şi învăţare prin cooperare şi prin intersectarea diferitelor arii curriculare, ceea ce poate avea drept consecinţă apariţia unor noi obiecte de studiu.

Transdisciplinaritatea priveşte, aşa cum indică prefixul *trans* - , ceea ce se află în acelaşi timp şi între discipline, şi înăuntrul diverselor discipline, şi dincolo de orice disciplină. Finalitatea ei este înţelegerea lumii prezente, unul din imperativele sale fiind unitatea cunoaşterii. În prezenţa mai multor niveluri de Realitate, spaţiul dintre discipline şi de dincolo de discipline este plin de informaţie. Cercetarea disciplinară se referă cel mult la unul şi acelaşi nivel de Realitate, în schimb, transdisciplinaritatea se preocupă de dinamica provocată de acţiunea simultană a mai multor niveluri de Realitate. Descoperirea acestei dinamici trece în mod necesar prin cunoaşterea disciplinară.

Transdisciplinaritatea reprezintă gradul cel mai elevat de integrare a curriculum-ului fiind un demers care îşi propune să răspundă la întrebări sau să rezolve probleme semnificative ale lumii reale. Cunoştinţe şi competenţe din diverse arii disciplinare sunt mobilizate pentru faptul că ele pot sprijini demersul de rezolvare a problemei sau efortul de a răspunde la întrebare.

Dacă transdisciplinaritatea este atât de frecvent confundată cu interdisciplinaritatea, aceasta se explică în cea mai mare parte prin faptul că toate ambele debordează limitele disciplinelor,confuzie foarte nocivă în măsura în care ea ocultează finalităţile diferite ale acestor moduri de abordare a cunoaşterii.

Basarab Nicolescu defineşte transdisciplinaritatea prin trei postulate metodologice: nivelurile de Realitate, logica terţului inclus şi complexitatea.

Transdisciplinaritatea este radical deosebită de interdisciplinaritate prin finalitatea sa, înţelegerea lumii prezente, finalitate ce nu se poate înscrie în cercetarea disciplinară, aşa cum finalitatea interdisciplinarităţii este întotdeauna cercetarea disciplinară.

Bibliografie

1. Basarab Nicolescu, *Transdisciplinaritatea – manifest*, ed. Junimea, Iaşi, 2007

2. Chiş, V. ”Sisteme educaţionale contemporane: structură, conducere şi paradigme ale reformei,“Tribuna Învăţământului”, 9, Nr. 415 – 416, 1998.

Formarea noțiunilor de limbă literară în rândul elevilor

Prof. Olariu Mariana Mirela
Catedra de limba și literatura română

Este cunoscut faptul că mediul în care trăim (familia, şcoala, cercul de prieteni, mass-media, etc.) influenţează formarea unor deprinderi de comunicare, a unui mod de a vorbi. Tot ceea ce ascultăm zilnic ne devine, fără să conştientizăm, familiar. În acelaşi timp, mijloace precum televizorul, radioul (la care tinerii apelează zilnic) contribuie la răspândirea limbii literare - a limbii standard, unitare, însă tot ele pot răspândi, la fel de uşor, greşelile sau inovaţiile neinspirate. Ne plângem adesea că limba română se vorbeşte prost, că mass-media, din dorinţa de a se apropia de public, foloseşte un limbaj nu doar spontan, ci neîngrijit, nu doar familiar, ci de-a dreptul vulgar; de asemenea, se constată uneori nepăsarea faţă de modul de a vorbi sau incultura afişată cu seninătate.

Erorile întâlnite în limbajul curent al elevilor trebuie evidențiate, considerându-se că un pas important în procesul complex de formare a unei exprimări îngrijite este identificarea acestora, apoi explicarea lor, prin raportare la normele limbii literare, pentru a se ajunge la eliminarea acestora din vorbire. Etapa cea mai importantă rămâne însă aplicarea, exersarea lor, astfel încât să devină automatisme, aşa cum şi utilizarea documentelor normative ar trebui să fie o obişnuinţă a fiecărui vorbitor care se respectă. Aceste deprinderi se însuşesc în perioada şcolarităţii, la clasă, când elevul îşi petrece foarte mult timp într-un mediu organizat şi este nevoit să se supună unor exigenţe.

Nu trebuie să se piardă din vedere însă faptul că învăţarea limbii române se întemeiază pe modelul funcţional-comunicativ, adaptat particularităţilor de vârstă ale elevilor. Astfel că, în dobândirea faptelor de limbă, se urmăresc câteva obiective importante:

► să cunoască normele şi modelele de structurare a formelor de comunicare, orală sau scrisă, implicit, să înţeleagă structura şi funcţionarea limbii literare, ca sistem unitar în permanenţă devenire şi ca ansamblu al elementelor de construcţie a comunicării;

► să-şi activeze cunoştinţele de limbă pentru a percepe şi a realiza fapte de comunicare, orală sau scrisă, adaptându-se dinamic şi eficient la strategiile şi regulile interacţiunii sociale;

► să exprime, într-o formă accesibilă, clară şi armonioasă, propriile idei, gânduri, opinii;

► să înţeleagă semnificaţia limbii literare române în conturarea identităţii naţionale.

Obiectivele menţionate se realizează pe baza dezvoltării unor deprinderi integratoare, printr-un ansamblu de situaţii de învăţare, care vizează, în esenţă, structura competenţei de comunicare orală, a competenţei lectorale şi a celei de redactare.

Prin predarea-învăţarea limbii române se urmăreşte, aşadar, formarea deprinderilor de exprimare corectă orală şi scrisă şi consolidarea lor. Elevul trebuie să fie capabil să construiască un discurs oral pe o temă dată, iar aceste competenţe se formează prin exerciţii repetate de formulare a ideilor, pornind de la o temă dată, prin construirea unei expuneri în care să-şi exprime opinia despre un anumit fapt sau prin prezentarea unor puncte de vedere personale într-un dialog. De asemenea, sunt necesare exerciţiile de structurare a unui dialog pe o temă dată.

Un alt obiectiv ce se urmăreşte în cadrul orelor de limba şi literatura română este utilizarea, în mod nuanţat, a categoriilor lexicale într-un mesaj oral. Elevul va dobândi aceste competenţe dacă va fi antrenat într-o serie de activităţi de tipul celor pe care le vom menţiona în cele ce urmează: exerciţii de utilizare corectă a neologismelor în contexte diverse;

delimitarea sensului propriu de sensul figurat al unui cuvânt, a sensului propriu de bază de cele secundare, în vederea folosirii adecvate a cuvintelor în diverse contexte; utilizarea adecvată, în context, a sinonimelor, a antonimelor, a omonimelor, a cuvintelor polisemantice; exerciţii de corectare a construcţiilor pleonastice; corectarea greşelilor determinate de atracţia paronimică.

Să utilizeze corect relaţiile sintactice în textele orale proprii- este un alt obiectiv pe care îl urmăreşte profesorul de-a lungul orelor de limba română. Pentru atingerea lui, cadrul didactic va propune exerciţii de relaţionare a părţilor de propoziţie în propoziţii şi a propoziţiilor în fraze, în funcţie de intenţionalitatea comunicării; evidenţierea rolului elementelor de legătură în frază; contragerea unor propoziţii în părţile de propoziţie corespunzătoare sau expansiunea unor părţi de propoziţie în propoziţiile corespunzătoare.

De asemenea, se urmăreşte dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului scris şi redactarea unor texte diverse, adaptându-le la situaţia de comunicare concretă. Pentru a se ajunge la formarea unor competenţe de acest fel, elevul va lucra exerciţii de exprimare în scris a propriilor sentimente, cu ocazia unui eveniment personal, social sau cultural, exerciţii de evidenţiere a trăsăturilor unui obiect (peisaj, operă de artă, persoană), prin utilizarea resurselor expresive ale limbii într-o descriere, într-un portret.

Pentru a aplica normele limbii literare, elevul va fi antrenat în activităţi de organizare a planului unei lucrări pe o temă dată, exerciţii de caracterizare a unui personaj, în care să utilizeze cunoştinţele de morfologie şi sintaxă, folosind adecvat semnele ortografice şi de punctuaţie. Elevii vor participa, de asemenea, la activităţi în care vor rezolva cerinţe care solicită utilizarea corectă a categoriilor sintactice (părţi de propoziţie şi propoziţii), în funcţie de intenţionalitatea comunicării. Se vor rezolva exerciţii de aplicare corectă a semnelor de punctuaţie la nivelul frazei (coordonare, subordonare, incidenţă), exerciţii de realizare a expresivităţii cu ajutorul semnelor de punctuaţie sau exerciţii de exprimare scrisă corectă.

Toate aceste finalităţi impun ca majoritatea timpului acordat studierii limbii române să fie rezervat punerii în practică a cunoştinţelor teoretice, deoarece- aşa cum se poate constata din practica pedagogică- activităţile practice au drept finalitate formarea deprinderilor de vorbire şi de scriere, în conformitate cu normele gramaticale. Este necesar ca, prin activităţile pe care le va propune profesorul de limba şi literatura română să se urmărească formarea deprinderilor de utilizare a variantei literare a limbii şi raportarea permanentă a vorbitorilor de limbă română la normele llimbii literare.

Procesul de însuşire a noţiunilor de limbă se face treptat, pe parcursul anilor, într-un sistem închegat pe baza principiului concetric al reluării cunoştinţelor de la un an de studiu la altul, prin acumularea cantitativă şi calitativă. Ele se formează pe baza materialului de limbă, la început prin exerciţii de vorbire, apoi prin priceperi şi reprezentări începute din primele clase. Acest drum pleacă de la observarea faptelor de limbă, de la particular la general, folosind calea inductivă. Apoi, pentru sistematizarea şi şi consolidarea cunoştinţelor, folosim calea deducţiei, de la general la particular, de la definiţie la aplicarea fenomenelor de limbă prin exerciţii selectate în concordanţă cu respecivele conţinuturi.

O condiţie esenţială a predării-învăţării limbii române este solicitarea permanentă a puterii de abstractizare a elevilor, a posibilităţilor lor de a lucra cu noţiuni şi categorii de ordin lingvistic. Studiul limbii române trebuie să dezvolte capacitatea de cunoaştere, să activeze gândirea prin judecăţi şi raţionamente pentru o exprimare logică şi corecte în cele două forme de manifestare: oral şi scris. Profesorul de limba romană trebuie să găsească acele modalităţi de însuşire a faptelor de limbă, ţinând cont, pe de o parte, de particularităţile de vârstă ale levilor cu care lucrează, dar şi de particularităţile obiectului de studiu. De asemenea, nu trebuie ignorat faptul că elevii au ritmuri diferite de învăţare: unii dintre ei au un ritm lent, alţii au dificultăţi majore în înţelegerea unor noţiuni cu un grad ridicat de abstractizare, impunându-se în aceste situaţii lucrul la clasă, pe grupe sau chiar individual.

În procesul de formare a noţiunilor de limbă şi a deprinderilor de utilizare corectă a acestora, este bine ca elevii să fie obişnuiţi cu argumentarea unui fapt de limbă prin punctul de vedere gramatical, iar acolo unde contextul o va permite, poate fi adus în dicuţie şi raţionamentul logic, căci orice greşeală are o motivaţie sau alta în raţionamentul elevului. Important este ca profesorul să o identifice la timp, să-i depisteze cauza, astfel încât să o preîntâmpine în alte situaţii.

Nicolae Eftenie stabileşte[1]patru faze ale învăţării:

a) Faza de receptare începe printr-o etapă de iniţiere, continuă cu etapa de înregistrare a informaţiei gramaticale şi de percepere activă a noţiunii, respectiv, a familiarizării conştiente a elevului cu fenomenul gramatical dat. Parcursul *iniţiere- înregistrare- familiarizare* duce la fixarea unor „reprezentări gramaticale".Drept urmare, această faza are un caracter preponderent intuitiv.

b) În **faza de însuşire**, prin operaţiile gândirii (analiză, demonstraţie, comparaţie, clasificare, sinteză), se ajunge la generalizarea şi consolidarea fenomenelor de limbă, prin însuşirea regulilor şi definiţiilor. Este necesară înţelegerea logică a elementelor componente, nu memorarea lor automată, mecanică. Scopul învăţării definiţiilor şi regulilor gramaticale este cel practic: de a crea elevilor un îndreptar sigur pentru propria lor exprimare.

c) Faza de stocare a cunoştinţelor derivă din faza anterioară, memoria elevilor înregistrând clar, logic, conştient toate aceste informaţii, cu posibilitatea de aplicare a acestora în situaţii concrete.

d) Procesul acesta al formării noţiunilor gramaticale se încheie cu **faza de actualizare.** Noţiunile fiind conştientizate, în relaţie logică, elevii le vor aplica în diferita exerciţii, totul fiind de conform logicii didactice, de la simplu la complex, de la uşor la greu, prin aşa-numita metodă a „paşilor mărunţi".

Profesorului de limba şi literatura română îi revine sarcina de a-l determina pe elev, acest utilizator de limbă română, să înţeleagă că pentru a o folosi corect în diverse situaţii de comunicare se impune cunoaşterea normelor gramaticale. Exista tendinţa de a separa practica propriei lor exprimări de teoria gramaticală, de a delimita regula sau definiţia învăţată de fiecare situaţie particulară, astfel încât se ajunge la grave lacune în exprimarea scrisă sau orală. Formarea deprinderilor de a aplica teoria gramaticală în practica exprimării se realizează treptat, în procesul exerciţiilor efectuate de elevi sub îndrumarea directă şi atentă a profesorului, apoi acasă, pe măsura creşterii nivelului teoretic al regulilor şi definiţiilor predate de la o clasă la alta. Reflexul gramatical, posibilitatea rezolvării motodologice a unor exerciţii cu un nivel ridicat de complexitate, gradul de automatizare a activităţii de exprimare corectă orală şi scrisă presupun rezolvarea spontană a tuturor cerinţelor normelor limbii literare, fără efortul de reactualizare a normei cerute de fiecare caz particular.

Limba română, ca disciplină cu un statut aparte în planul –cadru de învăţământ, nu trebuie văzută în sine ca un obiect de învăţământ fără finalitate proprie, ci în strânsă legătură cu formarea priceperilor şi deprinderilor de exprimare corectă, orală şi scrisă, cu texte literare reprezentative, în diverse stiluri funcţionale ale limbii. Drept urmare, profesorului de limba şi literatura română îi revine sarcina dificilă de a stabili o strategie eficientă şi de a alege metodele potrivite în predarea faptelor de limbă..

Un loc important în cadrul activităţii didactice, aşa cum remarcam mai sus, îl ocupă strategia didactică, definită ca „ansamblul de procedee prin care se realizează conlucrarea dintre profesor şi elevi, în cederea predării şi învăţării unui volum e informaţii, a formării unor deprinderi şi priceperi, a dezvoltării personalităţii umane."[2] Orice strategie didactică urmăreşte apariţia şi consolidarea unor relaţii optime între activitatea de predare şi cea de

[1]Nicolae Eftenie, **Introducere în metodica limbii literaturii române**, Piteşti, Editura Paralela 45, 2008, p. 44.
[2]I. Nicola, P. Puşcaş, V. Marcu, **Didactica - teorie a instruirii instituţionalizate, Oradea,** Editura Imprimeriei de Vest, 1999, p. 52.

învăţare, potrivit particularităţilor de vârstă, individuale şi intelectuale ale elevilor şi condiţiile concrete în care are loc actul învăţării. Succesul oricărei activităţi didactice este dat de sincronizarea conţinutului cu aceste particularităţi şi de posibilitatea de a determina însuşirea informaţiei pe o traiectorie ascendentă.

În didactica modernă, conceptul de strategie didactică cunoaşte două accepţii[3]: în sens larg, este o concepţie metodologică cu ajutorul căreia poate fi realizat un set de obiective educaţionale predeterminate într-o lecţie sau grup de lecţii; în sens restrâns, este un ansamblu de metode, mijloace şi materiale de învăţământ cu ajutorul cărora pot fi realizate unul sau mai multe obiective operaţionale într-o activitate didactică. Fiecare obiectiv operaţional are rezervată o strategie didactică ce îl pune pe elev în situaţia de a rezolva o sarcină de învăţare. De fiecare dată când va stabili strategiile didactice, profesorul va ţine seama de natura obiectivului urmăritşi de nivelul performanţei aşteptate din partea elevului.În acest scop, el îşi pune în valoare personalitatea şi competenţa didactică.

Strategia didactică nu se reduce la o simplă tehnică de lucru, ci reprezintă expresia personalităţii profesorului. Ea este deopotrivă tehnică şi artă educaţională, devine componentă a „stilului de predare" ce caracterizează fiecare profesor.[4]

În cadrul unui sistem de instruire, metodologia didactică trebuie să fie consonantă cu toate modificările şi transformările survenite în ceea ce priveşte finalităţile educaţiei, conţinuturile învăţământului, noile cerinţe ale elevilor şi societăţii. Metodologia se cere a fi suplă şi permisivă la dinamica schimbărilor care au loc în componentele procesului instructiv-educativ. Calitatea unei tehnologii este dată de flexibilitatea şi deschiderea faţă de situaţiile şi exigenţele noi, complexe ale învăţământului contemporan.

O metodă nu este bună sau rea în sine, ci prin raportarea ei la situaţia didactică respectivă, criteriul oportunităţii sau adecvării la o anumită realitate fiind cel care o poate face mai mult sau mai puţin eficientă. În acelaşi timp, nu numai adecvarea externă constituie un indicator al pertinenţei metodei, ci şi congruenţa secvenţelor care o compun (respectiv a procedeelor didactice), precum şi alternanţa, succesiunea artificiilor metodologice, calitatea coordonării şi articulării între metode, între un procedeu şi o metodă.

Calitatea metodologică este un aspect ce ţine de oportunitate, dozaj, combinatorică între metode sau ipostaze ale metodelor; este o chestiune de articulare calitativă şi mai puţin de preeminenţă ori extensiune a unei metode în dauna alteia. A spune aprioric că o metodă este mai bună decât alta (sau că o metodă este de dorit), fără a ţine cont de contextul în care metoda respectivă este (sau devine) eficientă, constituie o afirmaţie hazardată şi chiar lipsită de sens.

Considerând că oportunitatea, adecvarea şi congruenţa metodologică sunt asigurate, am putea avansa o serie de exigenţe şi cerinţe spre care ar trebui să evolueze metodologia de instruire: punerea în practică a noi metode şi procedee de instruire care să soluţioneze adecvat noile situaţii de învăţare; dezvoltarea în „cantitate" a metodologiei, prin adaptarea şi integrarea unor metode nespecifice, din alte spaţii problematice, dar care por rezolva unele cerinţe (de pildă, folosirea în învăţământ a brainstormingului care este la origine o metodă de dezvoltare a creativităţii). Creşterea cantitativă a metodelor nu este însă soluţia cea mai fericită; folosirea pe scară largă a unor metode activ-participative prin activizarea structurilor cognitive şi operatorii ale elevilor şi prin apelarea la metode pasive numai când este nevoie; maximizarea dimensiunii active a metodelor (în mai toate metodele identificăm această potenţialitate) – şi minimalizarea efectelor pasive ale acestora; fructificarea dimensiunii şi aspectelor „calitative" ale metodei; extinderea utilizării unei combinaţii şi ansambluri metodologice prin alternări ale unor caracteristici (în planurile activitate-pasivitate,

[3]Dumitru Ivănuş, Silvia Pitiricu, Dragoş-Vlad Topală, **Metodica predării limbii şi literaturii române în gimnaziu şi liceu,** Craiova, Editura Avrămeanca, 1997, p. 32.
[4]I. Nicola, P. Puşcaş, V. Marcu, *op. cit.*, p. 53.

abstractizare-concretizare, algoritmicitate-euristicitate) şi nu prin dominanţă metodologică, renunţarea la o metodă dominantă în favoarea varietăţii şi flexibilităţii metodologice, care să vină în întâmpinarea nevoilor diverse ale elevilor şi care să fie adecvate permanent la noile situaţii de învăţare; instrumentalizarea optimă a metodologiei prin integrarea unor mijloace de învăţământ adecvate care au un aport autentic în eficientizarea predării- învăţarii; nu este vorba de o simplă adăugare a unui mijloc de învăţământ, oricât de sofisticat ar fi el, ci de o redimensionare, o pregătire a acestuia în perspectivă metodologică (aşa cum ar fi diferitele programe structurate explicit pentru învăţarea asistată de ordinator); extinderea folosirii unor metode care solicită componentele relaţionare ale activităţii didactice, respectiv aspectul comunicaţional pe axa profesor-elevi sau pe direcţia elevi-elevi; atenuarea tendinţei magistrocentriste a metodologiei didactice; întărirea dreptului elevului de a învăţa prin participare, alături de alţii; accentuarea tendinţei formativ-educative a metodei didactice; extinderea metodelor de căutare şi identificare ale cunoştinţelor, şi nu de transmitere a lor pe cont propriu; cultivarea metodelor de autoinstrucţie şi autoeducaţie permanente; promovarea unor metode care îi ajută efectiv pe elevi în sensul dorit; adecvarea metodelor la realitatea existentă, „pragmatizarea" metodologiei.

Un rol important în elaborarea strategiilor didactice îl au metodele de învăţământ, căile prin care profesorul îi pune pe elevi în legătură cu un anumit sistem de cunoştinţe şi le stimulează activitatea pentru însuşirea acestora. Metodele de învăţământ servesc nu numai la însuşirea cunoştinţelor, ci şi la dezvoltarea capacităţilor creatoare, la dobândirea însuşirilor de caracter, a atitudinilor." Calităţile fundamentale ale unei metode sunt eficienţa şi eficacitatea ei. Este eficientă acea metodă care, prin propria aplicare, favorizează obţinerea unor rezultate superioare, care produce maximum de modificări comportamentale în condiţii minime de timp, de efort, iar eficacitatea ei se apreciază după performanţele obţinute."[5]

Metodologia didactică formează un sistem mai mult sau mai puţin coerent, realizat prin stratificarea şi cumularea mai multor metode, atât pe axa evoluţiei istorice, cât şi pe plan sincronic, metode care se corelează, se prelungesc unele în altele şi se completează reciproc. Clasificarea metodelor didactice reprezintă încă o problemă controversată, ce alimentează noi discuţii şi experimentări. Atât în legătură cu stabilirea criteriilor clasificării, cât şi în raport cu apartenenţa metodelor la anumite clase, problematica taxonomiei rămâne încă deschisă.

Avansăm ipoteza coexistenţei unor clasificări ce pot fi operante în circumstanţe bine stabilite. Mai facem observaţia conform căreia criteriile de clasificare nu sunt absolute, iar încadrarea unei metode într-o anumită clasă nu este definitivă, ci relativă. O metodă se defineşte prin predominanţa, la un moment dat, a unor caracteristici care se pot metamorfoza, astfel încât metoda să gliseze imperceptibil într-o clasă complementară sau chiar contrară (atunci când avem o clasificare dihotomică). De exemplu, o metodă aşa-zis tradiţională poate evolua spre modernitate în măsura în care secvenţele procedurale care o compun îngăduie restructurări inedite sau atunci când circumstanţele de aplicare a acelei metode sunt cu totul noi.

Bibliografie:

1.Avram, Mioara, *Cuvintele limbii române între corect şi incorect*, Bucureşti, Editura Cartier, 2001.
2.Cerghit, Ioan, *Metode de învăţământ*, Bucureşti, Editura Didactică şi pedagogică, 2006.
3.Cucoş, Constantin, *Pedagogie*, Iaşi, Editura Polirom, 1996
4.Pamfil, Alina, *limba şi literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise*, Bucureşti, Editura Paralela 45, 2008.
5.Parfene, Constantin, *Metodica studierii limbii române*, Iaşi, Editura Polirom, 1999.

[5]Ioan Cerghit, **Metode de învăţământ,** Bucureşti**,** Editura Polirom, 2006, p.47.

6.Nicola, P. Puşcaş, V. Marcu, *Didactica - teorie a instruirii instituţionalizate*, Oradea, Editura Imprimeriei de Vest, 1999.
7.Ivănuş, Dumitru, Pitiricu, Silvia, Topală, Dragoş-Vlad, Metodica predării limbii şi literaturii române în gimnaziu şi liceu, Craiova, Editura Avrămeanca, 1997.

Personalităţi ale culturii române
George Călinescu – spirit enciclopedic

Prof. Popa Daniela
Catedra de limba şi literatura română

Gerge Călinescu a fost un scriitor total, de formaţie enciclopedică, încadrându-se în mai multe curente literare şi încercând în creaţia sa mai multe genuri. Fie că ne referim la Istoria literaturii române de la origini până în prezent sau la romanele Scrinul negru sau Enigma Otiliei, impresia este aceeaşi de creaţie monumentală, de un univers literar unic, de vastă cultură şi imaginaţie prolifică şi de sinteză a spiritului nostru naţional.

George Călinescu şi-a început activitatea la Roma cu cercetări arhivistice asupra propagandei papale în Ţările Române. El reproduce documente din Biblioteca Vaticanului ce refac itinerariul misionarilor catolici în ţara noastră, pe care le prezintă în studii introductive ample şi analitice. În această fază de italienizare, a tradus şi lucrarea *Un om sfârşit* de G. Papini, în 1923. La intoarcerea în ţară, va debuta în literatură, în 1937, cu o serie de poezii improvizate, considerate nereprezentative pentru universal operei sale. Cu toate acestea, unele dintre ele au fost remarcate în epocă: *Vânătoare, Neoromantică*, care lasă să se bănuiască orientarea sa spre clasicism, cu evidente tendinţe romantice.

Volumul *Lauda lucrurilor,* care cuprinde poezii scrise între 1938 şi 1963, aduce o schimbare a tonalităţii şi a perspectivei estetice, ilustrând mişcarea materiei cosmice, soarele ca simbol al vitalităţii, luna ca astru al creaţiei telurice. Emoţia intelectuală ia naştere nu numai din corespondenţa sferelor îndepărtate, ci şi din animarea lucrurilor mărunte şi din sentiment al fabulosului. În centrul acestui nou univers se află omul, ca o delicată întrupare a materiei. Măreţia universului, ordinea cosmică, grandoarea pământului, triumful vieţii sunt celebrate în poezia *Lauda materiei* : “De cimitir nu se teme/Greierul ce-n aer scrie,/Din morţi răsar crizanteme, /Greierii cântă-n sicrie.”

În egală măsură, Geoge Călinescu a fost atras şi de critica şi istoria literară, inseparabile în concepţia sa, pe care le consideră, aşa cum mărturisea, operă de creaţie asemenea poeziei: “Criticul este şi el un poet, un creator şi, de altfel, numai criticii poeţi au înţeles cu adevărat poezia.”

Debutul carierei sale epice este marcat, în mod magistral, printr-o biografie *Viaţa lui Mihai Eminescu*, din 1932, despre care Garabet Ibrăileanu scria: “Este, după umila mea părere, monumental cel mai impunător ce s-a ridicat până astăzi lui Eminescu.” Este un adevărat roman, riguros documentat, dar neexcluzând fictiunea, care ni-l prezintă pe marele poet cu un destin tragic şi aventuros. Operele analizate sunt situate în contextual literaturii naţionale şi universal, pentru că marele critic a fost un bun cunoscător al literaturilor europene..În 1938 apare monografia *Viaţa lui Ion Creangă*, în care George Călinescu se dovedeşte un veritabil creator de viaţă. Foloseşte, ca document fundamental, opera scriitorului, considerând că nicăieri acesta nu-şi relevă mai exect chipul moral.

G. Călinescu revine la Mihai Eminescu consacrându-i lucrarea în cinci volume *Opera lui Mihai Eminescu*, primul studiu de amploare de acest gen din literatura noastră, în care îmbină criteriul estetic cu perspectiva istorică, reuşind să dezvăluie adâncimile filosofice ale operei lui.

De asemenea, monografiile *Nicolae Filimon* şi *Grigore Alexandrescu* impresionează prin documentaţia bogată şi erudiţie.

În volumul *Principii de estetică*, din 1939, George Călinescu demostra că istoricul literar trebuie să fie şi critic pentru a putea stabili o scară axiologică în cuprinsul literaturii analizate, afirmând :" Nu poţi fi critic fără perspectivă istorică, nu poţi face istorie literară fără criteriul estetic, deci fără a fi critic." Aceste precizări sunt necesare pentru a înţelege corect monumentala sa lucrare *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*, din 1941, în care scriitorii sunt cercetaţi monografic şi priviţi din perspectivă istorică.

Cele patru romane ale lui George Călinescu: *Cartea nunţii,*1933, *Enigma Otiliei,* 1938, *Bietul Ioanide,* 1953 şi *Scrinul negru*, din 1960 au adus o contribuţie majoră la dezvoltarea prozei interbelice, completând imaginea unei personalităţi culturale complexe, enciclopedice. Într-un mod original, el este în acelaşi timp Felix, din *Enigma Otiliei,* condus în activitatea sa de un ţel superior, Jim, din *Cartea nunţii*, în căutarea partenerei de viaţă, arhitectul Ioanide, dăruit într-un totul muncii creatoare.

Dacă adăugăm şi activitatea publicistică, concretizată în volumul *Cronicile optimistului*, se conturează imaginea unui scriitor de excepţie, de o înaltă spiritualitate.

POSIBILITĂȚI DE FINANȚARE PRIN PROGRAMELE ERASMUS+ OPORTUNITĂȚI GRATUITE DE STUDIU, PRACTICĂ, PERFECȚIONARE, SCHIMB DE EXPERIENȚĂ ÎN ȚĂRI EUROPENE, ÎN INSTITUȚII DE PRESTIGIU, ACCESIBILE TUTUROR

Prof. Silvia Ungureanu
Responsabil Comisia de Proiecte Europene

ERASMUS + , ÎMPREUNĂ SPRE EUROPA

Scurtă prezentare şi un ghid de candidatură pe etape

- **Ce este Erasmus+ ?**

Erasmus+ este programul Uniunii Europene pentru educație, formare, tineret și sport în perioada 2014-2020.

Cu un buget total de 14,7 miliarde de euro pe o perioadă de șapte ani (2014 – 2020), Erasmus+ își propune să contribuie la dezvoltarea competențelor și angajabilității (capacității de inserție profesională) prin oferirea unor oportunități de educație, formare și activități de tineret sau sport, accesibile tuturor.

Erasmus+ oferă posibilitatea de a studia, de a se forma, de a câștiga experiență profesională și de a participa la programe de voluntariat în alte țări. Totodată finanțează parteneriate transnaționale între diferite organizații și instituții de educație, formare și tineret,

cu scopul de a coopera și de a construi legături și continuitate între sistemul educațional și câmpul muncii prin care să faciliteze acoperirea deficitului de competențe necesare astăzi.

Erasmus+ are o structura mai flexibilă, propune condiții de participare și de finanțare mai simple față de programele precedente și pune accent pe impact și o abordare strategică și integratoare, cu trei linii de finanțare:

Cele trei linii de finanțare propuse sunt:

– Proiecte de mobilitate (Key Action 1),

– Parteneriate Strategice (Key Action 2),

– Dialog Structurat (Key action 3).

Proiectele de mobilitate

Sunt acele proiecte instituționale prin care se realizează activități care implică parteneri din mai multe țări (trans-naționale). Programul unui proiect de mobilitate diferă de la un domeniu la altul și cuprinde cursuri de formare, plasamente, activități de predare, stagii pentru studiu sau voluntariat, schimburi de tineri, activități de tip job-shadowing (practica asistată, cu scopul de a a îmbunătăți performanțele profesionale).

Parteneriatele strategice

Proiecte care creează "punți" de legătură între parteneri din mai multe țări pentru a crește cooperarea internațională prin dezvoltarea de produse educaționale de calitate și inovatoare. Având în vedere faptul că în cazul proiectelor de mobilitate accentul este legat de dezvoltarea persoanelor (fie beneficiari, fie personal al organizațiilor implicate), parteneriatele strategice le completează în mod natural prin accentul care cade în special pe dezvoltare organizațională.

Parteneriatele strategice pot fi derulate de instituții de învățământ superior, școli, ONG-uri, centre educaționale, instituții publice, parteneri sociali, instituții de cercetare, furnizori de formare, biblioteci, muzee, centre de consiliere sau recunoaștere a competențelor etc. Sunt implicate cel puțin trei organizații din trei țări diferite participante la program, cu excepția parteneriatelor dintre școli (acțiunea KA219) și din domeniul tineret unde pot fi minim două organizații din două țări diferite participante la program.

Dialog structurat

Aceste proiecte promovează dialogul structurat ca instrument folosit de tineri pentru a-și face vocea auzită cu privire la modul în care trebuie să fie elaborate și puse în aplicare politicile de tineret la nivel european prin interacțiunea cu factorii de decizie (locali, regionali, naționali, europeni).

Activitățile trebuie să fie conduse de tineri, aceștia fiind implicați în toate etapele proiectului, utilizând metode de învățare nonformală.

Dialogul structurat se realizează sub forma unor discuții sau dezbateri între tineri și responsabilii de politici de tineret în urma cărora se obțin rezultate care pot fi folosite în realizarea sau implementare de politici.

- **Cum candidăm?**

Primul pas pentru a accesa o finanțare în cadrul acestor programe este identificarea nevoilor de formare, perfecționare, dezvoltare, pentru a îmbunătăți imaginea instituției, a crește numărul de elevi, punând accent pe calitate. Pot fi necesități pe formare a cadrelor didactice, cursuri, a elevilor, prin practică sau schimb de experiență, proiecte tematice – Violența, identitate culturală, discriminare și integrare etc.. Principalul scop al candidaturii este un impact cât mai mare asupra comunității locale, partenerilor implicați în educație. Cu cât impactul este mai mare, cu atât șansele de finanțare cresc.

Următoarea etapă este formarea unei echipe de scriere de proiect, profesori, personal auxiliar, manageri și alegerea candidaturii (acțiunile cheie menționate mai sus). Instituția trebuie să aibă un cod PIC, unic de identificare , care se generează automat prin respectarea pașilor de pe site. www.erasmusplus.ro

Se accesează partea Candidatura și trece la completarea formularului online, generat automat în momentul alegerii activității-acțiunii cheie (ex. Formulare candidatura 2020) In momentul accesării formularului, se redirecționează pe platforma de lucru, unde există cont cu parola de acces. Formularul are mai multe puncte obligatorii pentru ca proiectul să fie eligibil, iar la final, se trimite automat(Submit), însoțit de toate documentele cerute.

- **Cine poate completa și accesa un proiect Erasmus?**

Orice persoană, angajat al instituţiilor menţionate mai sus, nu doar responsabilul Comisiei de Proiecte Europene. Pot fi trimise mai multe proiecte pentru aceeaşi instituție, cu temă diferită, cu formulare diferite, pe diferite acţiuni –cheie, dar şi în cadrul aceleiaşi acţiuni.

- **Impactul celor trei proiecte Erasmus derulate la Liceul Tehnologic de Turism Călimănești**

- Perfecţionarea cadrelor didactice în Italia, Austria, Cehia
- Creşterea calităţii actului didactic prin implementarea metodelor studiate
- Motivarea elevilor şi dorinţa de a participa pe viitor la alte asemenea proiecte
- Reducerea abandonului şcolar
- Stagii de practică performante (elevi), schimb de experienţă, de bune practici
- Dimensiunea europeană a Liceului Tehnologic de Turism Călimăneşti, prin parteneriatele internaţionale realizate
- Promovarea identităţii culturale în Europa
- Rezultate la standarde europene, inserţia pe piaţa de muncă

Mânăstirea Stânișoara

Prof. Oprica Gheorghe
Catedra de Socio-umane

Pe versantul sudic al Muntelui Cozia, într-o poiană situată la poalele acestuia, se află Mănăstirea Stânişoara, mănăstire de călugări, cu hramul „Sf. Gheorghe", cunoscută la începuturi sub numele de „Schitul Nucet**"**. Accesul spre această mănăstire, aflată la circa 5 km de Mănăstirea Turnu, se poate realiza pe drumul forestier care porneşte spre nord din halta CFR Păuşa (circa 6 km) sau pe traseul turistic ce porneşte spre est din staţia CFR Turnu (circa 4 km). Numele mănăstirii provine de la stânele de oi care existau odinioară în aceste locuri.

În secolele XV – XVII, unii călugări de la mănăstirea Cozia, după mai mulţi ani de viaţă de obşte, se retrăgeau pe versanţii muntelui pentru a duce o viaţă de pustici, în linişte şi meditaţie, renunţând cu totul la cele „lumeşti". Unii s-au adăpostit în grote care mai pot fi şi astăzi observate în stâncile muntelui. Conform tradiţiei, pe la începutul veacului al XVII-lea, şase „părinţi din lavra Coziei", au plecat din mănăstire cu binecuvântarea stareţului. Patru dintre ei s-au adăpostit în peşteri descoperite la poalele muntelui Cozia, iar ceilalţi doi, Daniil duhovnicul şi Misail ucenicul, şi-au construit un bordei pe locul unde se află astăzi mănăstirea.[1] Potrivit legendei, pe la mijlocul veacului al XVII-lea, sihaştrii Meletie, Neofit şi

Isaia, cărora li s-au alăturat şi alţi „fraţi" veniţi de la Cozia, au pus bazele obştii monahale, construind şi o biserică din lemn.[2]

Prima atestare documentară a mănăstirii o găsim într-o veche pisanie care menţionează biserica de zid construită în anul 1747 prin grija clucerului Gheorghe, fiul lui Anghel Pătru, cupeţ (negustor) din Piteşti: „*Fiind ispravnic şi egumen Ghenadie, arhimandritul Coziei, în zilele prea luminatului domn Voievod Mihail Racoviţă. La leat 1747.3*[2] Lăcaşul n-a rezistat însă prea mult vitregiilor vremii. În timpul războiului ruso-turc (1787-1792), schitul a fost prădat de turci, monahii au fost ucişi, iar aşezământul a căzut în paragină.

În anul 1807, doi călugări veniţi de la Muntele Athos, Teodosie şi Sava, cu binecuvântarea stareţului de la Cozia, au construit o nouă biserică din zid, cu hramul „*Sfântul Mare Mucenic Gheorghe".* Crescând obştea monahală, biserica a devenit neîncăpătoare, iar Teodosie, ajutat de serdarul Nica Vlădescu din Rm. Vâlcea şi de Constantin Brăiloiu din Craiova a zidit un nou lăcaş, finalizat în anul 1836. Construită în plan trilobat, cu turla pe naos şi acoperiş de şindrilă, biserica avea tâmpla şi sfeşnicele împărăteşti din lemn. La 1850, chiliile din lemn au fost înlocuite cu altele noi, din zid, prin osteneala ieromonahului Onufrie.[4] Până la secularizarea averilor mănăstireşti (1864), mănăstirea a fost metoh al Coziei, apoi a devenit independentă.

Între anii 1903-1908, sub conducerea meşterului italian Debona Apoloni, a început construirea unei noi biserici de zid, actuala „**biserică mare".** Conform pisaniei, lăcaşul, având hramul *Sfântul Gheorghe şi Sfânta Treime,* a fost târnosit la 23 aprilie 1909, sub ctitoria episcopului Gherasim Timuş, stareţ fiind Nicodim Manu.[5] Biserica mare de la Stânişoara este o construcţie masivă din piatră, cu turla pe naos, având ca trăsătură specifică absenţa zidului despărţitor dintre pronaos şi naos, care formează un singur spaţiu mare. Intrarea este străjuită de un pridvor deschis, sprijinit pe patru coloane din piatră, sculptate la partea superioară. Ferestrele conţin vitralii cu imagini ale sfinţilor.

Acelaşi arhitect a proiectat şi ridicat, în anul 1906, terasa dinspre nord, pe care a clădit un frumos pavilion în stil românesc, folosit pentru a adăposti chiliile călugărilor şi camerele pentru vizitatori.

În anul 1937, pe locul vechilor case şi al trapezei, datând de la sfârşitul sec. al XIX-lea, mistuite în incendiul din anul 1917, a fost construită biserica paraclis cu hramul *Naşterea Sf. Ioan Botezătorul,* folosită pentru slujbele de iarnă.

Mănăstirea păstrează mai multe odoare bisericeşti şi alte obiecte valoroase: câteva icoane vechi şi cărţi slavoneşti aduse de călugării Sava şi Teodosie de la Muntele Athos, un antimis dăruit de Mănăstirea Cozia în anul 1809, un policandru de la Mănăstirea Curtea de Argeş, care se presupune că a fost dăruit de domnitorul Neagoe Basarab.

Relativ izolată într-un cadru natural mirific, Mănăstirea Stânişoara oferă vizitatorilor imaginea unui aşezământ monahal liniştit, în care obştea de monahi şi ieromonahi vieţuieşte în condiţii de deplină asceză.

Turiştilor care doresc să petreacă mai mult timp la mănăstire pentru a participa la oficierea sfintelor slujbe, li se oferă cazare şi masă.

Bibliografie

1. Gamaliil Vaida, *Cozia, vestita ctitorie a lui Mircea Voievod cel Mare,* Editura Episcopiei Râmnicului şi Argeşului, Râmnicu Vâlcea, 1986, p. 100; https://obiectivortodox.wordpress.com/2009/07/01/manastirea

2. ***, *Mănăstirile şi schiturile din judeţul Vâlcea,* Copyright Fundaţia „Renaşterea Bucovinei",542011, p. 271; https://obiectivortodox.wordpress.com/2009/07/01/manastirea

3. Arhim. Grigore Uriţescu, *Mănăstirea Stănişoara,* Bucureşti, 1943, p. 13.

4. ***, *Mănăstirile şi schiturile din judeţul Vâlcea*, p. 271-272.

5. *Ibidem*, p. 272.

Călimăneşti - cartiere componente

Prof. Sandu Georginel
Catedra: Om şi societate

Cu excepţia cartierului Călimăneşti, care înglobează zona centrală şi dă denumirea oraşului, localitatea mai are în administrare alte cinci componente de habitat cu statut de cartier: Căciulata, Păuşa, Jiblea Veche, Jiblea Nouă şi Seaca.

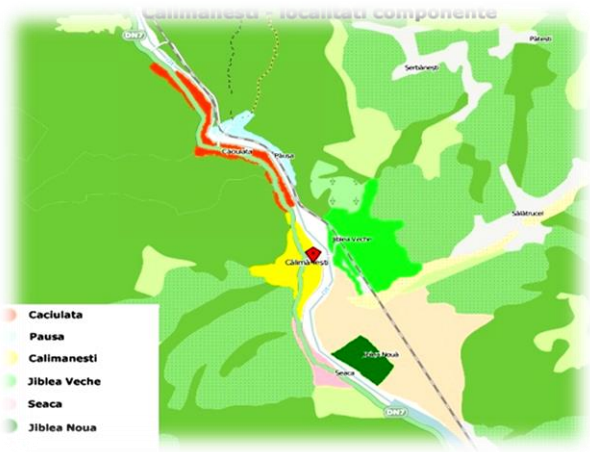

Fig. 1 ***Călimăneşti – localităţi componente***

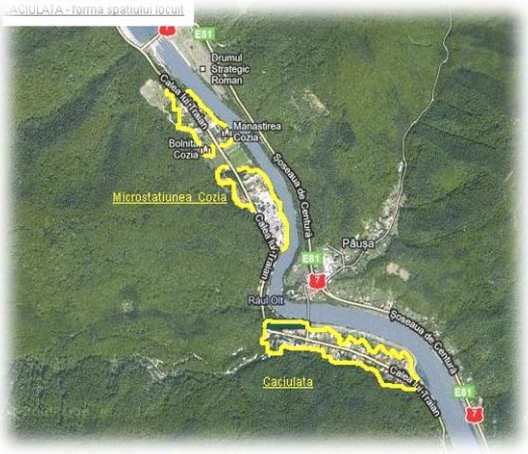

Fig. 2 ***Căciulata – forma spaţiului locuit***

1. ***Căciulata***

Aşezată geografic pe malul drept al râului Olt (în imediata apropiere a ieşirii acestuia din defileul Turnu Roşu-Cozia) şi la nord-vest de centrul urban Călimăneşti, Căciulata are în componenţă două structuri locative şi anume: staţiunea Căciulata propriu-zisă şi microstaţiunea Cozia, localizată în prelungirea acesteia, către nord.

Delimitarea teritorială dintre Căciulata şi Cozia este dată de o meandrare a Oltului, aşa cum se poate observa şi în imaginea de mai sus.

Denumirea de *„ Căciulata”* se pare că provine de la numele unui păstor, şi anume Căciulă, ce, conform unei legende, păştea vitele pe locul unde sunt astăzi vilele din Căciulata şi unde exista o băltoacă formată de un izvor. Acesta, a băgat de seamă că vitelor bătrâne le plăcea să stea în băltoacă şi că începuseră să calce mai vioi. Descoperind miracolul, s-a scăldat şi el, s-a înzdrăvenit de durerea de şale şi a răspândit vestea.[6]

Beneficiind de un cadru natural de excepţie, în care elemente de relief, hidrografie şi vegetaţie se întrepătrund atât de armonios, localitatea Căciulata serveşte drept vatră de locuire încă din timpuri străvechi. Alegerea de către domnitorul Mircea cel Bătrân a locului de la Cozia pentru înălţarea unei mănăstiri (Mănăstirea Cozia) şi descoperirea izvoarelor minerale cu efecte miraculoase în vindecarea unor boli, au fost elemente ce au stat la baza conturării aşezării permanente de la Căciulata, contribuind la dezvoltarea sa ulterioară.

În ansamblu, perimetrul construit are o formă alungită, direcţionată nord-sud pe o distanţă de aproximativ 3 km, fără a dezvolta extensii tentaculare, datorită influenţei unor factori restrictivi de mediu, precum râul Olt şi relieful deluros, cu declivitate accentuată a versanţilor către valea râului deja amintit.

Atât Căciulata, cât şi Cozia sunt străbătute de o cale rutieră cu importanţă naţională şi europeană, DN 7 sau E 81, ce preia pe acest segment numai traficul uşor şi care asigură un grad ridicat de accesibilitate în staţiune. Pentru o mai bună racordare şi la alte forme de

[6] Fenia Driva *„ Călimăneşti, Căciulata, Cozia’’*, Ed. Conphys, Rm. Vâlcea, 2002, p.22

transport, în localitatea Păuşa, pe malul celălalt al Oltului, s-a amenajat pentru transportul feroviar Halta Păuşa, legată printr-un pod rutier de cartierul Căciulata.

Numărul locuitorilor cu reşedinţă permanentă nu este mare (229 de locuitori la recensământul din 2002), pentru că, aici, perimetrul construibil este ocupat în mare măsură de infrastructura turistică, iar pentru locuinţele particulare ale cetăţenilor spaţiul rămâne limitat.

Dacă localitatea Călimăneşti, prin centrul său urban se impune la nivelul celorlalte cartiere ale oraşului prin densitate umană ridicată, număr mare de instituţii şi o viaţă socio-economică activă, cartierul Căciulata se detaşează în faţa tuturor prin supleţea spaţiului construit şi gradul dotărilor din infrastructura turistică.

O dezvoltare viitoare a staţiunii Căciulata, impune amplasarea construcţiilor de locuit sau a locaţiilor turistice în spaţiul rămas liber dintre drumul naţional şi faleza barajului de acumulare (la sud de podul ce face legătura cu localitatea Păuşa) sau, pe partea cealaltă a şoselei, la baza versanţilor, unde, în prealabil, se vor face defrişări minime (controlate) şi amenajări de stabilizare a terenului.

2. *Păuşa*

Cartierul Păuşa, aflat la 300 m altitudine[7] şi în partea de nord-vest a oraşului, este în simetrie cu staţiunea Căciulata, deoarece vatra aşezării este plasată pe malul celălalt al râului Olt.

Fig. 3 ***Păuşa – forma perimetrului construit***

Deşi a beneficiat de condiţii naturale identice cu cele ale staţiunii Căciulata, având şi două izvoare minerale valoroase, localitatea Păuşa nu a cunoscut o dezvoltare înfloritoare aşa cum s-a întâmplat în cazul staţiunii de peste Olt. Cauza evoluţiei diferite se regăseşte, probabil, în izolarea de care a dat dovadă Păuşa (nu a fost racordată, mult timp, la o cale de acces importantă), lipsa legăturii directe, printr-un pod, dintre cele două localităţi sau apartenenţa îndelungată la alte unităţi administrativ-teritoriale, comparativ cu aşezările de pe malul drept al Oltului. În prezent, toate aceste dezavantaje sunt eliminate, deschizându-se drumul unei dezvoltări turistice viitoare, pentru cartierul Păuşa.

Locuinţele sunt distribuite, în mare parte, pe valea pârâului Păuşa şi la confluenţa acestuia cu Oltul. Mai nou, traversarea localităţii de către cele două axe importante de transport: calea feroviară Rm. Vâlcea-Sibiu (racordarea la aceasta se face prin Halta Păuşa) şi varianta drumului european E 81, contribuie la modificarea formei perimetrului construit (se face trecerea de la forma nuclear-tentaculară la cea linear-tentaculată), crescând cu mult gradul de accesibilitate în zonă.

[7] Fenia Driva „ *Călimăneşti, Căciulata, Cozia''*, Ed. Conphys, Rm. Vâlcea, 2002, p.54

Dacă până acum populaţia tânără era tentată să părăsească localitatea, îndreptându-se către alte cartiere mai atractive din oraş sau în alte oraşe (din lipsa unei perspective economice viabile), pe viitor şansele de stabilizare cresc, pentru că localitatea Păuşa va intra într-o nouă etapă evolutivă, bazată pe următoarele realităţi:

- prin podul modern ce face legătura directă cu staţiunea şi prin intersectarea de către căi de transport importante, cartierul Păuşa are toate atuurile să devină o extensie peste Olt a staţiunii Căciulata (infrastructura turistică deja s-a extins, prin prezenţa taberelor şcolare Păuşa 1 şi 2 şi a Vilei Păuşa);
- poziţia geografică privilegiată în raport cu Parcul Naţional Cozia face ca localitatea Păuşa să devină principală „poartă'' de intrare în zona protejată;
- criza spaţiului construibil, ce se preconizează pentru staţiunea Căciulata, se poate rezolva printr-o extensie a acestuia în perimetrul cartierului Păuşa;
- atractivitatea turistică poate să crească prin prezenţa, deja cunoscută, a izvoarelor minerale Păuşa 1 şi 2, a bisericii cu hramul **„** *Sfinţii Voievozi* **"** - fost schit, zidit iniţial de doamna Bălaşa, soţia lui Constantin Şerban (1654-1658)[8], a cimitirului în care sunt înmormântaţi părinţii scriitorului A. E. Baconsky sau a Mănăstirii Stânişoara din apropiere, la care se poate ajunge pe singurul drum rutier, cu pornire din localitatea Păuşa;

3. ***Jiblea Veche***

Localitatea Jiblea Veche este aşezată faţă de centrul oraşului Călimăneşti în partea de est, dincolo de râul Olt, între Valea Satului şi Coisca şi la poalele dealurilor Sălătrucel şi Jardei.

Vechimea aşezării este străveche, luând în calcul tezaurul de monede dacice descoperit aici, iar denumirea localităţii se păstrează aproape neschimbată de la întemeiere până în prezent.

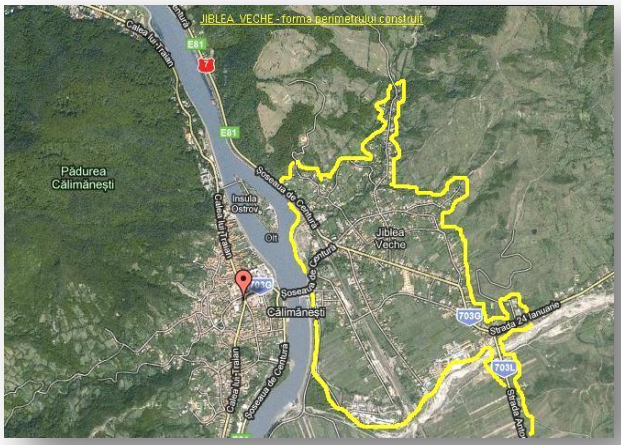

Fig. 4 ***Jiblea Veche – forma perimetrului construit***

Toponimia cuvântului Jiblea rămâne discutabilă întrucât există mai multe variante: 1. preotul Gheorghe Popescu, în cercetările sale, presupunea existenţa unui brutar sârb *Jiblov* în aceste locuri şi de aici denumirea localităţii; 2. lingvistul I. Cârstoiu, în lucrarea sa *„ Între lingvistică şi istorie''*, menţionează derivarea dintr-un cuvânt pecenego-cuman „ *jebel''* (cu semnificaţia de munte), deci Jiblea ar trebui să însemne „ *satul de la munte''*.[9]

Prima atestare documentară apare în hrisovul lui Mircea cel Bătrân, la 20 mai 1388, „ *... şi am dăruit domnia mea câte sunt pentru nevoia călugărilor ce trăiesc în acel locaş,*

[8] Ligia Elena Rizea, *Turismul antropic*, studiu prezentat pentru *„Enciclopedia oraşului Călimăneşti''*, 2011
[9] Fenia Driva „ *Călimăneşti, Căciulata, Cozia''*, Ed. Conphys, Rm. Vâlcea, 2002, p. 46

pentru îmbrăcăminte: satul lângă mânăstire numit Călimăneşti şi alt sat, dincolo de Olt, anume Jiblea încă şi, Brădăţani şi Seaca şi pe Râmnic satul Hinăteşti...''.[10]

Jiblea Veche este cartierul cel mai important al oraşului după Călimăneşti ca număr de locuitori, iar de-a lungul timpului, în anumite perioade istorice, a îndeplinit funcţia administrativă de comună, înglobând în perimetrul său localităţile din stânga Oltului, respectiv Păuşa şi Jiblea Nouă.

Trama stradală are o structură complexă, având în centru drept cale principală de acces drumul ce leagă localităţile Călimăneşti, Jiblea Veche şi Sălătrucel (actualmente DJ 703 G), din care se ramifică străzi respectând cursul apelor curgătoare sau baza dealurilor. Mai târziu, după stabilirea traseului de cale ferată şi construirea barajului de acumulare de la Călimăneşti, din calea principală de acces se desprind, către sud, străzi paralele ce respectă cursul Oltului şi al infrastructurii feroviare de transport.

Analizând vatra, şi în cadrul acesteia suprafaţa disponibilă perimetrului construibil, se poate afirma că, în comparaţie cu celelalte cartiere ale oraşului (exceptând Jiblea Nouă), Jiblea Veche nu se confruntă cu o criză a spaţiului locuibil, având posibilitatea, pe viitor, să se dezvolte şi să preia din funcţiile socio-economice ale centrului din Călimăneşti.

Construirea podului rutier şi pietonal, între Călimăneşti şi Jiblea Veche, pe structura barajului de acumulare de la Călimăneşti, vine să întărească legătura dintre centrul oraşului şi celelalte cartiere din vecinătatea de peste Olt. Pentru Jiblea Veche, lucrul acesta este confirmat de prezenţa componentelor exclusiv urbane în partea de vest a sa, până la Monumentul Eroilor şi Strada Gării.

Un alt element ce arată disponibilitatea cartierului Jiblea Veche de a permite urbanului să pătrundă în profunzimea sa, îl constituie amplasarea în interiorul localităţii a staţiei CFR Călimăneşti, de care oraşul are nevoie şi către care trebuie să se extindă.

Statutul semiurban ce caracterizează habitatul în perioada actuală, se va transforma într-unul eminamente urban pe viitor, când cartierul Jiblea Veche, cu o funcţionalitate complexă, va fi capabil să găzduiască sedii de instituţii, spaţii rezidenţiale şi obiective industriale.

4. *Jiblea Nouă*

Aşa cum reiese şi din denumirea localităţii, Jiblea Nouă este o extensie către sud, dincolo de pârâul Coisca, a cartierului Jiblea Veche. Aşezată geografic tot pe stânga râului Olt, în simetrie cu localitatea Seaca, Jiblea Nouă este cel mai tânăr cartier al oraşului, înfiinţat în anul 1896 printr-o lege dată de Carol I pentru însurăţeii de pe Valea Topologului, Coisca[11] (satul a fost înzestrat cu 5,4 ha de teren arabil în platoul Cărpănoasa şi cu un teren în mijlocul satului, de 0,4 ha, pentru construirea bisericii).

Cartierul Jiblea Nouă, nefiind traversat de nici o axă de transport importantă, prezintă cel mai ridicat grad de izolare faţă de centrul oraşului, lucru observat şi în cazul dotărilor cu infrastructură specific urbană.

Fig. 5 ***Jiblea Nouă – forma spaţiului construit***

[10] *Ibidem, p. 45*
[11] Fenia Driva ,, *Călimăneşti, Căciulata, Cozia''*, Ed. Conphys, Rm. Vâlcea, 2002, p. 46

Respectându-se proiectul de amenajare a localităţii, întocmit de un arhitect austriac, Jiblea Nouă prezintă cea mai interesantă conturare a spaţiului construit, cu perimetrul vetrei geometrizat, de formă dreptunghiulară şi cu o tramă stradală rectangulară, în care străzile se întretaie formând unghiuri de 90^0. Caracterul compact al vetrei face ca moşia satului să se afle, aproape în totalitate, în exteriorul său, acolo unde predomină terenurile arabile.

Deocamdată, funcţionalitatea localităţii se bazează pe zonele rezidenţială şi agricolă (în mare parte casele de locuit sunt moderne, cu parter şi etaj, iar terenurile deosebit de fertile, aflate în proprietatea cetăţenilor, sunt utilizate agricol). Coerenţa spaţiului urban, pentru oraşul Călimăneşti, ar putea să crească prin construirea unui pod rutier între Seaca şi Jiblea Nouă, rezolvând astfel problema izolării şi contribuind, pe viitor, la o impulsionare a dezvoltării cartierului Jiblea Nouă.

Beneficiind de o suprafaţă disponibilă pentru construcţii destul de mare, Jiblea Nouă ar putea fi folosită la amplasarea unor obiective socio-economice de dimensiuni mari, care să completeze infrastructura urbană şi să crească rolul cartierului în funcţionalitatea oraşului.

5. *Seaca*

Aflată în prelungire către sud de Călimăneşti, localitatea Seaca se dezvoltă de-a lungul drumului european E 81, pe o distanţă de aproximativ 3 km, la baza şi pe pantele domoale ale dealului Manga.

Originea localităţii este îngropată în negura timpului, fiind atestată documentar, pentru prima dată, încă din vremea domnitorului Mircea cel Bătrân (20 mai 1388), când se încredinţau mănăstirii Cozia pentru diriguire o serie de sate şi moşii ,, *... şi am dăruit domnia mea câte sunt pentru nevoia călugărilor ce trăiesc în acel locaş, pentru îmbrăcăminte: satul lângă mânăstire numit Călimăneşti şi alt sat, dincolo de Olt, anume Jiblea încă şi, Brădăţani şi* ***Seaca*** *şi pe Râmnic satul Hinăteşti... ''.*[12]

Toponimul Seaca are la origine termenul „sec", ce în cazul de faţă, indică un pârâiaş, o vale seacă, în jurul căreia s-au amplasat primele locuinţe şi de aici denumirea localităţii.

Fig. 6 ***Seaca – forma spaţiului construit***

Forma perimetrului construit este alungită, conformă cu direcţia de curgere a Oltului şi desfăşurarea axei principale de transport, dar şi cu o extensie tentaculară, către vest, acolo unde versantul deluros prezintă o accesibilitate mai mare.

Cartierul Seaca îmbracă aspectul urban doar de-o parte şi de alta a drumului european, iar în rest caracteristicile funcţionale şi de habitat aparţin ruralului.

În partea de sud, la intrarea în localitate dinspre Râmnicu Vâlcea, sunt localizate câteva structuri turistice de marcă, specializate în servicii de cazare şi masă pentru turiştii aflaţi în tranzit (Popasul turistic Seaca şi Motelul Blue River) sau turism de afaceri (Centrul de Convenţii şi Expoziţii Nord Oltenia). Astfel, funcţionalitatea localităţii se bazează mai mult pe interconectarea dintre zonele rezidenţială, turistică şi agricolă.

Pe viitor, prin construirea Centrului de Convenţii şi Expoziţii Nord Oltenia din Seaca, se întrevede o dezvoltare accelerată a funcţiei turistice, prin atragerea investiţiilor pe plan local şi derularea unor proiecte majore de dezvoltare a infrastructurii hoteliere în partea de sud

[12] Fenia Driva ,, *Călimăneşti, Căciulata, Cozia''*, Ed. Conphys, Rm. Vâlcea, 2002 , *p. 45*

a cartierului. De asemenea, construirea unui pod rutier peste Olt, între Seaca şi Jiblea Nouă, ar creşte relaţionarea dintre cartierele componente ale oraşului şi ar da coeziune spaţiului urban.

Managementul timpului în afaceri

Prof. Uță Denisa
Catedra: Om și societate

Stephen Covey, un guru în management, realizează o analogie intre modul în care oamenii prioritizează activitățile și sarcina de a umple un vas cu pietricele si nisip. Astfel, daca așezați mai întâi nisipul si apoi pietrele riscați ca acestea sa nu încapă in vas. Daca in schimb potriviți mai întâi pietrele mari, apoi cele mici si apoi lăsați nisipul sa umple golurile dintre acestea, veți avea mai mult succes.

In aceasta analogie, pietrele mari reprezintă sarcinile importante pe care trebuie sa le realizați primele. Pietrele mai mici sunt activitățile urgente dar neimportante. Nisipul reprezintă sarcinile care nu sunt nici importante si nici urgente.

Atunci când va ocupați mai întâi de lucrurile importante, găsiți loc si pentru cele mai puțin importante si care nu sunt urgente. Acestea din urma umplu timpul rămas la dispoziție. Daca încercați sa realizați sarcinile in alta ordine veți constata ca nu aveți suficient timp (vasul nu va fi suficient de încăpător).

De asemenea, este important sa aveți grija la o serie de mituri care se învârt in jurul metodelor de organizare a timpului. Sarcinile trebuie rezolvate in ordinea in care sosesc? Managementul timpului este subiectiv si depinde de la o situație la alta. De exemplu, unii specialiști recomanda sa rezolvam sarcinile in ordinea in care sosesc. Totuși, ordinea de realizare a sarcinilor trebuie sa tina cont de importanta si relevanta. Astfel, in timp ce unele sarcini trebuie realizate chiar acum altele pot fi lăsate deoparte pentru mai mult timp. Daca, in schimb, încercam sa facem toate sarcinile care apar, ajungem sa pierdem noțiunea timpului.
Acum aproape o sută de ani, autorul care a pus bazele managementului ştiinţific, Frederick Taylor postula principiul "Evidenţa strictă a timpului şi normarea muncii", făcând un pas uriaş spre creşterea eficienţei în organizaţie. Managementul înseamnă conducerea eficientă şi eficace a unei activităţi. Din perspectiva aceasta, managerul nu poate face afaceri profitabile pentru firma de care răspunde dacă nu ştie să gestioneze eficient resursele. Iar timpul este o resursă economică preţioasă, pretenţioasă şi ireversibilă: timpul este cea mai rară resursă fiind neînlocuibil dar în acelaşi timp "nelimitat"; este scump dar nu poate fi cumpărat, depozitat, multiplicat iar pierderea sa nu poate fi asigurată nici de cea mai mare firmă de asigurări din lume, deci nu poate fi "despăgubit"; este foarte perisabil şi inelastic.

Cu toate acestea, timpul nu este proprietatea nimănui, este impersonal, al tuturor şi nu este reţinut de frontiere fizice. Managerii preocupaţi de performanţă ştiu însă că timpul este măsurabil şi continuu iar managementul timpului este o o prioritate pentru succesul unei afaceri. "Factorii de decizie eficienţi nu pornesc de la sarcinile lor, pornesc de la timpul pe care au la dispoziţie. Îşi consideră şi îşi ordonează timpul "de care dispun" în cele mai mari perioade de continuitate, ca un proces în trei etape: timp de înregistrare, timp de organizare şi timp de consolidare – baza eficienţei factorului decizional. Prima treaptă spre eficienţa în conducere este eficienţa folosirii reale a timpului iar organizarea sistematică a timpului este următoarea treaptă.

Personalitatea managerului îşi pune amprenta asupra firmei sale şi asupra tuturor celor care intră în contact cu aceasta. Managementul timpului începe cu managementul propriei persoane.

Principala cauză a eşecului, atât în afaceri cât şi în viaţă, este lipsa unei discipline autoimpuse. Cunoaşterea ne ajută să înţelegem comportamentul şi atitudinea faţă de anumite valori şi mai ales să ne modelăm acest comportament în direcţia minimizării defectelor şi a

atitudinilor greşite, pe de o parte, şi a eficientizării muncii, pe de altă parte. Una dintre dimensiunile importante în orice decizie, acţiune, este timpul. Din acest motiv trebuie să vedem dacă managerul are o predispoziţie pentru a folosi eficient sau defectuos timpul.

Oricare ar fi atributele sau calităţile unui manager de succes sau calităţile personalului subordonat, un criteriu esenţial care stă la baza succesului constă în modul de abordare a timpului. Există diferenţe importante între atributele şi stilurile comportamentale personale care îşi lasă amprentele în acest sens :

- unele persoane lucrează mai bine la începutul zilei, în timp ce altele mai după amiază;
- unele persoane preferă să-şi distribuie efortul de muncă pe o perioadă mai îndelungată, în timp ce alţii preferă să-şi concentreze eforturile pe perioade scurte, intensive;
- unii indivizi pot să facă faţă doar unei singure sarcini într-o unitate de timp, în timp ce alţii pot să jongleze simultan cu mai multe activităţi;
- unele persoane sunt orientate spre sarcini, altele spre persoane;
- unii preferă să delege cât mai mult posibil, în timp ce alţii preferă să păstreze sarcinile şi să le desfăşoare singuri;
- unii indivizi sunt foarte ordonaţi şi metodici, alţii sunt haotici şi dezorganizaţi;
- unele persoane au mai multe abilităţi sau sunt mai experimentate decât altele.

Managerii care se plâng că nu au suficient timp reprezintă mai degrabă un caz de eşecul organizării sau al muncii proprii. Cei mai importanţi membri ai personalului care trebuie organizaţi sunt ei înşişi. Pentru mulţi manageri care par întotdeauna a fi ocupaţi, un birou ticsit şi o agitaţie continuă reprezintă semne vizibile ale ineficacităţii lor. Problema este că astfel de manageri s-ar putea să fie prea ocupaţi să facă pentru a mai medita la ceea ce ei şi personalul subordonat ar trebui să facă sau cum ar trebui să facă.

Sportul şi cele 7 beneficii mentale ale acestuia

Prof. Alexandrescu Constantin
Catedra: Om şi societate

Cu siguranţă ai auzit de faptul că sportul este o componentă esenţială a drumului tău către o condiţie fizică de top. Sau, de ce nu, când cauţi un răspuns la întrebarea: ce ne-ar ajuta să avem o viaţă activă şi sănătoasă?

Răspunsul este posibil: mişcarea şi sportul. Toate acestea sunt la îndemâna ta, trebuie doar să îţi doreşti.

Potrivit cercetătorilor, practicarea diferitelor exerciţii sportive sporeşte şi sănătatea psihică a celor care sunt mai activi. Starea lor de bine este vizibilă cu ochiul liber, sunt mai liniştiţi şi mai încrezători în forţele proprii.

Te poţi alătura şi tu lor dacă încerci să te motivezi şi să te apuci de mişcare chiar de mâine.

Practicarea sportului îţi îmbunătăţeşte starea fizică şi mentală

Dacă vrei să te simţi plin de energie, totul se rezumă la acest lucru: fă sport!

Indiferent dacă începi pe un teren şi practici un sport (handbal, baschet, fotbal, tenis etc.), dacă mergi la o sală de fitness sau faci o simplă plimbare în natură această activitate fizică activează endorfinele. Acestea sunt substanţe chimice din creier responsabile cu starea de bine. Ele sunt cele care te fac să te simţi mai relaxat.

Sporturile practicate cu echipa sunt în special cele care te plasează într-un cadru care te motivează să te autodepăşeşti.

Sportul reduce stresul şi depresia

Când eşti activ, mintea ta este distrasă de la factorii de stres de care te loveşti în fiecare zi. Practicarea unui sport este deosebit de importantă. Te ajută la alungarea gândurilor negative şi a frustrărilor acumulate de-a lungul zilei.

Activitatea fizică îmbunătăţeşte calitatea somnului

Este dovedit faptul că sportul, dar şi alte forme de activitate fizică îmbunătăţesc calitatea somnului. Acest lucru este posibil datorită faptului că sportul presupune, în primul rând, un efort fizic. În această situaţie şansele ca la sfârşitul zilei să adormi mai repede şi să ai un somn profund şi liniştitor cresc considerabil. Faptul că adormi mai bine ţi se îmbunătăţeşte memoria, atenţia sau concentrarea, precum şi starea de spirit.

Sportul de ajută să menţii greutatea optimă

În majoritatea cazurilor, cu excepţia celor medicale care limitează activitatea fizică prin însăşi natura afecţiunii, medicii recomandă exerciţiile sportive ca una dintre modalităţile cele mai bune care te ajută să menţii o greutate optimă. Sporturile individuale, cum ar fi alergarea, mersul cu bicicleta sau ridicarea greutăţilor sunt modalităţi deosebit de eficiente de a arde caloriile şi/sau de a-ţi dezvolta masa musculară. Faptul că rămâi într-un interval de greutate recomandat reduce posibilitatea de a dezvolta diabet zaharat, colesterol ridicat sau hipertensiune arterială.

Sportul sporeşte încrederea în sine a practicantului

Exerciţiile fizice te ajută să obţii corpul pe care ţi-l doreşti. După ce îl obţi, te vei privi cu alţi ochi. Vei căpăta mai multă încredere în forţele proprii şi vei trece mai uşor peste greuţăţile zilnice. Cu vigoarea şi energia căpătate în urma activităţii fizice intense, şansele ca tu să reuşeşti să-ţi atingi ţelurile pe care ţi le-ai propus cresc.

Sportul este strâns legat de perfecţionarea unor calităţi specifice liderilor, a unor trăsături intrinseci legate de aceştia

Sporturile de echipă (fotbal, baschet, handbal) reprezintă adevărate „seminarii” în ceea ce priveşte observarea unor trăsături specifice liderilor. Studiile realizate în acest sens relevă o corelaţie între practicarea activităţilor sportive, de obicei la cele de echipă şi calităţile de conducere. Datorită oportunităţii de a se antrena sau a se juca împreună, cei care fac sport sunt mai înclinaţi să adopte o „mentalitate de echipă”. Această „mentalitate de echipă” este, cu siguranţă, una care ajută la dezvoltarea unor puternice calităţi de conducere de-a lungul timpului.

Concluzie

Acestea sunt cele 7 beneficii mentale ale sportului pe care ţi le-am adus la cunoştinţă. Alte beneficii o să le descoperi singur dacă o să te apuci de mişcare acum.

Alege un sport, oricare! Fă mişcare!

Citate despre sport

1. Sportul este un izvor de sănătate şi prospeţime, un factor de longevitate.
2. Sportul şi arhitectura este o artă geometrică.
3. Mai important decât orice minune a medicinei este sportul.
4. Un campion este acela care se ridică atunci când nu este în stare.
5. Fotbalul este sportul care fură cele mai multe priviri.
6. Nu te supăra din cauza rezultatelor pe care nu le-ai obţinut, ci din cauza activităţilor pe care nu le-ai făcut.
7. Sunt 1440 de minute într-o zi. Foloseşte 10 minute ca să te antrenezi.
8. Vocea aceea din interiorul tău care îţi spune că nu poţi, minte.
9. Scuzele nu ard calorii.
10. Sportul este pentru toţi, dar nu toţi sunt pentru sport.

Povestea ceaiului

Institutor II Alexe Maria
Catedra Tehnologii

„Ceaiul este religia artei de a trai”
Kakuzo Okakura, scriitor japonez (1863 – 1913)

Despre apariția ceaiului circulă multe legende, cea chineză spunând că, prin anul 2737 i.Hr., când împăratul Shen Nung se bucură de priveliștea uneia dintre vastele grădini care înconjurau palatul sau, o frunză de la un arbore de ceai fu luată de vânt și căzu în ceașca plină cu apă fierbinte pe care împăratul o ținea în mână. Frunza colora apa într-un galben auriu și începu să răspândească un parfum delicat, foarte plăcut, care-l impresiona pe împărat. Acesta, foarte surprins, sorbi din bautură. Gustul l-a fermecat pe loc, și așa a început povestea ceaiului, băutura minunată de care ne bucurăm și astăzi.

Perioada de început a ceaiului

Arborele de ceai este o plantă originară din sud-vestul Chinei, Tibet și nordul Indiei. Comercianții chinezi care călătoreau prin aceste zone au observat că locuitorii lor mestecau frunze de ceai, în special pentru proprietățile lor curative. Astfel, consumul de ceai s-a răspândit în intreaga China. La vremea respectivă, înainte ca servirea ceaiului să devină o artă, acesta se găsea într-o formă diferită față de cea pe care o cunoaștem noi astăzi. Frunzele de ceai erau comprimate într-un fel de cărămizi, încălzite apoi pe foc și pur și simplu rase deasupra unui bol cu apa fierbinte pentru a prepara infuzia.

Prin secolul al IX-lea, ceaiul ajunge și în Japonia, datorită călugărului buddhist Saicho, care a răspândit consumul de ceai printre ceilalți călugări. Pentru călugării buddhiști de astăzi, ceaiul verde rămâne băutura care îi ajută să se relaxeze și să se concentreze în timpul ședințelor de meditație. Ceaiul are același efect pentru fiecare dintre noi, putând fi o sursă de liniște și relaxare în mijlocul unei zile agitate.

Ceremonia ceaiului

Tot în acea perioadă a luat naștere și ceremonia ceaiului, prin care servirea s-a transformat în ceea ce numim astăzi “arta ceaiului”. Ritualul japonez de servire a ceaiului se concentrează mai mult pe trăirea momentului, a perfecțiunii fiecărui pas al ceremoniei, în timp ce ritualul chinez pune accent pe ceai în sine, pe gustul și mirosul sau.

Cum a ajuns ceaiul in Europa

Prin secolul al XVI-lea, o misiune portugheză aduce pentru prima data în Europa frunze de ceai din China. Exemplul îi este urmat de o companie olandeză, la o scară mult mai mare însă. Ceaiul a fost foarte bine primit în special în Amsterdam, Paris și Londra, însă, din cauza prețului ridicat, era accesibil doar membrilor familiilor regale și aristocraților.

Ceaiul a câștigat în popularitate în Marea Britanie atunci când regele Charles al II-lea s-a căsătorit cu Ecaterina de Braganza, infanta portugheză care adoră ceaiul, fiind totodată și “inventatoarea” ceaiului de la ora 5. Pentru că nu mai avea răbdare să aștepte cina, ducesa servea niște gustări și ceai în jurul orei 5 după-amiază, împreună cu prietenele sale.

Cu timpul, prețul ceaiului a scăzut, consumul a crescut și astfel a devenit băutura preferată a englezilor. În aceasta perioada s-a dezvoltat și obiceiul “nesănătos” de a adăuga zahăr în ceai. Din cauza că frunzele de ceai petreceau luni bune pe mare, uneori se degradau din cauza umidității și a aerului sărat, iar infuzia preparată capătă un gust neplăcut. De aceea, consumatorii au început să adauge zahăr și lapte în ceai. Astăzi, când ceaiul este adus din Asia

în câteva ore, pe avion, păstrat în condiţii optime, nu mai este nevoie să adaugăm zahăr, putându-ne bucura de aroma naturală a ceaiului.

De la ceai fierbinte la ceai cu gheaţă

În secolul al XVI-lea ceaiul ajunge şi în Statele Unite. Americanilor le-a plăcut atât de mult, încât s-au hotărât să-l bea şi în timpul verii. Astfel a apărut Ice Tea-ul, adică ceaiul cu gheaţă, o băutură răcoritoare sănătoasă. Astăzi, ceaiul cu gheaţă este ideal pentru a înlocui sucurile carbogazoase, pline de zahăr şi aditivi, din comerţ.

Pseudocereale

Prof. Dincă Liliana Carmen
Catedra Tehnologii

Pseudocerealele fac parte din altă familie decât gramineele.

Principalele specii de pseudocereale sunt quinoa, amaranth, chia, hrişca.

Acestea sunt bogate în proteine şi uleiuri vegetale şi nu conţin gluten.

Au frunze bogate, iar tulpina nu este păioasa, seminţele nu cresc în spice ci în alt fel de inflorescenţe.

Spre deosebire de cerealele clasice, care sunt o sursă majoră de carbohidraţi, pseudocerealele oferă o cantitate importantă de proteine, putând înlocui carnea în anumite diete vegane. Asta înseamnă că proteinele din pseudocereale se digera mai uşor şi sunt mai bine asimilate de către organism, 100 g de seminţe de amaranth oferă 14 g de proteină pură. Aceeaşi cantitate de hrişca oferă 12 g de proteine.

Quinoa – Trebuie spălată bine pentru că are un strat de saponină care o face amăruie.

O cană de quinoa va fermentata în 3 căni de apă călduţă la care seadăugă o lingură de zer, iaurt, chefir, lămâie sau oţet. Se lasă la fermentat într-un vas acoperit cu capac, cel puţin 12 ore. După ce se fierbe în apa în care a stat la fermentat sau supă de pui etc timp de 1-1.5 ore, la foc mic. La primele clocote, se îndepărtează spuma. Se poate folosi în aceleaşi reţete în care în mod normal se foloseşte orez.

Amaranth– Se lasă la hidratat precum quinoa. Are o textura asemănătoare cu a grişului (ceva mai gumos).Se foloseşte pentru obţinerea budincilor, dar şi pentru îngroşarea supelor crema.

Este unul dintre cele mai nutritive alimente cunoscute, având o ridicată valoare proteică. Bogat în lizină (un aminoacid esenţial, care nu poate fi produs de organism, de aceea trebuie obţinut din hrană, fiind necesar pentru sinteza tuturor proteinelor), fibre, vitamina A, E, B, D, aminoacizi esenţiali şi minerale (fier, magneziu, zinc, fosfor, cupru şi mai ales mangan şi calciu). Are un gust care seamănă cu cel de nuci.

Chia – Seminţele de chia, sunt nonalergigene (nu conţin gluten) şi au un conţinut bogat în proteine, vitamine, minerale, fibre, antioxidanţi, acizi graşi esenţiali Omega 3, 6 şi 9. Un plus pe care îl aduc aceste seminţe este faptul că de regulă se comercializează varianta bio, întrucât planta emană un miros care alungă dăunătorii şi, ca atare, nu necesită stropiri cu pesticide.

Se folosesc mult mai uşor ca restul pseudocerealelor pentru că nu necesită hidratare îndelungată (10 minute). Se pun la hidratat o parte seminţe la 10 părţi de apă. Când sunt hidratate complet se trasforma într-o gelatină.

Nu au gust specific iar textura este asemănătoare cu a macului şi de aceea se pot combina cu iaurt de casă.

Hrişca – Seminţele de hrişcă sunt aromate şi uşor dulcegi. O cană de hrişcă se lasă la fermentat în 2 căni de apă călduţă la care se adăugă o lingură de iaurt (ca la quinoa). Se lasă la fermentat într-un borcan acoperit cu capac timp de 12 ore. Apoi se spală în 2-3 ape, la fel ca orezul. Înainte de fierbere ideal ar fi ca hrişca să se călească într o tigaie uscată, fără ulei, pentru că este mult mai gustoasă.

Pseudocerealele se lasă să fermenteze pentru că ele conţin şi antinutrienti (în special acid fitic, care îngreunează digestia şi împiedică absorbţia de minerale importante (cupru, magneziu, calciu, fier şi zinc), ducând astfel la carente periculoase. Enzimele, lactobacillii şi alte organisme neutralizează acidul fitic.

Simpla înmuiere în apă cu lămâie etc peste noapte creşte foarte mult valoarea lor nutritivă. De asemenea, în timpul fermentării, proteinele existente în pseudocereale devin mai uşor de digerat şi de absorbit.

Din pseudocereale se pot obţine

Budincă de diverse preparate: Salată de vară cu quinoa, Mâncare de ciuperci cu quinoa, Budincă din seminţe de chia,

amaranth

Budincă din seminţe de chia,

Sortimente de brânză ce nu trebuie ratate

Maistru instructor: Lupu Graíela Alexandra
Catedra Tehnologii

Dacă sunteți iubitori de brânzeturi am pregătit un platou cu tot felul de sortimente din întreaga Europa. Din Spania și până în Cipru și de la mozzarella la emmentaler, am adunat 9 dintre cele mai populare brânzeturi de pe continent.

Manchego (Spania)

Este maturată între 60 de zile și 2 ani, iar cu cât maturarea este mai îndelungată, cu atât gustul ei devine mai înțepător. Poartă numele oilor din al căror lapte este făcută, iar culoarea ei poate să difere, de la alburiu la gălbui.

Feta (Grecia)

Este făcută dintr-un amestec de lapte de oaie și lapte de capră și stă circa trei luni la maturat. Mai știm despre ea că se păstrează în saramură, deoarce procesul prin care se face implică presarea cremei de brânză în apă cu sare.

Roquefort (Franța)

Este o brânză cu mucegai albastru făcută din lapte de oaie. Este sfărâmicioasă, înțepătoare la gust, cu ușoare note de nuci și dulceață, în funcție de cât timp stă la maturat (de regulă, cel puțin 5 luni).

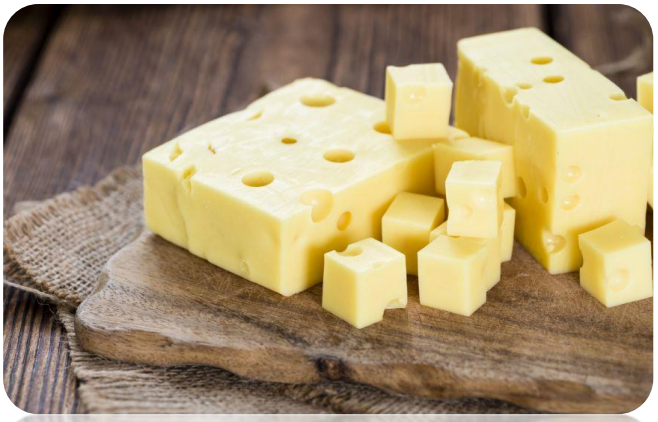
Camembert (Franța)

Camembert-ul este o brânză franceză cu pastă moale și crustă de mucegai, având formă rotundă, de culoare albă, preparată din lapte de vacă. Camembertul este considerat un simbol al patrimoniului gastronomic și un stereotip național al Franței, precum și bagheta de pâine.

Emmentaler (Elveția)

Este una dintre celebrele brânzeturi elvețiene cu găuri în ele. Aceste găuri se formează din dioxidul de carbon eliberat de bacteriile din lapte, în timpul procesului de maturare. Este o brânză semi-dură, puțin dulceagă și care se topește foarte bine. Din acest motiv o recomandăm într-un sandviș cu brânză sau într-un fondue.

Cheddar (Marea Britanie)

Își ia numele de la procesul prin care este fabricată (cheddarring). Laptele este gătit (sub forma de brânză), dupa care împărțit în mai multe bucăți. Aceste bucăți sunt presate împreună pentru a forma un bloc de brânză. Tocmai acest proces dă cheddar-ului notele distincte de nuci. La fel ca și Emmentaler-ul, acest tip de brânză se topește foarte bine.

Halloumi (Cipru)

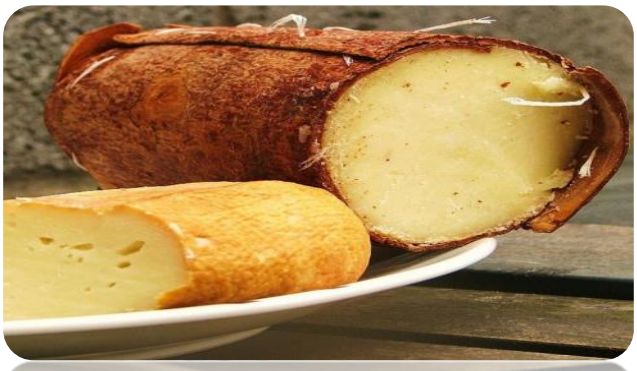
Este o brânză nematurată, ținută în saramură, motiv pentru care are un gust sărat. În mod normal, este făcută din lapte de capră și lapte de oaie, deși unele rețete mai noi indică și folosirea laptelui de vacă. Halloumi poate fi consumată ca atare, prăjită sau pe grătar.

Mozzarella (Italia)

Este, poate, cea mai cunoscută brânză din Italia. Este făcută din lapte de bivoliță (sau cel puțin așa ar trebui să fie). "Caşul" de mozzarella este încălzit în apă caldă, stors și masat până capătă o textură fină, după care se formează bilele. Merge de minune în salate sau topită pe pizza.

Brânza de burduf în coajă de brad (România)

Cunoscută și sub numele mai generic de brânză frământată, este una dintre specialitățile culinare românești preparate tradițional la stâna de munte. Este o brânză 100% naturală, produsă din 80% lapte de oaie , 20% lapte de vacă , sărată, fermentată, destul de compactă dar păstoasă învelită într-o pojghiță naturală animală, respectiv în coajă de brad.

Obiective turistice în stațiunea Călimănești-Căciulata

Institutor: Matei Mihaela
Catedra Tehnologii

Poalele Muntelui Cozia adăpostesc urmele trecerii unor personaje rămase în istorie: Masa împăratului Traian, Castrul Roman Arutela, Fântâna lui Cuza.

Încă din vechime, locurile au îndemnat la meditații și reculegere și astfel au fost ridicate pe aceste meleaguri numeroase lăcașuri de cult, deosebit de valoroase din punct de vedere cultural-istoric, incluse pe Lista monumentelor istorice, completând oferta turistică a stațiunii.

Mănăstirea Cozia, pe malul drept al Oltului, se află cel mai vechi și important monument de arhitectură și de artă medievală din Țara Românească, ctitorit de domnitorul Mircea cel Bătrân (1387-1388), al cărui mormânt se află în incinta mănăstirii; biserica mănăstirii a fost restaurată în anul 1517, în vremea lui Neagoe Basarab, când s-a realizat și fântâna care îi poartă numele; Biserica mare, cu hramul Sfânta Treime, armonios proporționată, cu ornamentație bogată, a fost construită de meșteri din Moravia, după modelul bisericii sârbești din Crusevaț; între comorile de preţ pe care le adăpostește Mănăstirea Cozia, pictura murală în stil bizantin păstrată aici este o inestimabilă valoare a patrimoniului cultural și artistic românesc și european, picturi originale din anul 1391, unde sunt pictați Mircea cel Bătrân și fiul său; Muzeul Mănăstirii Cozia adăpostește o valoroasă colecție de icoane; mănăstirea se află situată la 22 km de Rm. Vâlcea și 75 km de Sibiu, pe malul drept al Oltului, la 5 km de centrul stațiunii.

Mănăstirea Ostrov – situat pe insula cu același nume din mijlocul râului Olt, a fost zidită din inițiativa domnitorului Neagoe Basarab (1520-1522), pe locul unei vechi biserici; biserica, cu hramul Nașterea Maicii Domnului, păstrează picturi murale interioare din anul 1760 . Credincioși din toate colțurile țării vin aici pentru a se ruga la icoana făcătoare de minuni a mănăstirii. Se spune ca tot icoana ar fi cea care a salvat mănăstirea de la scufundare în timp ce Oltul ștergea totul în calea sa. Podoaba arhitecturală interioară care a trecut testul vremii, este "tâmpla aurită" din lemn de tei care datează de la zidirea bisericii. Icoanele de aici sunt foarte vechi, Icoana Maicii Domnului fiind restaurată în 1791 de Ioan Zugravul. Trebuie menționat faptul că numai trei icoane au ramas din vremea lui Neagoe Basarab: Sfântul Nicolae, Coborârea de pe Cruce și Sfântul Sava, toate de o valoare artistică însemnată, aflându-se în prezent la Muzeul Național de Artă al României. Mănăstirea Ostrov sau „Mănăstirea dintre ape" reprezintă un important obiectiv turistic pentru cei care

vizitează stațiunea Călimănești-Căciulata.

Mănăstirea Stănișoara – (mănăstire de călugari, cu hramul „Sfântul Gheorghe") este amplasată la poalele masivului Cozia. Accesul se face pe valea Păușa-Stănișoara pe direcția nord, plecând din halta CFR Păușa-Căciulata, la aproximativ 6 km, sau din stația CFR Turnu, pe direcția est, la aproximativ 4 km. La Nucet – Stănișoara, primul așezământ monahal a fost un schit construit din lemn (nu se cunoaște data construirii), ce se leagă de numele sihaștrilor Meletie, Neofit, Isaia și alții, veniți pe aceste locuri de la mănăstirea Cozia și trăitori ai peșterilor de aici. In 1747, Gheorghe Clucerul, împreună cu alți boieri din Pitești, zidesc aici o biserică ce a fost pustiită în 1788 de năvălitorii turci.

Mănăstirea Turnu – la poalele muntelui Cozia, nu departe de apele Oltului, se înalță silueta zveltă a mănăstirii de călugări Turnu, situată la 600 m de stația de cale ferată cu același nume și 2 km de ctitoria voievodului Mircea cel Bătrân. În jurul culmii Turneanu din masivul Cozia, de-a lungul timpului, au fost multe sihăstrii, chilii săpate în stâncă, dintre care unele se mai păstrează și astăzi. Biserica veche, ce se află imediat la intrare, a fost ridicată în anul 1676 pe locul alteia, din lemn, ctitoria fostului episcop de Râmnic, Varlaam, mitropolitul Țării Românești.

Castrul Roman Arutela – cu vestigii romane construite pe o veche așezare dacică, situat pe malul stâng al Oltului în Poiana Bivolari (odinioară o mare bivolărie domnească). În prezent se menţin urme ale castrului şi termelor romane construite de arcaşii sirieni din armata romană, precum şi o porţiune a vechiului drum roman, pavat cu piatră cioplită. În urma săpăturilor arheologice au fost găsite inscripţii de pe vremea împăraţilor romani Hadrian (117-118 d.h.) şi Antoninu Pius (138-161 d.h.); întreaga fortificaţie care era mai amplă a fost distrusă de o mare inundaţie a Oltului fiind conservată şi reconstituită în prezent; lângă ruinele romane se află izvoarele şi puţul cu ape termale de la Bivolari, situat în Poiana Bivolari, la ieşirea Oltului din defileu, pe malul stâng al Oltului.

Masa lui Traian: un promontoriu stâncos ce prelungeşte **Muchia lui Teofil** până în albia Oltului; în prezent apare doar ca o mică insulă ieşită din apele lacului de acumulare Turnu. Legenda spune că aici ar fi luat masa împăratul Traian în timpul campaniei de cucerire a Daciei. Tradiţia populară locală mai păstrează şi numele de "Masa lui Mihai", care şi el s-ar fi oprit aici în drumul său spre Transilvania. Dimitrie Bolintineanu a fost inspirat de acestă stâncă cand a scris în 1846 poezia – „Cea din urmă noapte a lui Mihai cel Mare", alături de poezia „Umbra lui Mircea la Cozia".

Parcul Național Cozia este unul din cele mai frumoase parcuri naționale din țara noastră și este situat în partea central-sudică a Carpaților Meridionali. Suprafața parcului este de 17.000 ha, din care 7.000 ha sunt destinate cercetării științifice. De vei ajunge în Parcul Național Cozia vei străbate păduri de gorun, fag, molid și brad, care îmbracă aproape în întregime acest munte frumos. Vei observa că fagul și bradul coboară până apropae de malurile Oltului, luând locul gorunului, iar gorunul urcă până mai sus de 1000 m! Vei întâlni plante provenite și din alte zone mult mai îndepărtate, din Caucaz, Alpi, Balcani, chiar din ținuturile mediteraneene și chiar mai mult de-atât, din regiunile circumpolare ale Europei sau Asiei.

Cascada Lotrișor , o altă atracție aflată în Parcul Național Cozia, în partea central sudică a Carpaților Meridionali, la o altitudine aproximativă de 515 metri. Căderea de apă a fost realizată artificial în anii 50,când s-a construit drumul forestier care străbate aria naturală protejată din Vâlcea. Pe marginea drumului străjuit de stânci curge pârâul Lotrișor.Singura cale de acces este un drum forestier care se deschide pe partea stangă a DN 7 înspre Sibiu, cam la 7 kilometri de Călimănești-Căciulata.

Învățământul viitorului

Institutor: Haralambie Marinela
Catedra Tehnologii

Învățământul este, fără doar și poate, unul dintre **domeniile de bază în care tehnologiile viitorului trebuie să ajungă**, deoarece acestea au potențialul de a deschide noi orizonturi ale educației, cu experiențe de învățare interactive și fără caracterizări negative ale sistemului.

Pe măsură ce tehnologia se schimbă, și educația se transformă – putem observa acest lucru în școlile din străinătate, dar și în școlile și liceele de la noi, unde profesorii sunt din ce în ce mai deschiși la gadgeturi, iar elevii sunt maeștri în folosirea lor. În rândurile de mai jos, am încercat să observăm și să ne imaginăm care este viitorul educației și care sunt avantajele – atât pentru profesori, cât și pentru elevi.

Tabletele ca alternativă viabilă pentru manuale

Deja nu mai este cazul să vorbim despre **laptop-uri și tablete** într-o sală de curs sau într-un laborator. Elevii au deja astfel de dispozitive acasă sau în ghiozdan, dar le folosesc îndeosebi pentru a se distra și pentru a scăpa de monotonia orelor ”clasice”. Școlile vor avea posibilitatea de a le oferi elevilor astfel de device-uri în locul manualelor clasice, care uneori sunt într-o stare cel puțin precară. Este clar, nu toți elevii și-ar permite o tabletă pe care să o aducă la școală, dar marele beneficiu ar fi ușurarea lor de ghiozdanul mult prea greu. Totul devine virtual, dar rămâne extrem de real.

Școala devine mai atrăgătoare

Școlile din viitor nu vor mai avea de-a face nici cu problema absenteismului școlar, iar acest lucru va fi posibil atât mulțumită tehnologiilor noi, cât și unei schimbări de mentalitate. Pe de o parte, există deja platforme care le permit părinților să vadă în timp real situația școlară a copiilor, să comunice cu profesorii și să verifice dacă cei mici sunt prezenți la toate cursurile. Dar nu numai teama că pot fi văzuți de părinți îi va ține pe copii la școală. Tehnologiile din sălile de clasă ale viitorului, lecțiile interactive și metodele distractive de a-și petrece pauzele vor face școala mai atrăgătoare. Legat de schimbarea de mentalitate menționată mai sus, aceasta s-ar putea manifesta prin reducerea orelor clasice de cursuri și alternarea lor cu ateliere practice, dar și prin scurtarea programului școlar sau renunțarea la conceptul de ”temă pentru acasă”. Cam acestea sunt tendințele în materie de învățământ în unele state, iar rezultatele bune înregistrate mulțumită acestor strategii ar putea asigura adoptarea lor în mai multe țări.

Cursuri online și transmisiuni live

Ne bucurăm cu toții de opțiunile de apeluri video integrate în aplicații precum Messenger, dar le putem da și o utilitate mai mare de atât. Cu ajutorul unor sisteme dedicate, profesorii pot susține cursuri de la distanță, pe care elevii să le urmărească prin intermediul unei tablete. Aceleași transmisiuni pot rămâne disponibile și după ce live-ul s-a încheiat, astfel încât să elevii să poată reveni oricând la o idee relevantă pe care ar fi ratat-o la un moment dat. Aceeași soluție este extrem de facilă și pentru elevii care nu pot ajunge la școală într-o anumită zi, din diverse motive. Cu toate că o zi în care zăpada abundentă închide școlile e motiv de bucurie, o astfel de zi se recuperează în weekend de multe ori, fiind doar un câștig pe termen scurt. E mult mai ușor să faci lucrurile la timp, chiar de la distanță, atunci când prezența fizică devine o problemă.

Realitatea virtuală și imprimantele 3D, ca suport de curs

Realitatea virtuală nu lipsește nici din sălile de curs. O asemenea tehnologie nu poate revoluționa doar mersul la muzeu, ci și învățarea de zi cu zi. La orele de laborator aceasta și-ar putea face simțită prezența într-un mod extrem de util, fiind ideală pentru a-i captiva pe elevi printr-o lecție cu adevărat interactivă. Un kit de realitate virtuală extrem de rudimentar

are nevoie doar de carton și de o pereche de lentile, astfel că este mult mai accesibil decât ar crede mulți. Mai mult, acesta poate fi creat chiar de către elevi, într-o primă lecție introductivă, iar apoi poate fi folosit ori de câte ori este nevoie de acest dispozitiv.

Imprimantele 3D lipsesc din peisaj, dar sunt ideale într-o școală a viitorului. Acestea pot deveni foarte utile pentru printarea de obiecte necesare ca suport de curs la diverse materii; e mult mai ușor să-i explici unui copil structura moleculei de apă dacă îi dai posibilitatea să țină un astfel de model în mână, decât dacă îi desenezi trei cercuri pe tablă. Imprimantele nu trebuie să fie restricționate, astfel încât doar profesorii să aibă acces la ele. După câteva lecții în care copiii învață cum o imprimantă 3D ar putea crea singuri diverse modele de care au nevoie pentru a oferi un material adițional pentru o prezentare, spre exemplu.

Consilierea profesională devine treabă serioasă

Școlile au datoria de a forma viitori cetățeni productivi ai unei societăți, dar pentru asta e nevoie nu doar de manuale și tehnologii noi, ci și de consiliere. Și la acest capitol există lipsuri, dar inteligența artificială ar putea sta la baza unei soluții pentru elevii care doresc să aibă parte de consiliere profesională.

TomrrowMe este o aplicație care vrea să-ți ofere un asemenea sprijin și poate fi luată ca punct de referință pentru viitor. Un sistem de inteligență artificială îți poate da un test detaliat, pe baza căruia să afli în ce sfere de activitate funcționează mintea ta cel mai bine. Un asemenea test poate oferi elevului o direcție reală în ceea ce privește viitoarea carieră.

Sistemul educațional trebuie să păsească în viitor și trebuie să o facă destul de curând. Chiar dacă reușim să ținem pasul cu tehnologia în alte sfere de interes, beneficiile acesteia nu pot fi ignorate când vine vorba de un astfel de sistem de bază pentru o societate. Într-o școală a viitorului, elevii au cu adevărat oportunitatea să vină cu drag la școală, unde tehnologia îi ajută în mod activ nu doar pentru cursurile de zi cu zi, dar și pentru planurile de viitor pe care vor să și le facă încă de la vârste fragede.

Turismul rural și agroturismul

Prof. Mihăilă Elena
Catedra Tehnologii

Turismul rural a cunoscut o dezvoltare fără precedent în România ultimului deceniu. În fiecare zonă din țară au apărut pensiuni cu arhitectură tradiţională, iar obiceiurile și meșteșugurile sunt promovate prin tot mai multe festivaluri și evenimente.
România are un peisaj deosebit, tradiţii culturale, un folclor şi o gastronomie deosebita. Ne aflăm într-o competiţie uriaşă la nivel european şi mondial. Specificul României ar fi în primul rând că am rămas aceeaşi oameni primitori şi comunicativi până la sfârşit. Acesta este principalul motiv pentru care mulţi turişti străini care vin în România renunţă la reticenţe, îndoieli şi îşi doresc să revină după ce pleacă. Sunt mulţumiţi şi povestesc ce bine s-au simţit în România. Cred că energia pozitivă pe care oamenii o găsesc la noi este principalul nostru atu într-o lume a competitivităţii maxime. Domeniul a început să se profesionalizeze. Gazdele sunt din ce în ce mai atente la detalii, la siguranţa, confortul, la activităţile conexe turismului în zona rurală şi a turismului ecologic în general. Foarte mulţi tineri, foarte mulţi oameni cu familie aleg să-şi petreacă vacanţe, weekenduri şi, uneori, să organizeze conferinţe, seminarii în mediul rural.

Fie că sunt alese provincii istorice vechi şi binecunoscute, cum ar fi Bucovina sau Maramureş, fie că se îndreptă spre satele cu biserici fortificate ale Transilvaniei, vacanţele se pot planifica în oricare parte a anului .Acesta este un turism pentru tot anul. Cu toate acestea,

există şi o oarecare sezonalitate , în funcţie de diversele zone ale ţării. Până acum turismul rural s-a practicat mai mult individual.

Turismul rural are o sferă de cuprindere mai largă decât agroturismul și dispune de o structură funcţională de servicii și cazare eterogenă. Această formulă de turism este promovată de structuri special amenajate, in jurul cărora se desfăşoară activităţi de turism specializate. Veniturile obţinute au un caracter permanent, iar serviciile sunt asigurate de un personal angajat și specializat. Dintre structurile turismului rural amintim: pensiunile turistice, motelurile, camping-urile,taberele şcolare, satele de vacanta, taberele de creaţie artistica sau pentru activităţi ecologice.

Pensiunile turistice sunt structuri de primire pentru găzduirea și servirea mesei care funcţionează in locuinţele cetăţenilor sau in clădiri independente și care asigura, in spatii special amenajate,cazarea turiştilor și servicii de pregătire și servirea mesei.

Agroturismul este acea formă de turism în care persoana sau grupul de persoane se deplasează, se cazează și își desfășoară activitatea într-un cadru natural, în mediul rural. Agroturismul este capabil să valorifice excedentul de cazare existent în gospodăria țărănească prin implicarea turiștilor în viața gospodăriei și furnizarea acestora de servicii și activități (masă,cazare, interacțiune cu mediul socio-natural) proprii gospodăriei țărănești, fără a-i perturba acesteia specificul. Turismul rural îmbrățișează toate activitățile turistice derulate în mediul rural, având drept scop valorificarea potențialului natural și uman al satelor.

Agroturismul ca parte componentă a turismului rural este un concept cu referire la diferite forme de turism ce se află în legătură directă cu activitățile agricole și/sau construcțiile care au avut alte destinații decât agricole.

Această formă specifică de turism rural este susținută de micii proprietari de la țară – de obicei ca activitate secundară – activitatea agricolă desfășurată în gospodăria proprie rămânând principala ocupație și sursă de venit. Agroturismul este o formă a turismului rural care utilizează pentru cazare și servirea mesei numai pensiunile turistice rurale și pensiunile agroturistice, beneficiind de un mediu nepoluat și pitoresc, de atracțiile turistice naturale și de valorile cultural-istorice, de tradițiile și obiceiurile prezente în mediul natural. Spațiul rural satisface prin componentele sale o paletă largă de motivații: odihnă și recreere, cultură, practicarea sportului, cură de aer sau balneară, vânătoare și pescuit sportiv, oferind agroturismului o arie mare de cuprindere a posibilităților de petrecere a timpului liber.

Agroturismul prezintă unele trăsături ce-l diferențiază de turismul tradițional, standard și anume:

- Consumul turistic se petrece în mediul rural, unde esențiale sunt: calitatea pensiunii turistice rurale sau agroturistice și a serviciilor primite de la fermieri, cunoașterea mediului natural, uman și cultural, originalitatea produselor turistice;
- Oferta turistică este autentică, originală, diversă și personalizată, organizată și condusă de fermieri, deci de oamenii satului;

- Este o activitate economică care completează exploatația agricolă și nu este o alternativă sau un substituit al acesteia ;

- Oferă populației cu venituri mai reduse posibilitatea de odihnă și recreere, de petrecere a timpului liber din vacanțe sau week-end-uri, în peisajul pitoresc al mediului rural, cu valori cultural-educative și cu o ospitalitate specifică;

- Nu necesită investiții foarte mari, pentru amenajări de infrastructură generală și dotări turistice sau pentru alte amenajări de profil.

Prin aceasta, agroturismul este un mijloc de valorificare integrală a mediului rural,cu potențialul său agricol, uman și tehnico-economic. Agroturismul românesc este un important mijloc de atracție turistică reprezentat printr-o gamă largă si diversificată de posibilitați de ocupare a timpului liber: țesăturile decorative, costumele populare, sculpturile in lemn si piatră,pictura pe sticlă sau lemn, vopsitul ouălor, impletiturile din nuiele și totodată, muzica populară și dansurile românești alerte și bine ritmate .

Agroturismul

Prof. Cuprian Cristina
Catedra Tehnologii

Agroturismul este definit prin deplasarea unor persoane într-o localitate rurală nepoluată, așezată într-o zonă pitorească, finalizată prin șederea a cel puțin 24 ore și prin consumul de produse alimentare și nealimentare specifice, completată cu coabitarea și integrarea în societatea rurală privită în toată complexitatea sa.

Această formă de turism cuprinde două mari componente: activitatea turistică propriu-zisă, concretizată în cazare, servicii de masă, agrement (călătorie, pescuit, echitație), alte servicii curente, iar pe de altă parte, activitatea economică, (agricolă) prestată de proprietarul fermei (pensiunii) agroturistice gazda, concretizată în producerea și prelucrarea primară a produselor agroalimentare în gospodarie și comercializarea lor direct la turiști sau prin alte rețele comerciale.

Agroturismul joacă, fără îndoială, un rol important în metamorfoza de ansamblu a spațiului rural, cu deosebire a satelor și a orașelor mici cu grad sporit de ruralitate și un potențial turistic valoros.

Așezările cu un trecut istoric îndelungat, cu clădiri în stil arhitectonic caracteristic regiunii, cu obiceiuri, tradiții și un mod de viață propriu, atrag turiștii care doresc să cunoască pe viu aceste aspecte.

Nu este de ajuns să spunem că România este frumoasă, că poate oferi multe posibilități pentru practicarea turismului rural și agroturismului, ci este necesar sa dezvoltăm aceste două activități complementare pe principiul rentabilității (Buianu, 2001)

Zonele pentru agroturism reprezintă în numeroase țări ale lumii o creație mai recentă, apărută din nevoia de evadare în spații de liniște, dincolo de zidurile orașului sau de aglomerația unor stațiuni turistice. Ele pun în evidența specificul unor zone rurale (cadrul natural, construcții, obiceiuri, activități, tradiții gastronomice) diferite de la o zonă la altă. Există spații geografice extrem de generoase, mai mult sau mai puțin extinse, în care odihnă se îmbină cu recreația, plimbarea, activitățile practice, lectura în unele situații valorificându-se chiar unii factori naturali de cură balneară.

Pot apare în teritoriu în mod unitar (ca în culoarul Bran- Rucar, Depresiunea Dornelor, Valea Ariesului sau dispersate sub forma satelor turistice (stațiuni verzi), precum: Poieni (jud.Cluj); Geoagiu Bai (Hunedoara), Tismana (Gorj); Murighiol (Tulcea); Botiza (Maramures); Bala (Mehedinti).

Satele turistice sunt așezări rurale pitorești, bine consolidate din punct de vedere economic, edilitar și cultural, situate în medii nepoluate, conservatoare a unor modele

culturale (obiceiuri, inventar al obiectelor de muncă, port, gastronomie) și care, dincolo de funcțiile politice, administrative, culturale, sociale, îndeplinesc, sezonier sau permanent, funcția de primire a turiștilor.

Numeroase clasificări avansate de specialiști au în vedere funcționalitatea acestor sate (Negoescu, 1974, Nistoreanu, 1999, Buianu, Bogdan, 2001), adică elementul esențial care conturează motivațional actul turistic. Au fost identificate următoarele tipuri de sate:

sate peisagistice si climaterice: Fundata, Sirnea (in culoarul Rucar-Bran), Tismana (Gorj), Bradet, Podul Dambovitei (Arges), Botiza (Maramures), Dorna Candreni (Suceava), Arieseni (Alba), Vama Veche, 2 Mai (Constanta);

Sate turistice pentru practicarea sporturilor de iarnă: (Fundata - Brasov, Garina - Caras Severin) si nautice (Murighiol, Mila 23);

sate balneare: Zizin, Covasna, Bala(Mehedinti), Oglinzi si Baltatesti (in Subcarpatii Moldovei), Costiui (Maramures), Calacea (Timis), Sacelu (Gorj), Geoagiu si Vata de Jos (Hunedoara), Moneasa (Arad), Tinca (Bihor);

Sate turistice pastorale: Orlat, Rasinari, Saliste, Gura Raului, Miercurea Sibiului, Cisnadioara (toate in Marginimea Sibiului), Vaideeni, Polovragi, Stanesti, Pocruia, Tismana, (in depresiunile Olteniei), Borlova, Turnu Ruieni (Caras Severin), Pui, Clopotiva, Ohaba de sub Piatra (in tara Hategului);

***Sate cu monumente istorice, de arta si arhitectura* :** Sucevita, Putna, Dragomirna, Agapia, Varatec (in Moldova), Aninoasa, Cotmeanca, Cozia, Horezu, Polovragi, Tismana (in Subcarpatii Getici), Harman, Prejmer, Biertan, Feldioara, Cristian - cu renumitele biserici fortificate (in Transilvania);

Satele turistice etnofolclorice: Curtisoara (Gorj), Avram Iancu (Alba), Rasinari (Sibiu), Vama (Suceava), Sapanta (Maramures), Pietrosita (Dambovita), Bujoreni (Valcea), Naruja (Vrancea);

Sate turistice de creatie artistica si artizanala: Oboga, Marginea (Suceava), Corund (Harghita), Humulesti (Neamt), Sacel si Sapanta (Maramures), Carpus (Cluj), Malu cu Flori (Dambovita);

Sate turistice pomi-viticole: Recas si Giarmata (Timis), Voinesti (Dambovita), Cotesti, Jaristea, Straoane (Vrancea), Pietroasele, Sahateni (Buzau), Radaseni (Suceava), Siria (Arad), Agapia (Neamt), Murfatlar si Ostrov (Constanta), Bucium (Iasi), Dabuleni (Dolj).

Dificultăţi în predarea disciplinelor tehnologice

Prof. Drăghici Alexandra
Catedra Tehnologii

În România forța de muncă calificată ieșind din școlile de profil a fost in ultimii ani în scădere.

O primă cauză o reprezintă problemele existente în designul și implementarea sistemului de Învatamant Profesional si Tehnic din ultimele două decenii din România: nivelul ridicat de inadecvare al ÎPT la cerințele pieței muncii, învechirea echipamentelor și a bazelor de practică etc.

O a doua cauză a tendințelor negative de pe piața forței de muncă o reprezintă migrația muncitorilor calificați către alte țări europene dezvoltate, unde primesc un salariu mai bun.

Această situație generează probleme deosebite firmelor care operează în România pentru găsirea forței de muncă cu calificare specifică.

Dacă întreprinderile de mari dimensiuni găsesc soluții de formare la locul de muncă, situația este cu atât mai grea pentru IMM-uri care nu au forța financiară pentru a se implica în programe de formare a resurselor umane.

În aceste condiții, intervenția eficientă și strategică a statului în domeniul reformei învățământului profesional și tehnic este absolut necesară pentru a asigura un mediu inclusiv și sustenabil pentru dezvoltarea economico-socială.

Prin predarea disciplinelor de specialitate în liceele tehnice si tehnologice se urmareste ca elevii sa-si însuseasca un sistem de cunostinte, un mod de a actiona, de a gândi si de a se raporta la realitate, care sa asigure premisele competentei si responsabilitatii profesionale, calificarea intr-un domeniu de activitati corespunzator fiecarui profil de pregatire în liceu (mecanic, electric, servicii, turism, alimentatie). În afara fondului de cunostinte teoretice generale, a gradului de cultura si educatie, elevii trebuie sa dispuna de cunostinte ce stau la baza pregatirii lor profesionale.

ÎPT nu este un sistem de sine stătător, ci parte constitutivă a sistemului de învățământ din România. Din această perspectivă, calitatea ÎPT depinde nu doar de măsurile specifice luate, dar și de calitatea resursei umane care alimentează sistemul ÎPT (absolvenți ai învățământului primar și gimnazial).

În momentul de față ÎPT din România trebuie să facă față unor multiple provocări pentru a răspunde nevoilor elevilor de a avea oportunități de educație de calitate, care să le dea șansa unei vieți împlinite și prospere, de a răspunde presiunilor angajatorilor pentru care forța de muncă bine calificată reprezintă un element foarte important, nevoilor unei economii în schimbare, care utilizează calificări moderne și complexe, presiunilor externe din partea UE de a moderniza sistemul de învățământ profesional și tehnic pentru a crește competitivitatea și coeziunea socială.

În România problemele învățământului profesional și tehnic nu sunt noi. Dimpotrivă, ele s-au accentuat în ultimii ani ca urmare a reformelor din domeniul educației și distanțării accentuate a învățământului profesional și tehnic de nevoile economiei și ale pieței muncii.

Dificultatile in ceea ce priveste predarea disciplinelor tehnologice rezulta atat din lipsa materialelor si a mijloacelor didactice adecvate, cat si din complexitatea programelor si a continuturilor curriculare. Modificarile frecvente ale programelor si planurilor de invatamant prin schimbarea sau introducerea unor noi discipline de specialitate anual pentru care se intarzie editarea unor materiale suport (manuale, auxiliare etc) determina o incertitudine si un desconfort in primul rand la nivelul profesorilor.

Simplificarea programelor ca urmare a unor studii de impact in scoli si comunitati si corelarea profilului liceelor cu cerintele de pe piata muncii ar fi o solutie pe cat de simpla, pe atat de eficienta.

La ora actuala, modalitatile de evaluare a disciplinelor tehnologice sunt greoaie si ambigue, se pune foarte mult accentul pe aspectele teoretice ca si conditie a necesitatii respectarii continuturilor tematice din programele scolare in vigoare si mai putin pe partea practica, de dobandire a unor capacitati, cunostinte, abilitati, deprinderi.

Din perspectiva managementului și reformei ÎPT, la nivelul Uniunii Europene și nu numai, există două abordări majore în ceea ce privește modalitatea de organizare a învățării:

- învățarea în școală (engl. school-based learning)
- învățarea la locul de muncă (engl. work-based learning)

Cele două modalități de organizare a învățării nu sunt în raport de opoziție, ci de complementaritate. Asadar, se impune o reforma in invatamantul profesional si tehnic.

Propuneri de principii/criterii de bună practică care trebuie să ghideze acțiunea strategică privind reforma ÎPT din România:

- **flexibilitate** – asigurarea condițiilor pentru implementarea unor modele variate de abordare a ÎPT la nivel local, adaptate la contextul local și pornind de la o serie de standarde și principii de bună practică agreate la nivel național;
- **sistem centrat pe nevoile elevilor și angajatorilor** – dezvoltarea unui sistem care să pună accentul pe oferirea de șanse tinerilor, indiferent de categoria socială, de a se califica într-o profesie care să le aducă beneficii și satisfacție și pe interesele

angajatorilor de a avea acces la forță de muncă bine calificată, cu competențe specifice;

- **sistem predictibil și informat (legat de nevoile pieței muncii)** – dezvoltarea unui sistem de ÎPT care să pornească de la cunoașterea nevoilor de forță de muncă calificată realizată profesionist și sistematic, de la evaluarea performanțelor legate de inserția absolvenților pe piața muncii;
- **un sistem de ÎPT participativ** – Dezvoltarea unui sistem de ÎPT care să includă în design, implementare și evaluare toți factorii interesați

Accentul trebuie deplasat de pe reforma legislativă și instituțională, dominantă până în prezent, pe schimbarea mecanismelor de funcționare a ÎPT, pe modul în care este organizat procesul de predare-învățare și pe rezultatele acestuia, de exemplu gradul de angajabilitate al absolvenților ÎPT.

Schimbarea ar trebui să aibă ca finalitate crearea unui model de ÎPT mixt, în care școlile organizate în sistem dual să coexiste cu cele în care procesul de învățare (inclusiv practica elevilor) este organizat preponderent la nivelul școlii.

Modelul ar trebui să fie unul flexibil, care să permită decizii informate, luate la nivel local în raport cu realitățile socio-economice existente, prin mecanisme funcționale de parteneriat public-privat.

Asumarea de către angajatori a unui rol activ în domeniul pregătirii profesionale (a elevilor și cadrelor didactice) este utila pentru integrarea ÎPT în propriile strategii de asigurare a resurselor umane; implicarea activă în structurile de parteneriat care urmează să guverneze ÎPT; modificarea statutului tutorilor de practică, inclusiv prin consolidarea competențelor didactice - toate acestea ar ajuta la inlaturarea dificultatilor constatate la nivelul invatamantului profesional si tehnic.

Un alt aspect ce merita imbunatatit este reconsiderarea activității școlii din perspectiva nevoilor individuale ale elevilor: susținerea financiară a copiilor proveniți din medii dezavantajate; consolidarea procesului de orientare școlară și profesională începând de la nivel de gimnaziu; implementarea unor mecanisme de selecție a elevilor pe bază de aptitudini;

Nu in ultimul rand, deschiderea reală a școlii către piața muncii, prin creșterea atenției acordate competențelor de tip transcurricular, cu precădere a celor antreprenoriale în curriculumul școlar începând cu educația timpurie (învățământul primar); modificarea raportului teorie-practică în favoarea celei din urmă, mai cu seamă în cazul liceului tehnologic ar fi benefice pentru inlaturarea problemelor de orientare si evaluare.

Scopul evaluării este acela de a orienta si de a optimiza invătarea. Toate evaluarile se realizează pe baza standardelor nationale de evaluare pentru fiecare disciplină.

Ca profesori, avem tendinţa să considerăm că cel mai important lucru pe care îl facem pentru elevii noştri este să le predăm, însă, de fapt, cea mai importantă activitate este cea de evaluare a muncii acestora. Pentru că notele finale ale elevilor şi, ca urmare, cariera lor, depind de evaluări.

Referitor la IPT, accentul trebuie pus pe evaluarea competenţelor prin practică la locul de munca.

Viitorul profesor trebuie sa descopere secretele modului în care trebuie educata viitoarea generatie care trebuie sa dobândeasca o viziune cu totul noua despre lume.

Societatea superinformatizata care se întrevede va solicita din partea membrilor sai nu doar cunoasterea calculatorului si a modului de utilizare a acestuia, ci si o atitudine curajoasa, flexibila si dinamica în fata unor situatiisau instrumente tehnice noi necunoscute. Cultura tehnica, alaturi de cea informatica va trebui sa devina parte integranta din cultura generala a fiecarei persoane, fapt ce impune învatarea elementelor lor de baza în scoala.

Bibliografie

1. Cucoş, C. (coord.) - *Psihopedagogie*, Editura Polirom, Iaşi, 1998

2. Ezechil Liliana - *Comunicarea educaţională în context şcolar*, EDP, Bucureşti, 2002
3. https://www.edu.ro/profesional_tehnic
4. Institutul de cercetare a calităţii vieţii: învăţământului profesional şi tehnic - provocări şi perspective de dezvoltare: http://www.iccv.ro

Asigurarea de bunuri

Prof. Dumitraşcu Elena
Catedra Tehnologii

În cadrul asigurării de bunuri, societatea de asigurări se obligă ca la producerea riscului asigurat să plătească asiguratorului (beneficiarului) o despăgubire. Nu este obligatoriu ca asiguratorul să plătească întreaga sumă pentru refacerea situaţiei financiare a asiguratului care a suferit o daună, deoarece în contract pot exista prevederi care limitează suma asigurată.

Asigurări de bunuri pot încheia persoane fizice şi persoane juridice cu domiciliul, sediul sau reşedinţa în România.

Într-un contract de asigurare de bunuri, asiguratul trebuie să aibă un interes patrimonial cu privire la bunul asigurat. O persoană are un interes patrimonial dacă producerea unui eveniment asigurabil poate cauza o pierdere (prejudiciu) persoanei respective. În cazul în care în contractul de asigurare este menţionat un beneficiar, altul decât persoana asigurată, acesta trebuie să aibe un interes patrimonial faţă de bunul asigurat.

O regulă generală în asigurarea de bunuri este aceea ca interesul patrimonial să existe atât în momentul încheierii asigurării, cât şi în momentul producerii riscului asigurat.

În asigurarea de bunuri, interesul patrimonial decurge, de regulă, din statutul de proprietate al persoanei care doreşte să se asigure. Există situaţii în care şi alte persoane decât proprietarul pot avea interes faţă de un bun, cum ar fi:

1) proprietate în comun - o persoană care deţine un bun în comun cu una sau mai multe persoane are dreptul de a asigura bunul respectiv la întrega valoare. Aceasta nu înseamnă că, în caz de distrugere a bunului asigurat, această persoană va fi singura despăgubită, ci va beneficia de despăgubire doar în limita dreptului ei de proprietate;

2) proprietatea ipotecată - în caz de ipotecă, ambele părţi au un interes asigurabil: debitorul ipotecar - în calitate de proprietar, iar societatea ipotecară - în calitate de creditor. În aceste situaţii se încheie un contract de asigurare în numele ambelor părţi;

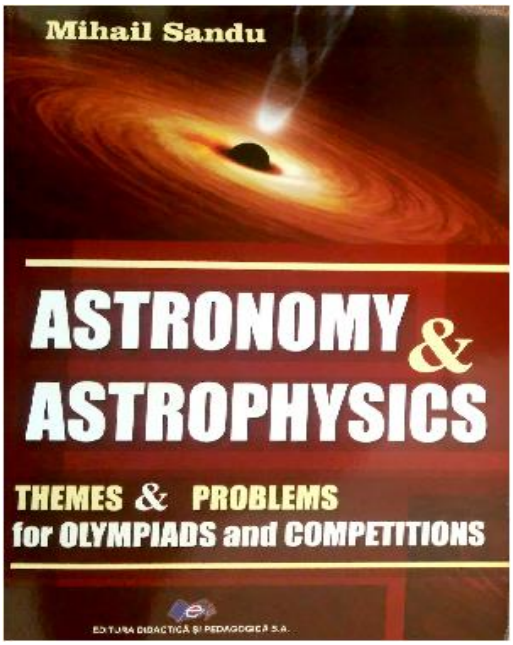
3) proprietatea inchiriată - în cazul în care chiriaşul încheie un contract de asigurare, o face în numele şi folosul proprietarului, deci nu poate pretinde încasarea despăgubirii, ci numai restituirea primelor de asigurare de la proprietar;

4) proprietatea aflată în custodie - custodele are un interes asigurabil, în ceea ce priveşte bunul pe care îl deţine în custodie, pentru că, din punct de vedere legal, este responsabil pentru orice daună produsă bunului respectiv;

5) persoanele din familia proprietarului - pot beneficia de utilizarea bunului asigurat, ceea ce determină existenţa unui interes asigurabil al acestora faţă de bunul respectiv.

În concluzie, pot fi asigurate bunuri aparţinând persoanelor fizice şi persoanelor juridice, bunuri primite în folosinţă sau aflate spre păstrare, reparare, prelucrare, vânzare sau pentru a fi expuse în cadrul muzeelor şi expoziţiilor şi bunuri ce fac obiectul cantractului de închiriere sau locaţie de gestiune.

I. EXOPLANETE

Prof. Sandu Mihail

Exoplanetele, sau planetele extrasolare, sunt planete din afara Sistemului Solar, care orbitează în jurul unor stele, altele decât Soarele. Existența lor a fost confirmată în anul 1988.

Identificarea și localizarea directă a exoplanetelor este dificilă deoarece ele nu au lumină proprie, iar intensitatea luminii pe care ele o reflectă este foarte mică în comparație cu intensitatea luminii provenind de la stelele gazdă. Cu toate acestea, un telescop performant poate detecta o exoplanetă, un gigant gazos, dacă ea evoluează la foarte mare distanță față de steaua gazdă și dacă temperatura ei este suficient de mare, astfel încât ea să fie un emițător puternic în infraroșu.

1. Astrometria

Detectarea unei exoplanete prin metode astrometrice presupune localizarea pe cer a unei stele și urmărirea modului în care aceasta își schimbă poziția. Dacă steaua gazdă are o planetă (invizibilă), atunci, datorită interacțiunii lor gravitaționale, steaua gazdă își va schimba poziția în timp. Împreună cu planeta sa, steaua gazdă se vor deplasa pe orbite circulare/eliptice diferite, în jurul centrului lor de masă. Cercul/elipsa planetei are dimensiuni mari, iar cercul/elipsa stelei gazdă are dimensiuni mici, deoarece $M_{\text{Planet}} << M_{\text{Star.}}$ Metoda este eficientă dacă planul orbitelor relative este chiar planul cerului, așa cum inedică desenul din figura 1.

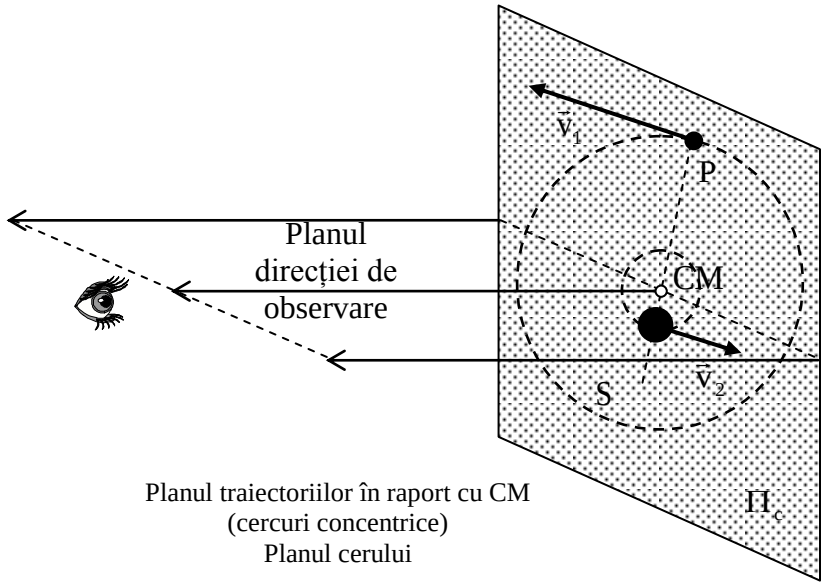

Fig. 1

2. Viteza radială și spectroscopia Doppler

Metoda este eficientă dacă planul orbitelor relative este perpendicular pe planul cerului, astfel încât direcția de observare se află chiar în planul orbitelor relative, așa cum indică desenul din figura 2.

În aceste condiții viteza radială a stelei gazdă față de observator este variabilă, astfel încât, conform efectului Dopler, lungimea de undă a radiațiilor primite de observator este afectată de apropierea sau depărtarea stelei față de observator (deplasare spre albastru sau deplasare spre roșu): $\frac{\Delta\lambda}{\lambda_0}=\frac{v_{rad}}{c}$; $\frac{\Delta\lambda_{max}}{\lambda_0}=\frac{v_{rad,max}}{c}$; $v_{rad,max}=v_2=\frac{2\pi r_{Star}}{T}$.

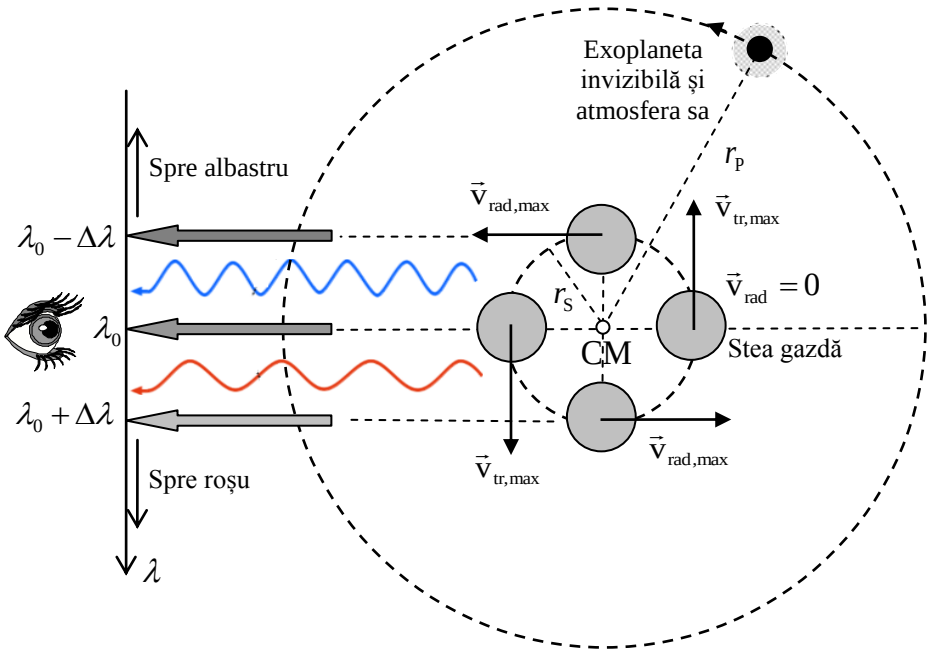

Fig.2

Atunci când planeta ajunge în fața stelei gazdă, lumina de la stea, în drumul ei spre observator, trece prin atmosfera planetei, așa cum indică desenul din figura 3, și este parțial absorbită de această atmosferă, corespunzător moleculelor de gaz care alcătuiesc atmosfera. În mișcarea ei în jurul stelei gazdă, planeta invizibilă se apropie sau se depărtează de observatorul de pe Pământ. Ca urmare, liniile spectrale de absorbție care apar din atmosfera planetei vor fi deplasate spre partea albastră a spectrului (lungimi de undă mai scurte) și respectiv spre partea roșie a spectrului (lungimi de undă mai mari). Măsurând deplasările spectrale în liniile de absorbție ale atmosferei planetei se determină mișcarea orbitală a planetei în jurul stelei.

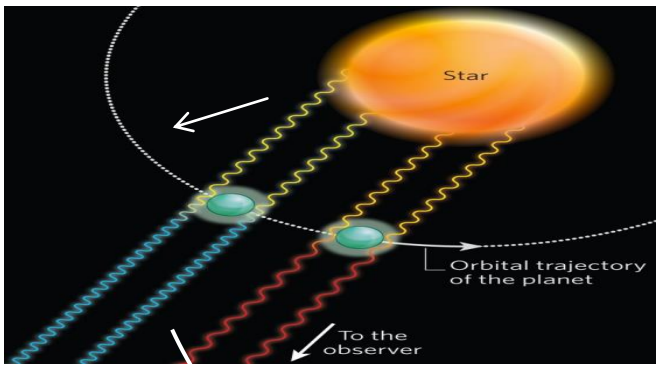

Fig. 3

3. Tranzitul exoplanetei și curba de lumină

Atunci când o exoplanetă tranzitează steaua gazdă, eveniment echivalent cu o eclipsă parțială, strălucirea stelei scade foarte puțin, așa cum indică graficul curbei de lumină din figura 4. Scăderea strălucirii stelei gazdă în timpul tranzitului exoplanetei depinde de raportul ariilor suprafețelor discurilor celor două corpuri cerești. Din analiza graficului curbei de lumină se determină raza exoplanetei. Din studiul graficului vitezei radiale se determină masa exoplanetei. Ca urmare, combinând cele două studii, se determină densitatea exoplanetei.

Spectrul de înaltă rezoluție al luminii primită de la steaua gazdă, obținut după ce lumina a trecut prin atmosfera exoplanetei, în timpul tranzitului acesteia, permite identificarea elementelor chimice din structura atmosferei exoplanetei.

Perioada exoplanetei se determină ca fiind intervalul de timp dintre două eclipse consecutive. De asemenea, viteza orbitlă a exoplanetei se estimează din durata unei eclipse individuale.

Intrarea exoplanetei în spatele stelei gazdă (eclipsă secdundară), oferă posibilitatea determinării temperaturii exoplanetei. Pentru aceasta se face diferența dintre intensitatea radiației primită de la steaua gazdă și de la exoplanetă, când exoplaneta n-a intrat încă în tranzit, și intensitatea radiației primită de la steaua gazdă, atunci când exoplaneta este în spatele stelei gazdă. Rezultatul diferenței reprezintă intensitatea radiației primită de la exoplanetă, care permiet determinarea temperaturii exoplanetei.

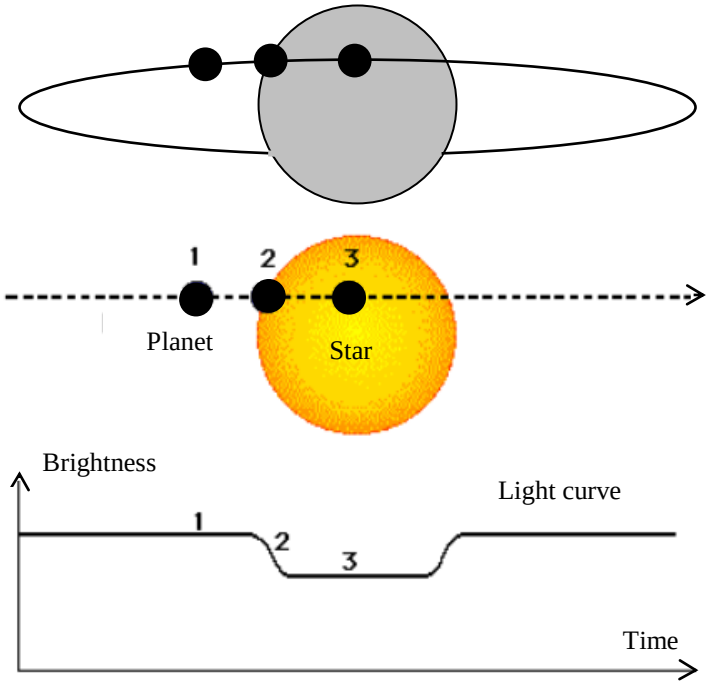

Fig. 4

Utilizând graficul curbei de lumină, rezultat al tranzitului exoplanetei prin fața stelei gazdă, se poate determina fracțiunea din aria suprafeței discului stelei gazdă acoperit de discul exoplanetei.

Într-adevăr: $\frac{B_{\min}}{B_{\max}} = \frac{S_{\text{discstea}} - S_{\text{discplaneta}}}{S_{\text{discstea}}} = 1 - \frac{S_{\text{discplaneta}}}{S_{\text{discstea}}}$; $\frac{S_{\text{discplaneta}}}{S_{\text{discstea}}} = 1 - \frac{B_{\min}}{B_{\max}}$, unde $B_{\min}$ și respectiv $B_{\max}$, exprimate în unități convenționale, se obțin din graficul curbei de lumină prin măsurare cu o riglă.

4. Sincronizarea pulsarului

Pulsarul nu este o stea pulsantă! Pulsarul (”pulse” + ”star” = ”pulsar”) este o stea neutronică cu raza foarte mică $(15\,\text{km} < \text{R} < 20\,\text{km})$, cu densitatea foarte mare, având o mișcare de rotație proprie foarte rapidă (perioada rotației 1.4 ms < T < 8.5 s) și cu un câmp magnetic propriu foarte intens $\left(10^{14}\,\text{Gs} < B < 10^{15}\,\text{Gs}\right)$, concentrat la polii magnetici ai stelei. Axa de rotație a pulsarului nu coincide cu axa magnetică. Ca urmare, radiațiile produse de această stea neutronică sunt focalizate de câmpul magnetic al pulsarului, sub forma a două fascicole opuse, care mătură cerul în sensuri opuse, așa cum indică imaginile din figura 5. Dacă fascicolul de radiații intâlnește Pământul o dată la fiecare rotație a pulsarului, atunci observatorul înregistrează pulsuri de radiații scurte și regulate.

Așa s-a întâmplat în anul 1967, când Jocelyn Bell Burnell și Antony Hewish de la Universitatea din Cambridge au descoperit primul Pulsar. Ei au detectat semnale radio regulate, la intervale egale de câteva secunde, reprezentând pulsuri de radiație electromagnetică (radio) cu frecvența $\nu = 81\,\text{MHz}$. Pulsarul poate fi detectat numai când fluxul radiațiilor sale este orientat spre Pământ. Atunci când pulsarul se deplasează apropiindu-se de Pământ intervalul de timp dintre pulsuri scade, iar când pulsarul se depărtează de Pământ intervalul de timp dintre pulsuri crește.

Dacă în jurul pulsarului există o planetă, însemnează că pulsarul și planeta orbitează în jurul centrului de masă comun, pulsarul evoluând foarte aproape de centrul de masă, dacă masa sa este mult mai mare decât masa planetei. Datorită acțiunii gravitaționale a planetei

asupra pulsarului, în regularitatea (sincronizarea) emisiei pulsurilor de radiofrecvență ale pulsarului apar mici anomalii. Ele sunt determinate de prezența planetei, astfel încât calculele rezultate din aceste observații conduc la evaluarea parametrilor orbitali ai planetei, precum și alte date referitoare la planetă.

Se știe că Soarele și foarte multe stele posedă un câmp magnetic dipolar. Interiorul oricărei stelele este un gaz ionizat și deci un gaz bun conductor electric. Ca urmare, particulele electrizate din interiorul stelei sunt obligate să se deplaseze de-a lungul liniilor câmpului magnetic.

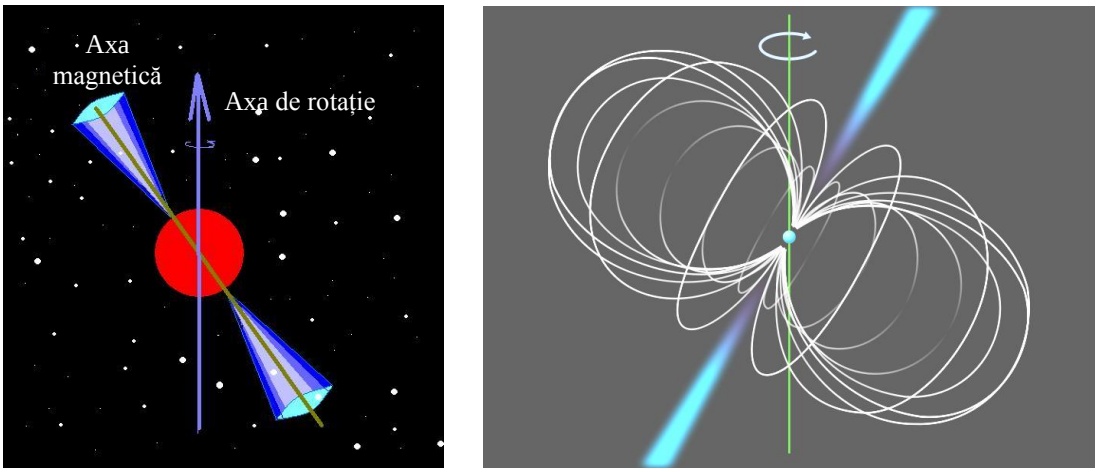

Fig. 5

Când miezul unei stele colapsează gravitațional de la $R_0 = 10^9$ m, la $R = 10^4$ m, fluxul câmpului său magnetic prin secțiunea transversală ecuatorială a miezului sferic: $\Phi = \int \vec{B} \cdot \mathrm{d}\vec{S} = \int \vec{B} \cdot \vec{n} \cdot \mathrm{d}S$, trebuie să se conserve. Corespunzător desenului din figura 6, rezultă:

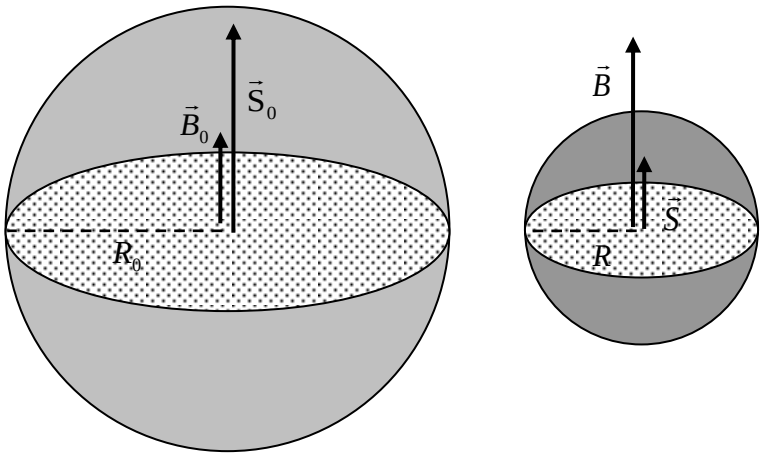

Fig. 6

$$\Phi = \vec{B}_0 \cdot \vec{S}_0 = \vec{B} \cdot \vec{S};\ B_0 \cdot S_0 = B \cdot S;\ \frac{B}{B_0} = \frac{S_0}{S} = \frac{R_0^2}{R^2} = \frac{10^{18}}{10^8} = 10^{10};\ B = 10^{10}\, B_0,$$

reprezentând intensitatea câmpului magnetic al stelei după colapsul gravitațional al miezului său. Ca urmare, pentru un câmp magnetic inițial, $B_0 = 100$ Gauss, după colapsul gravitațional

precizat, câmp $L = I_0\omega_0 = I\omega;$ $\frac{2}{5}MR_0^2\omega_0 = \frac{2}{5}MR^2\omega;$ $R_0^2\omega_0 = R^2\omega;$ $\frac{\omega}{\omega_0} = \frac{R_0^2}{R^2} = 10^{10};$

$\omega = 10^{10}\cdot\omega_0,$

justificând valoarea foarte mare a vitezei unghiulare a pulsarului, ca urmare a colapsului gravitațional al stelei neutronice. Ca urmare a colapsului gravitațional al stelei neutronice, factorul de multiplicare a vitezei unghiulare este același cu factorul de multiplicare a intensității câmpului magnetic.

Rotația proprie a unui pulsar este foarte rapidă, dar perioada acestei rotații are o valoare limită determinată de densitatea pulsarului. Aceasta valoare limită se determină din condiția ca accelerația centripetă într-un punct de pe ecuatorul pulsarului să nu depășească accelerația gravitațională în acel punct, adică:

$$a_{cp} < g;\quad \omega^2 R < K\frac{M}{R^2};\ \frac{4\pi^2}{T^2}R < K\frac{M}{R^2};\quad \frac{4\pi R^3}{3}\cdot\frac{3\pi}{T^2} < KM;\ \frac{3\pi}{T^2} < K\frac{M}{\frac{4\pi R^3}{3}};\ \frac{4\pi R^3}{3} = V;\ \frac{M}{V} = \rho;$$

$$\frac{3\pi}{T^2} < K\rho;\ \rho > \frac{3\pi}{KT^2}.$$

De exemplu, pentru primul pulsar descoperit, a cărui perioadă de rotație proprie este $T = 1.3\,\text{s}$, rezultă: $\rho > \frac{3\cdot 3{,}14}{6.67\cdot 10^{-11}\ \text{Nm}^2\text{kg}^{-2}\cdot(1.3)^2\ \text{s}^2} \approx 0.83\cdot 10^{11}\ \frac{\text{kg}}{\text{m}^3} = 0.83\cdot 10^{8}\ \frac{\text{g}}{\text{cm}^3}.$

5. Microlentila gravitațională

Așa cum indică desenul din figura 7, microlentila gravitațională este efectul pe care ul magneti al pulsarului arfe intensitatea $B = 10^{10}\cdot 10^2$ Gauss = 10^{12} Gauss, ceea ce justifică câmpul magneti foarte intens al pulsarului, rezultat din colapsul gravitațional al unei stele neutronice. De asemenea, colapsul gravitațional trebuie să se producă și cu respectarea legii conservării momentului cinetic: sistemul Stea – Planetă îl are asupra luminii provenind de la o stea de fundal, în drumul ei spre observator. După cum observăm, acest efect gravitațional este exact efectul pe care o lentilă optică convergentă îl are asupra unui fascicul de lumină provenind de la o sursă de lumină îndepărtată. Câmpul gravitațional al sistemului Stea – Planetă curbează drumul razelor de lumină provenind de la steaua de fundal, în acord cu previziunile teoriei relativității generalizate, mărind astfel intensitatea luminii care ajunge la observator. Ca urmare, steaua de fundal apare mai strălucitoare decât în absența sistemului Stea – Planetă, ceea ce constituie dovada existenței sistemului Stea – Exoplanetă.

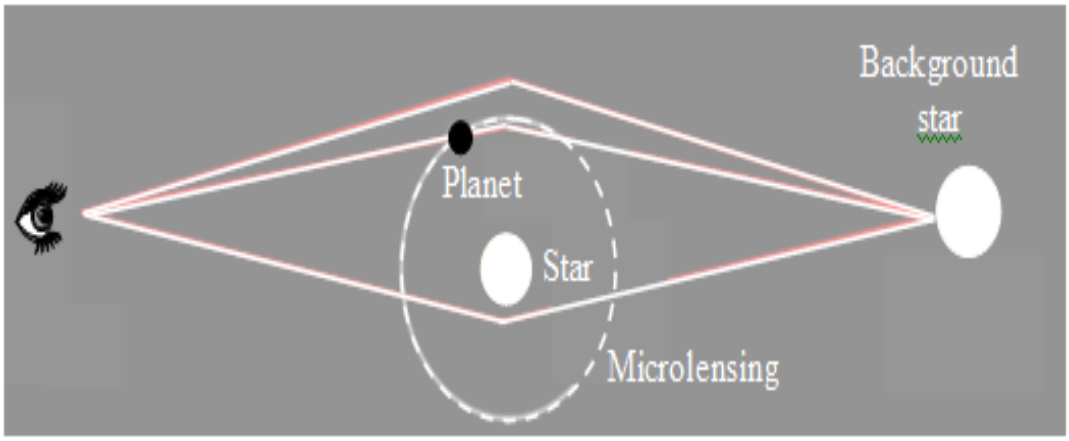

Fig. 7

II. KEPLER'S THIRD LAW IN A NEW FORMULATION

In the presentation of Kepler's three laws regarding the movements of the planets around the Sun there is a certain asymmetry, due to the fact that the first two laws benefit from a graphical presentation (the trajectory of each planet is an ellipse, having the Sun in one of outbreaks - law I, the ray of each planet wipes surfaces with equal areas in equal time intervals - law II), while Law III is represented by a formula: $\frac{a_1^3}{T_1^2} = \frac{a_3^2}{T_2}$,

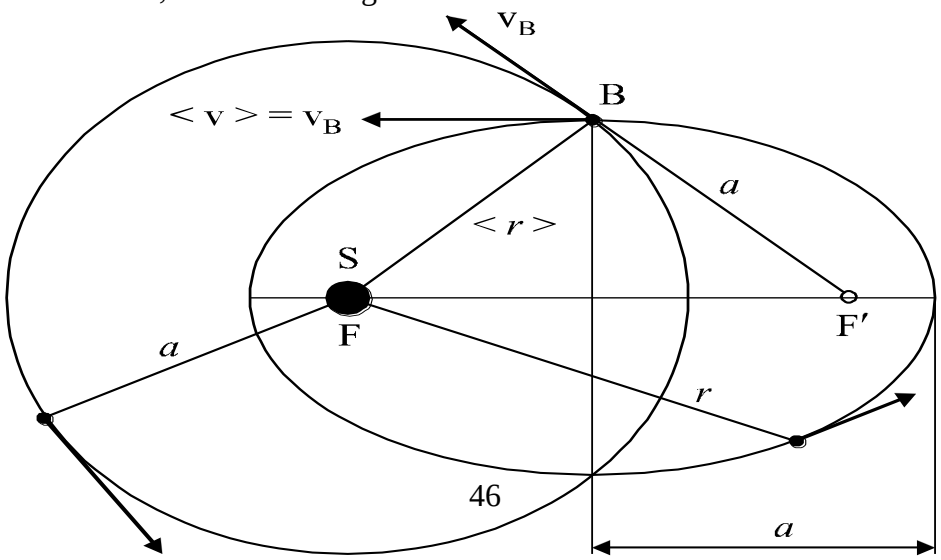
pointing out that the ratio between the large ellipse cube that a planet is moving and the square of the motion of the same planet is the same for all planets, so that if $a_2 > a_1$, then and $T_2 > T_1$. As a result, the square of the movement period of any planet is directly proportional to the large semiax of the ellipse on which the planet evolves ($T^2 = ka^3$).

The comparative study of the orbital movements of two planets, P_1 and P_2, is easier by comparing their velocities, v_1 and v_2, and the distances from them to the Sun, r_1 and r_2, rather than comparing the periods of their movements, T_1 and T_2, and the large semiaxes of their elliptic orbits, a_1 and a_2.

But there is a major difficulty that makes these comparisons difficult: the speeds of the planets and the distances from them to the Sun are variable over the duration of their revolutions around the Sun, in accordance with Kepler's first two laws.

In this conditions must be compared, the average orbital velocities of the two planets, , $<v_1>$ and $<v_2>$, as well as the average distances of the planet - Sun, $<r_1>$ and $<r_2>$.

In the geometry of the ellipse, it is demonstrated that the mean planet - Sun distance, during a complete planet revolution is equal to the distance from the Sun (one of the ellipse outcrops) to one of the extreme points of the small axis of the ellipse (one of the minor ellipse peaks): $<r> = FB = a$, as shown in Figure 1:

The previous formula does not allow a conceptual view of Kepler's third law, similar to the first two laws.

In order to appreciate the importance of establishing an intuitive presentation and of Kepler's third law, let's look at the test proposed in Figure 2, without using the calculations

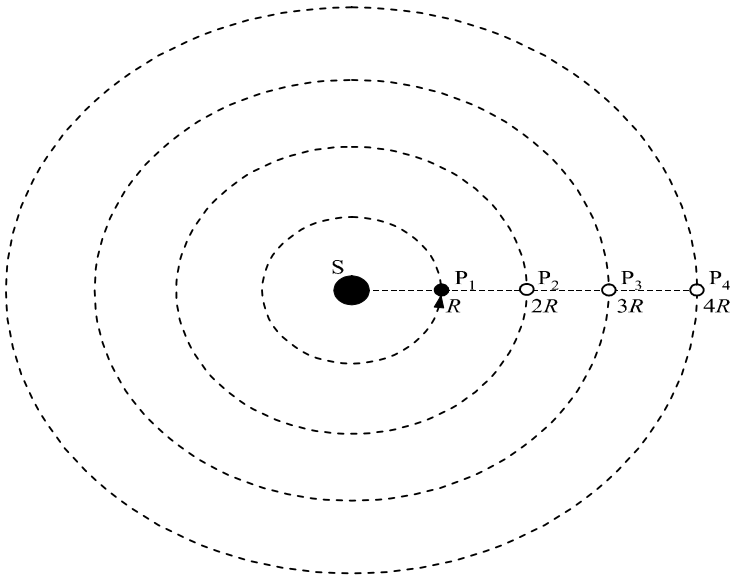

Fig. 2

Four planets (P_1, P_2, P_3, P_4) evolve around the Sun in concentric circular orbits and coplanar with the rays R, $2R$, $3R$ and $4R$ respectively, at the moment $t = 0$ in the same direction as the Sun.

To mark, in the orbits of planets P_2, P_3, P_4, the arcs indicating their positions at time $t = T_1$, representing the duration of a complete revolution of the planet P_1.

The presentation in a graphical intuitive form of Kepler's third law, proposed by Manfred Bucher of the Department of Physics of the State University of California, will allow a precise answer to the proposed test.

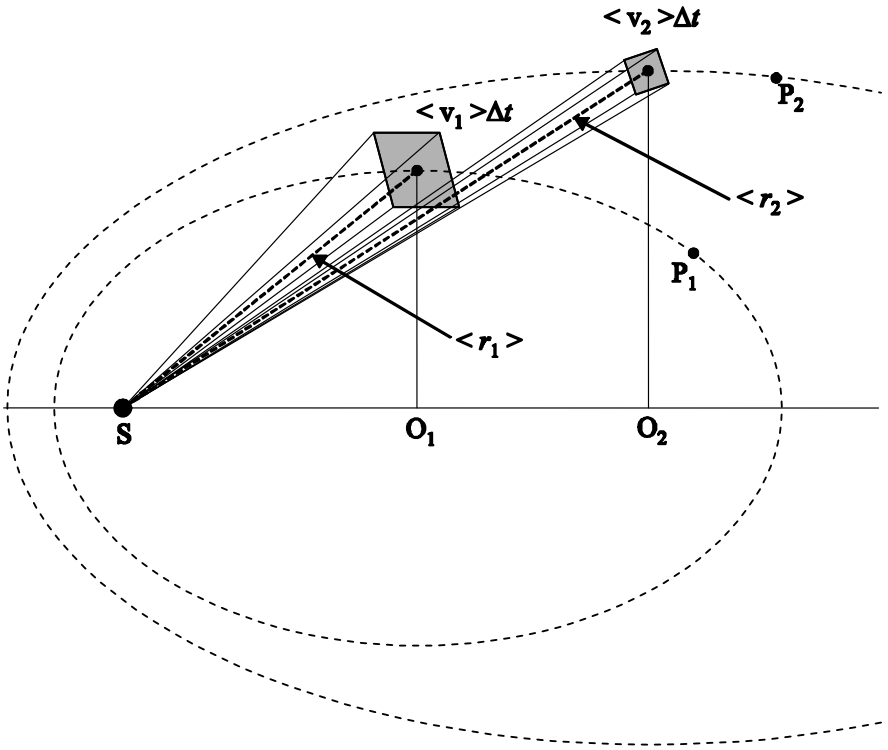
It is also demonstrated that the average orbital velocity of the planet during a complete revolution is equal to the instantaneous velocity of the planet at one of the minor ellipse peaks:

$$<v> = v_B = \sqrt{KM\left(\frac{2}{FB} - \frac{1}{a}\right)} = \sqrt{\frac{KM}{a}}.$$

Note: the mean planet-Sun distance, as well as the average orbital velocity of the planet in its movement on the ellipse in which the Sun is located, are the same as the radius of the confocal circle, having the radius equal to the semiax of the ellipse and the velocity of the planet evolve around the Sun on the confocal circle specified: $<v> = v_B = \frac{2\pi a}{T}$, where T is the period of motion of the planet on the confocal circle, the same as the period of motion of the planet on the ellipse with semiax a.

Now, the graphical comparison of the average orbital velocities of the planets P_1 and P_2 becomes possible with the geometric construction of Figure 3, where two pyramids are represented, each having the tip at the center of the Sun and the base one square centered on the minor tip of each ellipse, each base is perpendicular to each minor Sun-Peak direction of the ellipse, and the height of each pyramid is equal to the mean distance between the Sun and each planet.

Fig.3

The two pyramids make the oblique link between the ellipse and the minor peaks.

The length of the bottom of the base of each pyramid is equal to the elemental tangential displacement of each plane, made near the minor peak of the corresponding ellipse, in a time Δt << T_1 and T_2, that is:

$\Delta l = v_B \Delta t = \langle v \rangle \Delta t$.

As a result, the volume of each link pyramid is:

$$\Delta V = \frac{1}{3} (\langle v \rangle \Delta t)^2 \langle r \rangle.$$

Referring to these geometrical constructions, Kepler's third law is reformulated as follows: the oblique link pyramids volumes, corresponding to the same time interval, are the same for all planets.

Indeed, if:

$$\Delta V_1 = \frac{1}{3} \langle v_1 \rangle^2 (\Delta t)^2 \langle r_1 \rangle = \frac{1}{3} \frac{4\pi^2 a_1^3}{T_1^2} (\Delta t)^2;$$

$$\Delta V_2 = \frac{1}{3} \langle v_2 \rangle^2 (\Delta t)^2 \langle r_2 \rangle = \frac{1}{3} \frac{4\pi^2 a_2^3}{T_2^2} (\Delta t)^2;$$

$\Delta V_1 = \Delta V_2$, then it follows: $\frac{a_1^3}{T_1^2} = \frac{a_2^3}{T_2^2}$, representing Kepler's third law in its original form.

Note: in any of the proposed formulations, Kepler's third law correlates elements of the motion of a planet with elements of the motion of another planet, pointing out an "invariant" of them.

Caution: if in the graphical presentation of Kepler's II law, the equal-sector sectors can be constructed anywhere on the surface of the ellipse, in the graphical presentation of the third law of Kepler, the oblique linking pyramids of equal volumes can be constructed only with the bases centered on the minor peaks of the ellipses, the planes of these bases being perpendicular to the sloping axes of the minor Sun-Peak.

Exceptions to these restrictions are only circular orbits whose points are equivalent so that the link pyramids can be oriented so that one of the edges of the base is tangent to the circle.

Corresponding to the new mode of presentation of Kepler's third law, the average orbital velocities of any two planets are in the relationship:

$$\frac{\langle v_2 \rangle}{\langle v_1 \rangle} = \sqrt{\frac{\langle r_1 \rangle}{\langle r_2 \rangle}}.$$

We will now illustrate the Kepler III law's graphical presentation, referring to the initial test.

The orbits of the four planets being circular, any points of which can be used to construct the corresponding connection pyramids, as indicated by the drawing of Figure 4, the pyramids being oriented such that a base edge representing the displacement of the respective planet in a time $\Delta t << T_1$, is tangential to circular orbit.

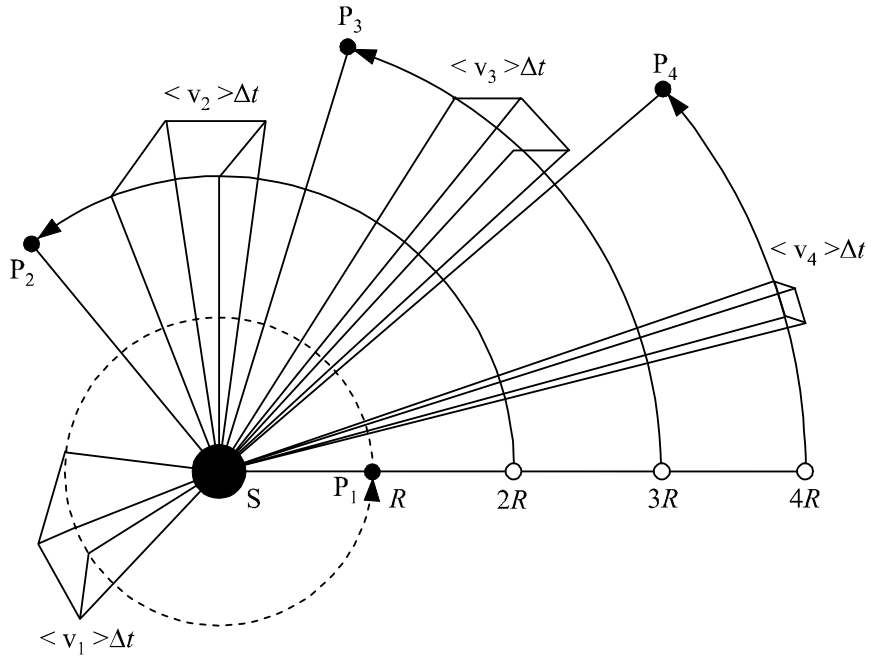

Fig. 4

As a result of the new Kepler's third law, if the heights of the P_2, P_3 and P_4 linking pyramids are:

$<r_2> = 2<r_1>$; $<r_3> = 3<r_1>$; $<r_4> = 4<r_1>$,

then the areas of their base areas must be: $<v_2>^2 (\Delta t)^2 = \frac{1}{2} <v_1>^2 (\Delta t)^2$; $<v_3>^2 (\Delta t)^2 = \frac{1}{3} <v_1>^2 (\Delta t)^2$; $<v_4>^2 (\Delta t)^2 = \frac{1}{4} <v_1>^2 (\Delta t)^2$,

such that: $<v_2> = \frac{\langle v_1 \rangle}{\sqrt{2}}$; $<v_3> = \frac{\langle v_1 \rangle}{\sqrt{3}}$; $<v_4> = \frac{\langle v_1 \rangle}{\sqrt{4}}$.

It follows that when planet P1 has returned to its initial position (after a time T_1), the positions of the planets P_2, P_3 and P_4 in their circular orbits are given by the angles:

$$\alpha_2 = 2\pi \frac{\langle r_1 \rangle}{\langle r_2 \rangle} \frac{\langle v_2 \rangle}{\langle v_1 \rangle} \approx 127^o;\ \alpha_3 = 2\pi \frac{\langle r_1 \rangle}{\langle r_3 \rangle} \frac{\langle v_3 \rangle}{\langle v_1 \rangle} \approx 69^o;\ \alpha_4 = 2\pi \frac{\langle r_1 \rangle}{\langle r_4 \rangle} \frac{\langle v_4 \rangle}{\langle v_1 \rangle} = 45^o.$$

III. MY BOOKS

1. PROBLEME DE FIZICĂ PENTRU GIMNAZIU, *Editura Didactică şi Pedagogică*, Bucureşti, 1977, 327 p.

2. FIZICĂ, MANUAL PENTRU CLASA a VI-a, coautor Emanuel Nichita, *Editura Didactică şi Pedagogică,* Bucureşti, 1978, 160 p.

3. PROBLEME DE FIZICĂ PENTRU GIMNAZIU, coautori Emanuel Nichita şi Tudorel Ştefan, *Editura Didactică şi Pedagogicş,* Bucureşti, 1982, 223 p.

4. CAIET METODIC CU PROBLEME DE FIZICĂ PENTRU GIMNAZIU, *Casa Personalului Didactic,* Rm. Vâlcea, 1983, 181 p.

5. GHIDUL PROFESORULUI ŞI AL ELEVULUI PENTRU CERCURILE DE FIZICĂ, Vol. I, *Casa de Cultură a Ştiinţei şi Tehnicii pentru tineret,* Rm. Vâlcea, 1984, 498 p.

6. GHIDUL PROFESORULUI ŞI AL ELEVULUI PENTRU CERCURILE DE FIZICĂ, Vol. II, *Casa de Cultură a Ştiinţei şi Tehnicii pentru tineret,* Rm. Vâlcea, 1984, 405 p.

7. CULEGERE DE PROBLEME DE FIZICĂ, Vol. I, *Societatea de Ştiinţe Fizice şi Chimice din România,* Bucureşti, 1986, 338 p.

8. CULEGERE DE PROBLEME DE FIZICĂ, Vol. II, *Societatea de Ştiinţe Fizice şi Chimice din România,* Bucureşti, 1986, 118 p.

9. PROBLEME DE FIZICĂ, *Editura "Scrisul Românesc",* Craiova, 1988, 277 p.

10. GHID PENTRU CERCURILE DE FIZICĂ, *Editura Academiei Române,* Bucureşti, 1991, 325 p.

11. PROBLEME DE FIZICĂ PENTRU GIMNAZIU, *Editura Didactică şi Pedagogică,* Bucureşti, 1991, 208 p.

12. 500 PROBLEME DE FIZICĂ, *Editura Tehnică,* Bucureşti,1991, 283 p.

13. PROBLEME DE PERFORMANŢĂ ÎN FIZICĂ, *Editura Tehnică,* Bucureşti, 1992, 340 p.

14. PROBLEME DE FIZICĂ PENTRU GIMNAZIU, *Editura "Lumina",* Chişinău, Republica Moldova, 1993, 272 p.

15. CAIET METODIC CU PROBLEME DE FIZICĂ PENTRU GIMNAZIU, *Editura "Lumina",* Chişinău, Republica Moldova, 1993, 179 p.

16. TEME ŞI PROBLEME PENTRU CERCURILE DE FIZICĂ, *Editura "Hyperion XXI",* Bucureşti, 1993, 254 p.

17. PROBLEME DE FIZICĂ DIN REVISTA "KVANT", Vol. I, *Editura Didactică şi Pedagogică,* Bucureşti, 1993, 182 p.

18. PROBLEME DE FIZICĂ PENTRU LICEU, *Editura "Ex Libris",* Rm. Vâlcea, 1993, 378 p.

19. PROBLEME DE FIZICĂ DIN REVISTA "KVANT", Vol. II, *Editura Didactică şi Pedagogică,* Bucureşti, 1994, 194 p.

20. CULEGERE DE PROBLEME DE FIZICĂ, Vol. I, *Editura "TipCim",* Chişinău, Republica Moldova, 1995, 338 p.

21. CULEGERE DE PROBLEME DE FIZICĂ, Vol. II, *Editura "TipCim",* Chişinău, Republica Moldova, 1995, 117 p.

22. GHIDUL PROFESORULUI ŞI AL ELEVULUI PENTRU CERCURILE DE FIZICĂ, Vol. I, *Editura "TipCim",* Chişinău, Republica Moldova, 1995, 498 p.

23. PROBLEME DE FIZICĂ PENTRU GIMNAZIU, *Editura Didactică şi Pedagogică,* Bucureşti, 1995, 202 p.

24. GHIDUL PROFESORULUI ŞI AL ELEVULUI PENTRU CERCURILE DE FIZICĂ, Vol. II, *Editura "TipCim",* Chişinău, Republica Moldova, 1996, 400 p.

25. PROBLEME DE FIZICĂ PENTRU GIMNAZIU, *Editura "ALL",* Bucureşti, 1996, Ediţia I, 503 p.

26. PROBLEME DE FIZICĂ DIN REVISTA "KVANT", Vol. III, *Editura Didactică şi Pedagogică,* Bucureşti, 1996, 208 p.

27. PROBLEME DE FIZICĂ DIN REVISTA "KVANT", Vol. IV, *Editura Didactică şi Pedagogică,* Bucureşti, 1996, 229 p.

28. PROBLEME DE FIZICĂ PENTRU GIMNAZIU, *Editura "ALL",* Bucureşti, 1997, Ediţia a II-a, 503 p.

29. PROBLEME DE FIZICĂ - CONCURSURI ŞI OLIMPIADE, *Editura "Petrion",* Bucureşti, 1998, 335 p.

30. PROBLEME DE FIZICĂ PENTRU GIMNAZIU, *Editura "ALL",* Bucureşti, 1998, Ediţia a III-a, 503 p.

31. MECANICĂ FIZICĂ (curs universitar), *Editura Didactică şi Pedagogică*, Bucureşti, 2002, 462 p.

32. MECANICĂ TEORETICĂ (curs universitar), *Editura Didactică şi Pedagogică*, Bucureşti, 2002, 476 p.

33. ASTRONOMIE (curs universitar), *Editura Didactică şi Pedagogică,* Bucureşti, 2003, 400 p.

34. FIZICĂ. ÎNVĂŢĂMÂNTUL LICEAL ŞI CERCETAREA ŞTIINŢIFICĂ. MONOGRAFIA JUDEŢULUI VÂLCEA, *Editura Conphys*, Rm. Vâlcea, 2004, 406 p.

35. IN MEMORIAM - PROFESORUL LIVIU TĂTAR, *Editura Conphys*, Rm. Vâlcea, 2004.

36. PROBLEME DE FIZICĂ PENTRU GIMNAZIU, *Editura "ALL",* Bucureşti, 2005, Ediţia a IV-a, 416 p.

37. TEORIA RELATIVITĂŢII (curs universitar), *Editura Didactică şi Pedagogică,* Bucureşti, 2005**,** 341 p.

38. EVRIKA! PROBLEME DE FIZICĂ, *Editura Didactică şi Pedagogică*, Bucureşti, 2005, 600 p.

39. CONCURSUL DE SELECŢIE pentru OLIMPIADA INTERNAŢIONALĂ DE FIZICĂ - 2005, coautor, *Editura Conphys*, Rm. Vâlcea, 2006, 262 p.

40. PROBLEME DE FIZICĂ PENTRU GIMNAZIU, *Editura "ALL",* Bucureşti, 2007, Ediţia a V-a, 416 p.

41. ACTIVITĂŢI OLIMPICE LA C.P.P.P. CĂLIMĂNEŞTI-CĂCIULATA, 2004 - 2005 - 2006, ASTRONOMIE şi ŞTIINŢE, *Editura Conphys,* Rm. Vâlcea, 2007, 611 p.

42. ACTIVITĂŢI OLIMPICE LA C.P.P.P. CĂLIMĂNEŞTI-CĂCIULATA, 2004 - 2005 - 2006, FIZICĂ, *Editura Conphys,* Rm. Vâlcea, 2007, 530 p.

43. TOP-FIZ, PROBLEME DE FIZICĂ, *Editura Didactică şi Pedagogică*, Bucureşti, 2009, 833 p.

44. LUCRĂRI EXPERIMENTALE DE FIZICĂ, *Editura Conphys*, Rm. Vâlcea, 2009, 156 p.

45. ŞTIINŢE PENTRU JUNIORI. CHIMIE – FIZICĂ – BIOLOGIE, coautor, *Editura MISTRAL*, Ediţia 1, Bucureşti, 2009, 358 p.

46. CONCURSUL INTERJUDEŢEAN DE FIZICĂ "LIVIU TĂTAR", coautor, *Editura Universitaria*, Craiova, 2011, 236 p.

47. ŞTIINŢE PENTRU JUNIORI. CHIMIE – FIZICĂ – BIOLOGIE, coautor, *Editura MISTRAL*, Ediţia a 2 – a, Bucureşti, 2011, 358 p.

48. PROBLEME ŞI EXPERIMENTE DE FIZICĂ, *Editura Didactică şi Pedagogică,* Bucureşti, 2012, 820 pagini.

49. INTERNATIONAL OLYMPIAD ON ASTRONOMY AND ASTROPHYSICS, PROBLEMS, 2007 – 2013, SOLUTIONS, COMMENTS, DETAILS, EXTENSIONS, *Editura CYGNUS*, SUCEAVA, 2014, 600 pages.

50. OLIMPIADA INTERNAȚIONALĂ DE ASTRONOMIE ȘI ASTROFIZICĂ, PROBLEME, Volumul 1, *Editura CYGNUS*, Suceava, 2015, 400 pagini.

51. OLIMPIADA INTERNAȚIONALĂ DE ASTRONOMIE ȘI ASTROFIZICĂ, PROBLEME, Volumul 2, *Editura CYGNUS*, Suceava, 2015, 460 pagini.

52. CONCURSUL INTERJUDEŢEAN DE FIZICĂ "LIVIU TĂTAR", coautor, *Editura* ***else***, Craiova, 2016, 280 p.

53. INTERNATIONAL OLYMPIAD ON ASTRONOMY AND ASTROPHYSICS, PROBLEMS, Vol. I, TRISULA ADISAKTI – PUBLISHER, JAKARTA, INDONESIA; AMAZON, USA; 2016, 500 p.

54. INTERNATIONAL OLYMPIAD ON ASTRONOMY AND ASTROPHYSICS, PROBLEMS, Vol. II, TRISULA ADISAKTI – PUBLISHER, JAKARTA, INDONESIA; AMAZON, USA; 2016, 450 p.

55. ASTRONOMIE ŞI ASTROFIZICĂ – EVENIMENTE OLIMPICE – 1996-2010, PROBLEME, *Editura Didactică şi Pedagogică*, Bucureşti, 2018, 972 p.

56. EXPERIMENTE DE FIZICĂ, *Editura Didactică şi Pedagogică*, Bucureşti, 2018, 476 p.

57. ASTRONOMIE ȘI ASTROFIZICĂ. TEME ȘI PROBLEME pentru OLIMPIADE ȘI CONCURSURI, *Editura Didactică și Pedagogică,* Bucureșiti, 2019, 568 p.

58. ASTRONOMY and ASTROPHYSICS. THEMS and PROBLEMS for OLYMPIAD and COMPETITIONS, *Editura Didactică și Pedagogică,* București, 2019, 539p.

Curiozități din fascinanta lume a chimiei

Laborant: Rogoz Eugenia

Ştiaţi că…

- Corpul unui om de 70 de kg cuprinde 6 kg de hidrogen, 44 kg de oxigen şi 14 kg de carbon .
- Numele hidrogenului înseamnă „generator de apă”.
- Metanul a fost descoperit de A. Volta în anul 1778 în malul bălţilor.
- 1 km pătrat de pădure de conifere elimină în atmosferă o cantitate de oxigen de 10 ori mai mare decît aceeaşi suprafaţă cultivată cu culturi agricole.
- Marea Moartă are o salinitate de 240 g/litru.
- Cele 7 metale cunoscute în antichitate sunt: aur, argint, cupru, plumb, mercur, fier şi staniu.
- Din cele 109 elemente chimice cunoscute, 92 se află în natură, iar restul s-au obţinut pe cale artificială.
- Diametrele aproximative ale atomilor sunt cuprinse între 0,0000001 mm (hidrogen) si 0,0000005 mm (cesiu).
- Într-un punct minuscul desenat cu creionul sunt 30.000.000.000.000.000 de atomi.
- Numele celui mai rar element de pe Pământ este astatiniu (69 mg in toată scoarţa Pamantului).
- Pentru prima oară în lume, profesorul Hatsujiro Hashimoto de la Universitatea din Osaka, a realizat fotografierea structurii interne a atomului.
- Electronul gravitează în jurul nucleului atomului cu o viteză de aproximativ 2000 km/s? Cu o astfel de viteza electronul ar putea înconjura Pamantul in 20 de secunde.
- Clorul este primul halogen obţinut în stare liberă (1774).
- Clorul a fost primul gaz folosit ca armă de luptă, de către germani, în primul razboi mondial.
- „Azot” înseamna „fără viaţă”.
- Cel mai vechi material plastic este celuloidul, fabricat in Statele Unite in 1870 pentru a înlocui fildeşul bilelor de biliard.
- Apa regală este unul din puţinii reactivi care pot dizolva aurul şi platina şi că constă dintr-un amestec de acid clorhidric si azotic.

Ce este fișa postului?

Secretar șef: Ivan Anișoara
Liceul Tehnologic de Turism Călimănești

Fişa postului este un document deosebit de important atât pentru angajator (conducerea autorităţii şi subdiviziunea resurse umane), cât şi pentru derularea în bune condiţii a întregii activităţi dintre angajator şi salariat. Aici sunt precizate în amănunt toate dispoziţiile pe care trebuie să le îndeplinească un salariat, dar şi condiţiile de muncă necesare pentru ca acesta să-şi desfăşoare în mod normal activitatea.

De asemenea, fişa postului este unul dintre documentele pe a căror bază se oficializează angajarea şi salarizarea personalului, document juridic asumat şi semnat de salariat la angajare.

Existenţa fişelor de post asigură numeroase avantaje:

• definirea exactă a atribuţiilor fiecărui angajat;

• normarea corectă a muncii.

Din punct de vedere normativ, putem afirma că fişa postului este definită ca:

• actul juridic în care se stipulează scopul general, sarcinile de bază, atribuţiile de serviciu, împuternicirile şi responsabilităţile specifice funcţiei publice, precum şi cerinţele faţă de titularul acestei funcţii;

• instrumentul de informare a titularului funcţiei privind sarcinile şi atribuţiile pe care trebuie să le realizeze, precum şi un instrument de control din partea instituţiei angajatoare privind activitatea titularului funcţiei, inclusiv privind executarea sarcinilor şi atribuţiilor stabilite.

Fişa postului se elaborează pentru fiecare funcţie şi poartă un caracter non-personal. Aceasta se aduce la cunoştinţa titularului funcţiei la data numirii acestuia în funcţie.

Fişa postului are următoarele scopuri:

a. instituirea unui sistem organizatorico-juridic pentru activitatea angajatului;

b. facilitarea recrutării corecte a personalului pentru funcţiile vacante;

c. delimitarea raţională a muncii în cadrul autorităţii publice, inclusiv stabilirea nivelurilor de ierarhizare în cadrul autorităţii publice;

d. asigurarea obiectivităţii în procesul de evaluare a performanţelor profesionale ale angajatului;

e. corectitudinea dezvoltării carierei şi managementului resurselor umane în autoritatea publică;

f. soluţionarea eventualelor conflicte de muncă.

În fişa postului se includ sarcinile şi atribuţiile care conduc la realizarea obiectivelor subdiviziunii din care face parte funcţia respectivă, precum şi a obiectivelor instituţiei publice.

Fişa postului se elaborează de către conducătorul instituţiei pentru funcţiile din subordinea directă a acestuia sau după caz, de persoana cu atribuţii în domeniul gestionării resurselor umane, în comun cu persoana care exercită funcţia de demnitate publică pentru funcţiile publice din subordinea sau autoritatea directă a acestuia.

La elaborarea fişei postului se porneşte de la regulamentul de organizare şi funcţionare a instituţiei din care face parte funcţia publică, care constituie suportul delimitării şi dimensionării sarcinilor şi atribuţiilor specifice fiecărei funcţii din cadrul unităţii.

Ce presupune egalitatea la locul de muncă?

Secretar: Pătraşcu Valerica

Egalitatea la locul de muncă înseamnă că nu există discriminare. Discriminarea vizează un tratament diferit care defavorizează o persoană sau un grup, în comparaţie cu altele, aflate în situaţii similare. Cele mai întâlnite forme de discriminare sunt cele legate de sex, vârstă, orientare sexuală, precum şi discriminarea persoanelor cu dizabilităţi. Motivul care stă la baza discriminării: sexul, vârsta, rasa, etnia, limba, religia, boala cronică necontagioasă, dizabilitatea.

Discriminarea poate fi directă şi indirectă.

Discriminare directă este atunci când o persoană este tratată cu mai puţină favoare decât cea de alt sex (de exemplu, recrutarea doar a bărbaţilor la posturi manageriale).

Discriminarea indirectă apare atunci când, deşi condiţiile sunt aplicate în mod egal la bărbaţi şi la femei, efectul acestor condiţii vine să excludă un anumit sex.

Discriminarea la locul de muncă poate să apară în următoarele situaţii:

- La interviul de angajare:

Exemplu: Impunerea unei condiţii de vârstă pentru angajarea pe postul de secretar. Angajatorii, în mod direct sau prin intermediul unor organizaţii de recrutare a forţei de muncă, organizează concursuri pentru angajare. Condiţiile impuse candidaţilor vor urmări acele cerinţe profesionale şi personale necesare îndeplinirii sarcinilor postului, fără a avea însă caracter discriminatoriu.

- În stabilirea şi schimbarea condiţiilor de muncă:

Condiţiile şi sarcinile sunt stabilite prin fişa postului ataşată contractului individual de muncă. Schimbarea lor se face cu consimţământul angajatului sau ca sancţiune disciplinară cu respectarea întregii proceduri prevăzute de Codul Muncii.

- Formarea şi dezvoltarea profesională:

Exemplu: Impunerea condiţiei „fără obligaţii familiale” pentru a fi acceptat într-un program de formare continuă exclude angajatele femei, care au o familie. Angajatorii organizează diferite sesiuni de formare continuă, la locul de muncă. Criteriile de participare la astfel de programe vor fi neutre din punct de vedere al discriminării.

- Posibilităţile de promovare:

Exemplu: A prefera în vederea promovării candidaţii bărbaţi faţă de candidatele femei cu pregătire şi experienţă similară sau mai bună. Promovarea se realizează exclusiv pe criterii de competenţă profesională, fără discriminare.

- Concediere:

Sunt greu de imaginat situaţii în care angajatorul recunoaşte că a dorit să excludă un angajat pentru că era de o naţionalitate oarecare sau în vârstă etc. Este însă posibil ca persoana în cauză să aducă dovezi că în fapt este vorba despre excluderea sa în mod discriminatoriu.

Nu există profesii şi funcţii „feminine” şi „masculine”. Toate stereotipurile sociale privind profesiile şi funcţiile „feminine” şi „masculine” sunt produsul unui proces al dezvoltării istorice deformate. Păstrarea şi promovarea acestor stereotipuri este manifestaţia unui comportament ilegal şi barbar.

Importanța stimulării lecturii de plăcere în rândul elevilor

Bibliotecar: Rogoz Simona

Prin însăși natura sa, școala este principala instituție organizată care are ca prin scopformarea multilaterală a personalității elevului.Adevărata cultură nu se poate dobândi însă numai ca urmare a studierii manualelor școlare și a audierii lecțiilor profesorilor ,oricât de erudiți ar fi ei și oricâte metode și procedee pedagogice ar folosi.”Nu e cultură absorbirea manualelor didactice de către mulți premianți ai liceelor noastre. Cine se mărginește la zădărnicia publicațiilor frivole și la mecanismul strict didactic al manualelor rămâne depărtat și sălbăticit ,în afara luminii auguste a adevăratei culturi,din care poate decurge îmbunătățirea raporturilor dintre persoane și, în sfârșit, pacea.

Operele literare oferă elevilor exemple vii de eroi care prin comportarea lor trezesc în sufletele acestora o înaltă conștiință patriotică,contribuind astfel la educarea lor în spiritul patriotismului. Așa cum Internetul este plin de informații ,unele fără gram de valoare,efervescența editorială a cunoscut o avalanșă de lucrări, de aceea se cuvine să facem și o triere a cărților pentru că spunea cineva: ”Viața e prea scurtă ca să citești cărți proaste”.

Profesorul Ion Stoica, directorul Bibliotecii Central Universitare din București a constatat el însuși după o experiență mistuitoare, forța nepieritoare a cărților ”Puterea cărții nu stă în formele, ci în esența pe care o îmbracă. O esență biruitoare asupra marilor primejdii: trecerea, depărtarea, haosul, tăcerea și singurătatea. În relația cu fiecare dintre aceste vrăjmășii, cartea e sfetnic și lumină, tezaur și unealtă, alter ego și obște, o alcătuire fără de care n-am ști să închipuim lumea de azi” Centrul de documentare și informare este un organism care promovează lectura.

În primul rând, CDI dezvoltă o politică culturală care favorizează actul lecturii și achiziționarea de competențe proprii lectorului activ. Modalitatea concretă prin care lectura de plăcere este activată în centrul de documentare și informare este bazată pe animații de lectură, în care rolul dominant este al elevilor, profesorul documentarist asumându-și rolul de promotor al lecturii. Animațiile de lectură sunt activități care își propun să-i determine pe tineri să citească sau să reconcilieze relația lor cu cartea, activități de mediere culturală menite să reducă distanța dintre elev și sursa de informație. În acest sens, CDI- Lupșa a încurajat actul lecturii prin participări la concursuri precum și prin realizarea unei reviste on-line intitulată ”Centrul de documentare și informare o poartă spre univers” care a avut următorul argument:

Cu toții știm că mass-media este a patra putere în stat, influența ei asupra societății fiind una covârșitoare. Fără să conștientizăm, suntem dependenți de sursele de informare, ziare, reviste, radio, televiziune sau Internet. Trăim într-un timp al vitezei, când timpul nu mai are răbdare, când informația circulă dintr-o parte în alta a lumii cu viteza gândului. Un singur click și întreaga planetă, printr-o rețea de comunicare extrem de complexă, află în aceeași secundă tot ceea ce s-a întâmplat într-un colț uitat de lume. În această rețea complexă se află și presa scrisă, presă de la care a început totul.

„La început a fost Cuvântul”... la început a fost o foaie, apoi a devenit gazetă, a evoluat spre jurnal, spre ziar până la diversele tipuri de cotidiene și reviste din ziua de zi, care încearcă să răspundă intereselor tuturor categoriilor de cititori. Un pas mărunt și timid în drumul spre jurnalismul adevărat, intens, implicat social, într-un permanent tumult, îl reprezintă jurnalismul școlar, revistele școlare.

Revistele școlare se nasc din dorința elevilor de a crea ceva care îi reprezintă, ceva care să le ofere posibilitatea de a se exprima, de a dezvălui din tainele școlii și din tainele vieții de elev. Este o urmă adâncă, pregnantă în istoria școlii și în propria istorie, marcând evenimente, activități educative, culturale, descoperind oameni, idei, emoții, oglindind viața școlii în tot ceea ce presupune aceasta și într-un mod cât mai obiectiv. Acest proiect a apărut din dorința de evoluție, din dorința de înțelegere, aprofundare și perfecționare în conceperea și redactarea unei reviste școlare cu ISSN.

Printrun studiu mai riguros, prin colaborări, prin observație, sperăm să acumulăm noi cunoștințe, să descoperim ce înseamnă jurnalismul în adevăratul sens al cuvântului, să reușim o comunicare cât mai eficientă și să dovedim că o revistă școlară nu este ceva anost, lipsit de viață, ci, din contră, un instrument valoros, de încredere, responsabil, care nu doar te informează, ci te și formează.

Revistele școlare oferă elevilor oportunitatea de a se exprima, de a-și expune creațiile, de a dezvălui tuturor momente notabile, momente care merită remarcate. Această activitate educativă dezvoltă spiritul de echipă, încurajează încrederea în competențele proprii creatoare și contribuie la lărgirea orizontului cultural. Pentru toți partenerii intrarea în acest proiect este o provocare prin care se promovează valorile culturale, spiritul de fair-play, competitivitatea și comunicarea interpersonal.

Educația, cu toate componentele ei, inclusiv jurnalismul școlar, este cea mai eficientă formă de schimbare a lumii.

Bibliografie:

1. I. Popescu, Lectura elevilor, Editura Didactică și Pedagogică, București
2. L. Dobra, Lectura, prioritate a demersului educativ, Editura Emma books, Sebes, 2014
3. C. Berindei et. co, Management cultural în CDI, Cluj –Napoca, 2009

Lectura și biblioteca școlară în contextul exploziei informaționale

Informatician: Șerban Elena

Să cunoaştem realităţile care ne înconjoară

Lumea aflată în continuă schimbare, avalanşa de informaţii, noile tehnologii, oferta bogată pentru petrecerea timpului liber modifică radical stilul de viaţă al omului de azi. Priorităţile tinerilor din era Internetului sunt altele decât cele ale generaţiilor anterioare. În societatea numită atât de sugestiv, „informaţională”, ei citesc mai mult pentru „a se informa” şi mai puţin „de plăcere”. Accesul la fluxul continuu de informaţii care circulă prin Internet a dus la scăderea numărului de cititori de carte, paginile acestei reţele globale cuprinzând o cantitate nelimitată de informaţie comparativ cu paginile cărţilor.

În relaţia cu biblioteca se observă că lectura documentară câştigă teren în faţa lecturii de plăcere. Adaptarea la noutăţi a bibliotecilor, dotarea sălilor de lectură cu computere conectate la Internet determină un aflux de utilizatori, dar mulţi sunt atraşi mai ales de posibilitatea documentării bazate pe surse Internet.

Evaluarea prin sondaj a interesului pentru lectură şi a modului în care elevii accesează informaţia

Liceul Tehnologic de Turism are un profil tehnic, cu clase de liceu şi clase de profesională. Elevii de liceu au avut, în general, note mici la admitere, iar cei intraţi la profesională, note foarte mici.

Am constatat de-a lungul timpului că elevii vin din şcoala generală cu tot mai puţine deprinderi de lectură şi de utilizare a mijloacelor de informare; au o reacţie de respingere când se confruntă cu bibliografia obligatorie şi preferă să descarce de pe Internet referate gata întocmite. Plecând de la observaţiile acumulate, am efectuat un sondaj printre elevii liceului, în scopul unei mai bune cunoaşteri a realităţilor specifice acestui segment de populaţie şcolară, urmărind analiza nivelului de interes şi a motivaţiei pentru lectură, a măsurii în care se informează.

Concluziile conturate, în urma analizării răspunsurilor, sunt unele surprinzătoare, altele previzibile; diferenţe semnificative de atitudine faţă de lectură şi informare apar deja între clasele din ciclul inferior şi cele din ciclul superior al liceului.

Interesul scăzut pentru lectură nu se datorează necunoaşterii *beneficiilor pe care le aduce lectura*. Nici măcar un elev nu a afirmat că lectura nu e importantă. Totuşi, procentul celor care intră într-o librărie, al celor care îşi cumpără cărţi şi al celor care au o bibliotecă personală este mic. La nivelul claselor din ciclul inferior, procentul celor care *cumpără cărţi* este cel mai mic şi niciun elev nu indică *librăria ca sursă de informare*. Majoritatea elevilor declară că au mai puţin de 100 de cărţi acasă, iar 6,3% dintre elevi spun că nu au cărţi deloc. Acest indicator este alarmant pentru elevii din clasele IX-XI profesional : 20% dintre ei *nu au nici măcar o carte acasă.*

Motivele pentru care împrumută cărţi sunt legate mai ales de obligaţiile şcolare. 20,2% din totalul elevilor *citesc şi pentru plăcerea lor,* dar la nivelul claselor IX-XI acest procent este mai scăzut (17%). Majoritatea elevilor afirmă că sunt îndrumaţi către bibliotecă din mai multe direcţii. *Îndemnul profesorilor, diriginţilor şi bibliotecarului* este recunoscut de 59,4% dintre elevi. Doar 14,5% spun că *şi părinţii îi îndeamnă* să meargă la bibliotecă, iar la clasele IX-XI profesional acest procent este 0%, niciun elev dintre cei chestionaţi nu este îndrumat de părinţi către lectură.

În relaţia cititor – bibliotecă se constată un procent bun al *elevilor înscrişi, consultarea unui număr mare de cărţi, frecventarea şi a altor biblioteci*, preferinţa pentru *cartea pe suport de hârtie*. Dar ei nu folosesc *instrumentele de informare* din bibliotecă. Totuşi, catalogul online este în mod clar preferat celor tradiţionale.

Răspunsurile care vizează mijloacele şi sursele de informare, duc la concluzia previzibilă că, deşi elevii ştiu că *Internetul* nu oferă o credibilitate egală cu cea a cărţilor, ei îl utilizează în cel mai înalt grad pentru informare. Majoritatea elevilor nu aprofundează şi au carenţe în selectarea celei mai sigure informaţii. Se mai observă că deplasarea interesului dinspre lectură spre informare prin Internet are loc la vârste tot mai mici.

80% dintre elevii chestionaţi ai claselor IX-X de liceu folosesc Internetul. Tot ei înregistrează 0% la frecventarea librăriilor. Cei care utilizează mai puţin Internetul (48,7%) sunt tocmai cei care citesc mai mult, (67% au fişe la biblioteca şcolară şi frecventează librăriile -13%): clasele XI-XII liceu.

Pentru efectuarea unei lucrări (referat, proiect) elevii de liceu din clasele mari au optat pentru *ambele surse*, cartea şi Internetul. Clasele mici de liceu schimbă radical raportul de preferinţe: de trei ori mai mulţi elevi prefer Internetul în detrimentul cărţilor. În ceea ce priveşte alegerea între *formatul clasic şi cel digital al cărţii*, se oservă că aproape toţi elevii claselor mari, de liceu, preferă cartea clasică. Elevii mai mici realizează un raport egal de preferinţe.

Concluzii şi posibile soluţii

Cartea tinde să fie înlocuită de computer, iar interesul pentru lectură se deplasează în zona informării şi comunicării. Cum ar putea concura cu informaţia oferită de Internet, în ciuda dezavantajelor acestuia, informaţia conţinută în cărţile bibliotecilor, cu posibilităţile ei reduse de accesare şi de actualizare? Cum poate un cititor să descopere în cărţi, la fel de rapid şi eficient,

informaţia de care are nevoie? Ce eforturi ar trebui să depună o bibliotecă pentru a organiza eficient informaţiile despre cărţi sau conţinute în propriile cărţi?

Dacă pentru lectura în scop documentar există interes, problematic fiind doar accesul rapid şi eficient, nu acelaşi lucru se poate afirma despre lectura de plăcere, cea care se adresează sensibilităţii umane. Cum pot fi motivaţi copiii care nu au fost ajutaţi de părinţi la momentul potrivit să îndrăgească lectura şi nici n-au deprins în şcoala generală obişnuinţa de a citi?

Dezvoltarea gustului pentru lectură presupune crearea unor situaţii care să-I stimuleze pe elevi. Foarte utile sunt manifestările şi activităţile care trezesc curiozitatea sau care provoacă emoţii artistice. Biblioteca este chemată să descopere noi căi de atragere a potenţialilor cititori.

Instrumente moderne pentru informare

Accesul eficient la informaţie depinde de mijloacele de informare oferite utilizatorului. Modul de accesare a informaţiei trebuie schimbat radical.

Urmărind atragerea unui număr mai mare de cititori, m-am hotărât să „dirijez" cu forţe proprii aceşti „duşmani declaraţi" ai lecturii (computerul şi internetul), să lucreze în sprijinul organizării informaţiilor despre cărţile aflate în biblioteca noastră. Aşa a apărut *catalogul online* care permite obţinerea de date despre cărţile existente, deocamdată prin căutări după anumite criterii (titlu, autor, editură şi altele), urmând să fie perfecţionat. Informaţiile sunt furnizate precis, rapid şi simultan unui număr practic nelimitat de cititori. Rezultatul căutărilor poate fi tipărit, constituind bibliografie pentru cititorul interesat de subiectul respectiv.

Catalogul online oferă elevilor posibilitatea unor cercetări, studii atractive, nelegate de obligaţiile sau programele şcolare, duse la îndeplinire tocmai cu ajutorul instrumentelor atât de îndrăgite de ei. Elevii consideră că este o activitate plăcută pentru că implică Internetul, dar, în acelaşi timp, este o iniţiere neforţată în tehnici de documentare, efectuată la iniţiativa elevului, oricând şi de oriunde doreşte.

Participare la concursuri, proiecte

Pregătirea elevilor pentru participarea la concursul *„Laudă seminţelor, celor de faţă şi-n veci tuturor!*", la secţiunea *Informare – documentare,* s-a transformat într-o adevărată cercetare efectuată în bibliotecă, o iniţiere în tehnici de documentare. În acelaşi timp, a reprezentat un alt tip de abordare a cititorilor, în direcţia studierii sub diferite aspecte a operei lui Lucian Blaga. Satisfacţia oferită de câştigarea premiului I la faza judeţeană a fost şi ea mare.

Biblioteca a fost locul în care s-au pregătit şi alţi elevi participanţi la concurs, prilej de activare a unor veritabile cercuri de lectură ad-hoc, neformale, în care au fost antrenate şi cadre didactice. Elevii au fost încântaţi să fie iniţiaţi în sistemul filosofic al lui Blaga, să asiste la discuţii cu care nu erau obişnuiţi (nu se studiază filosofia în şcoală). Şi cu alte ocazii s-au desfăşurat aceste „mese rotunde" pe diverse teme (cea mai recentă despre Mihai Eminescu), în special filosofice şi tehnice, informatice. Din toate acestea elevii au ieşit mai îmbogăţiţi sufleteşte, cu dorinţa de a şti mai mult.

Marcarea unor evenimente

Fondul de carte trebuie dezvăluit vizitatorilor cu fiecare ocazie şi cât mai des. Expunerea unui număr cât mai mare de cărţi, care să permită oricând răsfoirea sau împrumutul, permite elevului un contact nemijlocit cu cartea selectată pentru o anumită temă. În aceste activităţi pot fi angrenaţi toţi cei care doresc sa contribuie cu un text, o fotografie, materiale inedite sau publicaţii expuse.

Este o practică obişnuită a bibliotecii organizarea de expoziţii aniversare, ocazii de readucere în memoria cititorilor a scriitorilor importanţi din literatura şi cultura română: *110 ani de la naşterea scriitorului, criticului şi istoricului literar George Călinescu; 190 de ani de la naşterea prozatorului Nicolae Filimon; 125 de ani de la naşterea scriitorului Vasile Voiculescu; Centenarul naşterii lui Eugène Ionesco - aniversare UNESCO.* Cu fiecare prilej aniversar s-au făcut incursiuni în viaţa şi opera scriitorilor, s-au elaborat bibliografii ale operelor lor, materiale informative.

Utilitatea dialogului

Din păcate, doar cei mai conştiincioşi elevi sau cei talentaţi se oferă să participe la concursuri, simpozioane, activităţi artistice; mereu aceiaşi se interesează în bibliotecă de posibilitatea participării la asemenea manifestări. Dar o atenţie deosebită trebuie acordată celorlalţi elevi care nu se implică suficient, care privesc cu neîncredere o carte şi au nevoie de ajutor pentru a deprinde gustul pentru lectură.

Există în şcoală şi elevi care provin din centre de plasament, elevi ai căror părinţi sunt plecaţi la muncă în străinătate sau elevi cu părinţi mai indiferenţi. Unii sunt reticenţi la ideea de bibliotecă, alţii manifestă complexe de inferioritate. Ei ştiu care sunt avantajele lecturii dar nu cred în ele. Devin mai atenţi când află că lectura cărţilor le suplineşte lipsa de experienţă, îi ajută să se înţeleagă pe ei înşişi, le oferă răspunsuri la întrebări care îi framantă.

Dialogul direct şi sincer cu acest tip de elev, în ambianţa plăcută din bibliotecă, poate să scoată la lumină preocupările şi problemele lui. Am avut destule situaţii în care comunicarea deschisă, mulţimea cărţilor şi liniştea odihnitoare au atras aceşti elevi în bibliotecă. Pasul următor a fost recomandarea unor texte literare adecvate, care sugerează soluţii unor probleme de viaţă sau în care elevul poate găsi un personaj cu care să se identifice. Treptat, obţinând satisfacţii în urma lecturii, aceşti elevi pot să devinăcititori de literatură, receptivi la valorile artistice. În pauze unii preferă să-şi continue aici lectura întreruptă acasă, citind din alt exemplar al cărţii împrumutate. Sunt şi elevi cazaţi în căminul şcolii care vin după ora 13 sau 14 la bibliotecă să consulte enciclopedii şi albume, fără să simtă vreo constrângere.

Stimularea lecturii pornind de la preferinţele elevilor

Elevii îşi exprimă cu plăcere preferinţele de lectură, de multe ori acestea provenind din sfera literaturii poliţiste, de aventuri, *horror*, din categoria cărţilor „la modă", ecranizate şi difuzate rapid. Bibliotecarul, chiar dacă nu este de acord cu aceste preferinţe, nu este bine să le desconsidere. Pentru început trebuie să le vină elevilor în întâmpinare cu ceea ce îşi doresc mai mult, urmând să le îndrume lectura, treptat, spre ceea ce este valoros. În dorinţa de a promova clasicii, nu trebuie ignorată literatura nouă, contemporană, iar cartea recomandată trebuie să fie atractivă, interesantă, la nivelul adecvat de înţelegere şi să aibă personaje în care copiii să se regăsească.

Elaborarea periodică a unor materiale promoţionale, a unor liste bibliografice de interes, la sugestia elevilor, cu sprijinul lor, în momentele lor de relaxare, ajută la descoperirea şi încurajarea lecturii.

Stimularea lecturii prin schimb de opinii

Sunt apreciate dezbaterile neconvenţionale, în cadrul unui grup de elevi (clasă), despre cărţi citite la un moment dat. Impresiile despre lecturile alese de elevi sau recomandate de bibliotecar şi împărtăşite celorlalţi, stârnesc interesul reciproc şi diferenţiat al componenţilor grupului pentru citirea anumitor cărţi. Fiecare cititor din grup işi expune pe scurt părerea în faţa celorlalţi, exprimând ceea ce i-a plăcut mai mult. Sub influenţa celor auzite ei vor face schimb de cărţi (tot prin intermediul bibliotecii). Activitatea se finalizează cu o listă a preferinţelor elevilor, pe domenii de interes.

Manifestările culturale, unele cu caracter competitiv, organizate în şcoli, uneori în parteneriate cu alte instituţii, întâlnirile cu scriitori, frecventarea teatrului şi a operei promovează în special lectura artistică. Recitările, interpretarea artistică a unor texte literare, citirea unor pasaje din cărţi, sunt îmbinate cu diverse alte forme artistice de manifestare prin fotografii, imagini video, pictură, muzică, dansuri. Ele antrenează elevii talentaţi şi pasionaţi de literatură, de artă în general, dar atrag atenţia şi celorlalţi care apreciază atmosfera şi, cel puţin din curiozitate, vor deschide cărţile despre care tocmai au aflat şi le-au trezit o emoţie artistică.

Desigur, nu există reţete pentru stimularea lecturii, dar important este ca biblioteca să găsească noi strategii pentru promovarea culturii individuale prin lectură, să ofere elevilor lecturile fundamentale, să-i ajute să selecteze ceea ce este valoros.

ACTIVITĂȚI ȘCOLARE ȘI EXTRAȘCOLARE AN ȘCOLAR 2019-2020

DIN NOU LA ȘCOALĂ

Festivitatea deschiderii noului an şcolar

ANTIM IVIREANUL

mitropolit, cărturar și tipograf

POLIȚIA ORAȘULUI CĂLIMĂNEȘTI

participă la o întâlnire de tip careu unde s-au purtat discuții cu elevii în vederea prevenirii faptelor antisociale

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A EDUCAȚIEI

- Educația în contemporaneitate
- Conferința TED (film motivațional)
- Educația pentru o alimentație sănătoasă
- Ceașca de cultură

ErasmusDays
Liceul De Turism Calimanesti
5 ani de proiecte

Erasmus, de fonduri europene, 5 ani de rezultate deosebite,5 ani de succes! Expozitie, moment artistic, prezentarea impactului proiectelor asupra comunitatii locale si a liceului! 3 proiecte derulate, zeci de beneficiari directi, sute, mii de beneficiari indirecte!

Erasmus+
Zilele Erasmus

Erasmus+
Mobilitatea profesorilor
în Liceul de Turism
2016-RO01-KA101-023346
Beneficiar:
Liceul Tehnologic de Turism Călimănești
Good in health,
Minte sănătoasă în
2017-1-CZ01-KA219
armonie
sport

LICEUL TEHNOLOGIC DE TURISM CĂLIMĂNEȘTI

gazda

Campionatului Național de Judo al MAI

FII INFORMAT!!!

- o campanie de conștientizare a importanței acordării primului ajutor în colaborare cu Crucea Roșie și DJST Vâlcea

SATUL ROMÂNESC ÎN CONTEPORANEITATE

-Proiect județean-

desfășurat cu ocazia Anului omagial al satului (al preotilor, invatatorilor si primarilor gospodari) în colaborare cu ISJ Vâlcea, Colegiul Național ,, Mircea cel Bătrân" din Rm. Vâlcea

și

Biblioteca Județeană,,Antim Ivireanul" Rm. Vâlcea.

1 DECEMBRIE

ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI!!!

În perioada 2-20 decembrie, s-a desfășurat proiectul caritabil ***"Împreună de Crăciun"*** în parteneriat cu Parohia Sf. Ap. Petru Și Pavel. Donațiile elevilor, profesorilor și cele din partea parohiei au ajuns la Centrul de copii cu dizabilități din Goranu. Multumiri tuturor celor implicați în proiect!

SATUL ROMÂNESC ÎN CONTEMPORANEITATE

Tema 2: Iată vin colindătorii

CRACIUNUL

VESTITORI AI NAȘTERII MÂNTUITORULUI,
program de colinde la serbarea caritabilă organizată ***de Liga Femeilor Creștin-Ortodoxe*** din ***Arhiepiscopia Râmnicului***

ZIUA CULTURII NAȚIONALE!!!

170 de ani de la nașterea lui Mihai Eminescu

SIMPOZION NAȚIONAL

„EMINESCU - VOIEVOD STELAR„

24 ANUARIE 1959

MICA UNIRE

Primul pas spre România. Unirea Principatelor Române sub domnia lui

PRIMĂVARA ÎN SUFLETUL COPIILOR
-expoziție de mărțișoare-

în parteneriat cu
PRIMĂRIA ORASULUI CĂLIMĂNESTI

DRAGOBETELE „ZIUA IUBIRII LA ROMÂNI„

TABEL NOMINAL
CU ELEVII CARE AU OBȚINUT PEMII LA CONCURSUL PE MESERII PENTRU NVATAMANTUL PROFESIONAL
ARIA CURRICULARA „TEHNOLOGII''
AN SCOLAR 2019 - 2020
Etapa judeteana

NR CRT	NUMELE SI PRENUMELE ELEVILOR	CLASA	DOMENIUL/CALIFICAREA	PREMIUL OBTINUT	CADRE DIDACTICE CARE AU PREGATIT ELEVII
1.	DINCA S IONUT ALEXANDRU	XI D	TURISM SI ALIMENTATIE/ BUCATAR	I	DINCA LILIANA CARMEN ALEXE MARIA MATEI MIHAELA
2.	NICA D. STEFAN SEBASTISN	XI D	TURISM SI ALIMENTATIE/ BUCATAR	II	DINCA LILIANA CARMEN ALEXE MARIA MATEI MIHAELA
3.	BADEA I. GEORGIANA BIANCA	XID	TURISM SI ALIMENTATIE/ BUCATAR	III	DINCA LILIANA CARMEN ALEXE MARIA MATEI MIHAELA
4.	PLOAIE I. ERIKA AUGUSTINA	XI C	TURISM SI ALIMENTATIE /OSPATAR (CHELNER), VANZATOR IN UNITATI DE ALIMENTATIE	I	DINCA LILIANA CARMEN HARALAMBIE MARINELA LUPU GRATIELE ALEXANDRA
5	CHITOIU G. GHEORGHE FLORIN	XI C	TURISM SI ALIMENTATIE /OSPATAR (CHELNER), VANZATOR IN UNITATI DE ALIMENTATIE	II	DINCA LILIANA CARMEN HARALAMBIE MARINELA LUPU GRATIELE ALEXANDRA

TABEL NOMINAL
CU ELEVII CARE AU OBȚINUT PEMII LA OLIMPIADA DE SPECIALITATE
ARIA CURRICULARA „TEHNOLOGII''
AN SCOLAR 2019 - 2020
Etapa judeteana

NR. CRT	NUMELE SI PRENUMELE ELEVILOR	CLASA	DOMENIUL/ CALIFICAREA	PREMIUL OBTINUT	CADRE DIDACTICE CARE AU PREGATIT ELEVII
1	IONESCU MELENCOVICI R. G. EDWARD-GABRIEL	XI A	ECONONIC/TEHNICIAN IN ACTIVITATI ECONOMICE	II	RADULESCU ANDREEA CUPRIAN CRISTINA DUMITRASCU ELENA

CUPRINS:

1. LICEUL TEHNOLOGIC DE TURISM CĂLIMĂNEŞTI -59 de ani în domeniul educației- 1
2. Învățământul românesc în perioada pandemiei SARS-COV-2, Director, prof. Negrea Titela-Violeta ……..3
3. Interdisciplinaritate și Transdisciplinaritate, Prof. Negrea Titela-Violeta ……4
4. Formarea noțiunilor de limba și literatura română, Prof. Olariu Mariana Mirela ……...6
5. Personalități ale culturii române George Călinescu -spirit enciclopedic, Prof. Popa Daniela ……..11
6. Posibilități de finanțare prin programele Erasmus+ oportunități gratuite de studiu, practică, perfecționare, schimb de experiență în țări europene, în instituțiile de prestigiu accesibile tuturor, Prof.Ungureanu Silvia……12
6. Mănăstirea Stânișoara, Prof. Oprica Gheorghe ……14
7. Călimănești- cartiere componente, Prof. Sandu Georginel ……...16
8. Managementului timpului în afaceri, Prof. Uță Denisa ……21
9. Sportul şi cele 7 beneficii mentale ale acestuia, Prof. Alexandrescu Constantin ……22
10. Povestea ceaiului , Institutor II Alexe Maria ……...……...24
11. Pseudocereale, Prof. Dincă Liliana ……..25
12. Sortimente de brânză ce nu trebuie ratate, Maistru Instructor Lupu Grațiela ……..27
13. Obiective turistice în stațiunea Călimănești-Căciulata, Institutor Matei Mihaela ……...30
14. Învățământul viitorului, Institutor Haralambie Marinela ……32
15. Turismul rural și agroturismul, Prof. Mihăilă Elena, ……..…….33
16. Agroturismul, Prof. Cuprian Cristina……35
17. Dificultăţi în predarea disciplinelor tehnologice, Prof. Drăghici Alexandra ……...36
18 Asigurarea de bunuri, Prof. Dumitrașcu Elena ……..……...39
19. Exoplanete, Prof. Sandu Mihail ……...52
21. Ce este fișa postului? Secretar șef Ivan Anișoara ……53
22. Ce presupune egalitatea la locul de muncă? Secretar Pătrașcu Valerica ……54
23. Importanța stimulării lecturii de plăcere în rândul elevilor, Bibliotecar Rogoz Simona……..55
24. Lectura și biblioteca școlară în contextul exploziei informaționale, Informatician Șerban Elena…….....56
25. Activități școlare și extrașcolare an școlar 2019-2020 ……60

LICEUL TEHNOLOGIC DE TURISM
Str. Pieţei, Nr. 4, Oraş Călimăneşti, Jud. Vâlcea
Tel-Fax: 0250-750182
mail: liceulcalimanesti@yahoo.com

OFERTA ŞCOLARĂ
PENTRU ANUL ŞCOLAR 2020-2021

Învăţământ liceal cu frecvenţă:
Domeniul de pregătire: Economic
Specializarea: Tehnician în activităţi economice – 28 locuri (clasa a IX-a)

Domeniul de pregătire: Turism şi alimentaţie
Specializarea: Tehnician în turism – 28 locuri (clasa a IX-a)

Învăţământ liceal seral cu frecvenţă:
Domeniul de pregătire: Turism şi alimentaţie
Specializarea: Organizator banqueting – 28 locuri (clasa a XI-a)

Învăţământ profesional cu durata de 3 ani:
Domeniul de pregătire: Turism şi alimentaţie
Calificarea:
Ospătar (chelner), vânzător în unităţi de alimentaţie – 28 locuri (clasa a IX-a)
Bucătar - 14 locuri (clasa a IX-a)
Cofetar/Patiser - 14 locuri (clasa a IX-a)

Învăţământ postliceal:
Domeniul de pregătire: Agricultură
Specializarea: Tehnician activităţi de agroturism montan – 28 locuri (anul I)

